

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2016/387 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2016. március 17.)

az Indiából behozott alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövekre vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. június 11-i 597/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: az alaprendelet) és különösen annak 15. cikkére,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS

1.1. Az eljárás megindítása

- (1) 2015. március 11-én az Európai Bizottság (a továbbiakban: a Bizottság) az alaprendelet 10. cikke alapján szubvencióellenes vizsgálatot indított az Indiából (a továbbiakban: érintett ország) származó alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövek Európai Unióba történő behozatalára vonatkozóan. A Bizottság az eljárás megindításáról értesítést tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽²⁾ (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés).
- (2) A vizsgálatot a Bizottság azt követően indította meg, hogy 2015. január 26-án a Saint-Gobain PAM csoport (a továbbiakban: panaszos) panaszt nyújtott be az alakítható öntöttvasból készült csövek teljes uniós termelésének több mint 25 %-át képviselő gyártók nevében. A panasz meggyőző bizonyítékot tartalmazott a támogatásra, illetve az abból eredő jelentős kárra vonatkozóan, és így elegendőnek bizonyult a vizsgálat megindításához.
- (3) Az eljárás megindítását megelőzően és az alaprendelet 10. cikkének (7) bekezdésével összhangban a Bizottság értesítette India kormányát arról, hogy megfelelően dokumentált panasz érkezett be hozzá, amely szerint az Indiából származó alakítható öntöttvasból készült csövek támogatott behozatala jelentős kárt okoz az érintett uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság konzultációt kezdeményezett India kormányával, hogy a panasz tartalmával kapcsolatban tisztázzák a helyzetet, és egy kölcsönösen elfogadható megoldásra jussanak. Az indiai kormány elfogadta a felkérést, és ezt követően megtartották a konzultációkat. A konzultációk során nem sikerült kölcsönösen elfogadható megoldást találni.

1.2. Az eljárás további menete

- (4) Ezt követően a Bizottság valamennyi felet tájékoztatta azokról a lényeges tényekről és szempontokról, amelyek alapján az Indiából származó alakítható öntöttvasból készült csövek Európai Unióba történő behozatalára alkalmazandó végleges kiegyenlítő vámot ki kívánja vetni. Ezt követően egy további indiai gyártó, a Tata Metaliks DI Pipes Limited (a továbbiakban: Tata) is jelentkezett, és észrevételeket tett.
- (5) A felek számára meghatározott időszak állt rendelkezésre, hogy benyújtsák a nyilvánosságra hozattal kapcsolatos észrevételeiket.

⁽¹⁾ HL L 188., 2009.7.18., 93. o.

⁽²⁾ HL C 83., 2015.3.11., 4. o.

- (6) Az Electrosteel Castings Limited kérésére 2016. január 28-án meghallgatást tartottak a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő előtt.

1.3. A párhuzamosan folyó dömpingellenes eljárás

- (7) 2014. december 20-án az Európai Bizottság az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett értesítésben ⁽³⁾ bejelentette, hogy az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ (a továbbiakban: a dömpingellenes alaprendelet) alapján dömpingellenes vizsgálatot indít az Indiából származó alakítható öntöttvasból készült csövek Európai Unióba történő behozatalára vonatkozóan.
- (8) A Bizottság a 2015. szeptember 18-i (EU) 2015/1559 végrehajtási rendeletében ⁽⁵⁾ ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki az Indiából behozott alakítható öntöttvasból készült csövekre (a továbbiakban: az ideiglenes dömpingellenes intézkedések bevezetéséről szóló rendelet). A vizsgálat végleges megállapításairól külön rendelet készül ⁽⁶⁾.
- (9) Az ennek a szubvencióellenes vizsgálatnak, illetve a párhuzamosan folyó dömpingellenes vizsgálatnak a keretében végzett, kárról, okozati összefüggésről és uniós érdekről szóló elemzések értelemszerűen megegyeznek, mivel az uniós gazdasági ágazat fogalommeghatározása és az azt képviselő uniós gyártók mindkét vizsgálatban azonosak, és a vizsgálati időszak is megegyezik.

1.4. Értékelt felek

- (10) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben a Bizottság arra kérte az érdekelt feleket, hogy a vizsgálatban való részvétel érdekében vegyék fel vele a kapcsolatot. A Bizottság emellett tájékoztatta a panaszost, más ismert uniós gyártókat, az ismert exportáló gyártókat, az indiai hatóságokat, az ismert importőröket, a vizsgálat megindításában érintettként ismert szállítókat és felhasználókat, kereskedőket, valamint szövetségeket a vizsgálat megindításáról, és felkérte őket a részvételre.
- (11) Az érdekelt feleknek lehetőségük nyílt a vizsgálat megindításával kapcsolatos észrevételeik megtételére, valamint a Bizottsággal és/vagy a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselővel tartandó meghallgatás kérelmezésére. Az eljárás megindításával kapcsolatos észrevételek megtételének céljából egyetlen érdekelt fél sem kért meghallgatást.

1.5. Mintavétel

- (12) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben közölte, hogy az alaprendelet 27. cikke alapján mintavételt végezhet az érdekelt felek körében.

1.5.1. Mintavétel az uniós gyártók és importőrök körében

- (13) Az uniós gyártók körében nem volt szükség mintavételre. Az érintett terméket az Unión belül csak három vállalat vagy vállalatcsoport gyártja, ezek közül kettő, melyek együttesen az Unió összes termelés mintegy 96 %-át képviselik, együttműködtek a vizsgálatban.
- (14) Ami a független importőröket illeti, a Bizottság annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát, felkérte a független importőröket, hogy nyújtsák be az eljárás megindításáról szóló értesítésben kért információkat. Az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőn belül egyetlen független importőr sem jelentkezett.

1.5.2. Mintavétel az indiai exportáló gyártók körében

- (15) A Bizottság annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát, felkérte az összes indiai exportáló gyártót, hogy nyújtsák be az eljárás megindításáról szóló értesítésben kért információkat. Ezenfelül a Bizottság felkérte az Indiai Köztársaság Európai Unió mellett működő képviselőjét, hogy nevezze meg és/vagy lépjen kapcsolatba az esetleges további exportáló gyártókkal, amelyek adott esetben részt kívánnak venni a vizsgálatban.

⁽³⁾ HL C 461., 2014.12.20., 35. o.

⁽⁴⁾ A Tanács 2009. november 30-i 1225/2009/EK rendelete az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről (HL L 343., 2009.12.22., 51. o.).

⁽⁵⁾ A Bizottság 2015. szeptember 18-i (EU) 2015/1559 végrehajtási rendelete az Indiából behozott alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövekre vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 244., 2015.9.19., 25. o.).

⁽⁶⁾ A Bizottság xxx-i (EU) 2016/388 végrehajtási rendelete az Indiából behozott alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövekre vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről (lásd e Hivatalos Lap 53. oldalát).

- (16) Az érintett ország három exportáló gyártója bocsátotta rendelkezésre a kért információkat, és járult hozzá ahhoz, hogy felvegyék a mintába. A vizsgálati időszakban ezek a vállalatok teljesítették az indiai kivitel 100 %-át. A Bizottság ezért úgy döntött, hogy a mintavétel nem szükséges.

1.6. A kérdőívre adott válaszok és az ellenőrző látogatások

- (17) A kérdőívet három indiai exportáló gyártó vagy gyártócsoporthoz, a három uniós gyártó, valamint azon felhasználók kapták meg, amelyek az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőn belül jelentkeztek.
- (18) A kérdőívre a háromból két indiai exportáló gyártó válaszolt. A Bizottság ezért úgy tekintette, hogy a harmadik exportáló gyártó megszüntette a vizsgálatban való együttműködését.
- (19) Az eljárás megindításakor az együttműködő uniós gyártók és felhasználók hozzájárultak ahhoz, hogy a párhuzamosan folyó dömpingellenes vizsgálat során gyűjtött információk ebben az eljárásban is felhasználhatók legyenek. A párhuzamosan folyó dömpingellenes vizsgálatban jelentkezőkön kívül még több tucat felhasználó közölt információkat.
- (20) A Bizottság az indiai exportáló gyártótól a támogatás előzetes megállapításához szükségesnek ítélt valamennyi információt bekérte és ellenőrizte. A következő vállalatoknál tettek ellenőrző látogatásokat:

— Electrosteel Castings Ltd, Kolkata (a továbbiakban: ECL), India,

— Jindal Saw Limited (a továbbiakban: Jindal), Újdelhi, India.

1.7. A vizsgálati időszak és a figyelembe vett időszak

- (21) A támogatásra és a kárra vonatkozó vizsgálat a 2013. október 1. és 2014. szeptember 30. közötti időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) terjedt ki. A kár felmérése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2011. január 1. és a vizsgálati időszak vége közötti időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

2. ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

2.1. Az érintett termék

- (22) Az érintett termékek az Indiából származó, jelenleg az ex 7303 00 10 és ex 7303 00 90 KN-kód alá besorolt, alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövek (a továbbiakban: alakítható csövek). A fenti KN-kódok csak tájékoztató jellegűek.
- (23) Az alakítható csöveket az ivóvízellátáshoz, a szennyvízelvezetéshez és mezőgazdasági területek öntözéséhez használják. Az alakítható csövekben a víz továbbítása nyomással, vagy egyszerűen a gravitáció kihasználásával történik. A csövek átmérője a 60 mm és a 2 000 mm közötti tartományba esik, hosszúságuk 5,5, 6, 7 vagy 8 méter. A csöveket általában cementtel vagy egyéb anyaggal bélelik, kívülről horganyozással vagy festéssel felületkezelik, vagy szalaggal tekerik körbe. A legjelentősebb végfelhasználók a közműszolgáltató vállalatok.
- (24) A Jindal és India kormánya (a továbbiakban: az indiai kormány) azt állította, hogy az alakítható öntöttvasból készült, belső és külső bevonat nélküli csöveket (a továbbiakban: szigetelés nélküli csövek) ki kellene zárni az érintett termékek köréből, mivel az említett csövek különböző fizikai, műszaki és kémiai jellemzőkkel rendelkező félkész termékek, amelyek további feldolgozás nélkül víz továbbítására nem használhatók. A szigetelés nélküli csövek nem cserélhetők fel az érintett termékkel, és végső felhasználási formájuk is eltérő.
- (25) A panaszos vitatta ezt az állítást, azzal érvelve, hogy az alakítható csövek – függetlenül attól, hogy rendelkeznek-e bevonattal, vagy sem – ugyanolyan fizikai, műszaki és kémiai jellemzőkkel bírnak, végső felhasználási formájuk pedig azonos. A panaszos azzal érvelt továbbá, hogy a belső és külső bevonattal való ellátás befejező műveletnek minősül, amely az alakítható csövek teljes előállítási költségének legfeljebb csak 20 %-át képviseli, és az alakítható

csövek alapvető jellemzőit nem változtatja meg. A panaszos továbbá hangsúlyozta, hogy a szigetelés nélküli csöveknek a víz- és szennyvízszállításán kívül önmagukban véve nincs tényleges végső piacuk, rendeltetésük vagy felhasználási formájuk, továbbá az uniós piacon közvetlenül nem értékesítik őket, mivel a forgalomba hozatal előtt az uniós szabványok teljesítése érdekében szükségszerűen bevonattal kell ellátni őket. Az alakítható öntöttvasból készült, szigetelés nélküli csövek emellett ugyanaz alá a vámtarifaszám alá tartoznak, mint a szigetelt csövek, így azok kizárása a kiegyenlítő intézkedések kijátszásához vezetne, és aláásná ezen intézkedések hatékonyságát, tekintettel arra, hogy az indiai exportőrök számottevő (éves szinten megközelítőleg 80 000 tonnának megfelelő) kapacitással rendelkeznek a bevonatkészítéshez az Európai Unióban. Ezzel összefüggésben a panaszos azt is állította, hogy 2013 óta jelentősen megnőtt az Indiából behozott, szigetelés nélküli csövek mennyisége: az import 2013-hoz képest 2015-re közel megháromszorozódott. A panaszos arra számít, hogy ez a tendencia folytatódik.

- (26) A vizsgálat kimutatta, hogy a szigetelés nélküli csöveknek nincs tényleges végső piacuk, rendeltetésük vagy felhasználási formájuk, és az uniós piacon ebben a formában nem értékesítik őket. E csöveknek szükségszerűen további feldolgozást, vagyis belső és külső bevonatot igényelnek, mielőtt piacképesek lennének, és megfelelének a víz- és szennyvízszállításra vonatkozó uniós szabványoknak. A termékkör meghatározása során az uniós szabványok betartása nem feltétlenül számít döntő tényezőnek, azonban annak vizsgálatakor, hogy a szigetelés nélküli csövek kész- vagy félkész terméknek tekintendők-e, nem szabad figyelmen kívül hagyni azt a tényt, hogy a szigetelés nélküli csöveknek további feldolgozáson kell átesniük, mielőtt rendeltetésük szerint használatba lehetne venni őket. A Bizottság ezért megállapította, hogy az alakítható öntöttvasból készült, szigetelés nélküli csövek félkész alakítható csöveknek minősülnek.
- (27) Mindazonáltal a félkész termékek és a késztermékek egyazon terméknek minősülhetnek, amennyiben i. alapvető jellemzőik megegyeznek és ii. a további feldolgozási költségek nem jelentősek (?). Vitathatatlan, hogy a belső és külső bevonat által nyújtott fizikai tulajdonság olyan alapvető jellemzőt biztosít a szigetelés nélküli csöveknek, amely az uniós piacon alapvető felhasználási formájukra, azaz az uniós szabványok szerinti víz- és szennyvízszállításra alkalmassá teszi őket. Emellett az is vitathatatlan, hogy a szigetelés nélküli csövek belső és külső bevonattal való ellátásának költsége rendszerint az alakítható csövek teljes előállítási költségének 20 %-át is elérheti. Ennek megfelelően a további feldolgozás jelentős eljárásnak minősül.
- (28) Ebből következik, hogy az alakítható öntöttvasból készült, szigetelés nélküli félkész csövek nem tekinthetők a kész (belső és külső bevonattal ellátott) alakítható csövekkel azonos terméknek, ezért ki kell zárni őket az érintett termékek köréből.
- (29) Emellett a Bizottság nem állapította meg, hogy a szigetelés nélküli csövek termékköréből való kizárása esetén fennállna a szubvencióellenes intézkedések megkerülésének jelentős kockázata. A szigetelés nélküli csöveket mindössze egy, a Jindallal kapcsolatban álló vállalat importálja, amely a panaszos állításával ellentétben csak korlátozott bevonatolási kapacitással rendelkezik az Unióban. A Bizottság által ellenőrzött adatok szerint a tényleges éves kapacitás 15 000 tonna körül alakul. Ezenfelül a szigetelés nélküli csövek Indiából történő behozatala a vizsgálati időszak után ugyan bővülni látszik, a panaszos által közölt információk alapján azonban a behozott mennyiség még mindig csekély (2015-ben a 10 000 tonnát sem érte el). Az exportáló gyártóval kapcsolatban álló uniós vállalat korlátozott bevonatolási kapacitását és a következő évekre szóló, a szigetelés nélküli csöveket illetően 2017-ig 15 000–21 000 tonnával számoló aktuális üzleti tervét figyelembe véve valószínűtlen, hogy ezt az üzemet egy olyan létesítménnyé alakítanák át, ahová nagy mennyiségben hoznának be szigetelés nélküli csöveket abból a célból, hogy azokat bevonattal lássák el, és így elkerüljék a kész csövekre vonatkozó uniós vámot, ami az alaprendelet 23. cikke értelmében esetleg problémát vethetne fel.
- (30) A Jindal azt is kérte, hogy az alakítható öntöttvasból készült karimás csöveket is zárják ki a termékkörből.
- (31) A szigetelés nélküli csövekkel ellentétben a karimás csövek a végső feldolgozás keretében belső és külső bevonattal ellátott, alakítható öntöttvasból készült csövek. A karimás csövek ezért további feldolgozás nélkül alkalmasak víz- és szennyvízszállításra. Lényegében olyan termékek, amelyeket alakítható vasból készült, teljes hosszúságú csövekből a kívánt hosszra vágunk, majd karimával látnak el, amelyen keresztül a csövek fejescsavarok és csavaranyák használatával összekapcsolhatók, míg más, alakítható vasból készült csövek karmantyú segítségével csatlakoztathatók. A hosszra vágás és a karimák felszerelése nem tekinthető úgy, hogy megváltoztatja az alakítható vasból készült cső víz- és szennyvízszállításához szükséges alapvető jellemzőit, vagy ami jelentős feldolgozási költségekkel jár. A karimás csövek alakítható vasból készült csövekből történő előállítása tehát némi további feldolgozást tesz szükségessé, a Bizottság ugyanakkor ezt a két terméket azonosnak tekintette, és a kizárás iránti kérelmet elutasította.
- (32) A fentiekre figyelemmel az érintett termékek a végleges fogalom meghatározás szerint az Indiából származó, jelenleg az ex 7303 00 10 és ex 7303 00 90 KN-kód alá besorolt, alakítható öntöttvasból (más néven gömbsgrafitos öntöttvasból) készült csövek (a továbbiakban: alakítható csövek), kizárva a belső vagy külső bevonattal el nem látott csöveket (a továbbiakban: szigetelés nélküli csövek).

(?) A Tanács 2000. augusztus 11-i 1784/2000/EK rendelete a Brazíliából, a Cseh Köztársaságból, Japánból, a Kínai Népköztársaságból, a Koreai Köztársaságból és Thaiföldről származó egyes temperöntvény csőillesztékekre, illetve csőszerevényekre vonatkozó végleges dömpingellenes behozatali vám kivetéséről és az említett országokból származó behozatalra kivetett ideiglenes dömpingellenes vámok végleges beszedéséről (HL L 208., 2000.8.18., 10. o.)

2.2. Hasonló termék

- (33) A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a fentiekben meghatározott, Indiában gyártott és értékesített érintett termék, valamint az Unióban gyártott és értékesített termék alapvető fizikai, kémiai és műszaki tulajdonságai megegyeznek, ezért e két termék az alaprendelet 2. cikke c) pontjának hasonló terméknek minősül.

3. TÁMOGATÁS

- (34) A panaszban szereplő, illetve az indiai kormány és az exportáló gyártók által a bizottsági kérdőívekre adott válaszokból szerezhető információk alapján a következő támogatási gyakorlatot és állítólag támogatásban részesülő, konkrét kapcsolódó intézkedéseket (rendszereket) vizsgálták meg:

- I. Közvetlen transzferek, illetve pénzeszközök potenciális közvetlen átadása (az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja)
- Hitelgaranciák az Indiai Állami Banktól
 - Az Acélipari Fejlesztési Alapból nyújtott hitelek
 - Kutatás és fejlesztés támogatása a vas- és acéliparban
 - A földvásárlási folyamat megkönnyítése (Rádzsasztán állam)
 - Vám-visszatérítési rendszer
- II. Egyébként esedékes állami bevételekről történő lemondás vagy annak beszedésétől való eltekintés (az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja)
- Exportorientált egységek rendszere
 - Kiemelt termékek rendszere
 - Piacra összpontosító rendszer
 - Vámmentes behozatal engedélyezésének rendszere
 - Beruházási javak exportösztönzési rendszere
 - Előzetes engedélyezési rendszer
 - Járulékos exportösztönzési rendszer
 - Hozzáadottérték-adó alóli mentesség vagy annak elengedése (Gudzsarát állam)
- III. Áruk vagy szolgáltatások megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében történő biztosítása (az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iii. alpontja)
- Saját célú bányászati jogok megadása (szénre)
 - Saját célú bányászati jogok megadása (vasércre)
 - Földterületek biztosítása (Rádzsasztán állam)
 - Exportadó vasércre

3.1. Rendszerek, amelyeknél támogatásra utaló bizonyíték nem áll rendelkezésre

3.1.1. Rendszerek, amelyek nem juttatták előnyhöz a vállalatokat

— **Hitelgaranciák az Indiai Állami Banktól**

- (35) A panaszos azt állította, hogy az indiai kormány a múltban az Indiai Állami Bankon keresztül hitelgaranciákat nyújtott acéliparban működő gyártóknak. Az állítólagosan juttatott gazdasági előny a garantált hitel után fizetett összeg és az állami kezesség nélküli, hasonló hitel után fizetett összeg különbözete. A támogatás állítólag abból ered, hogy különbség van az indiai kormány által garantált hitel után ténylegesen fizetett összeg és annak a kamatnak vagy felárnak az összege között, amelyet a vállalat a referenciaértékek figyelembevételével akkor fizetett volna a hitel után, ha kereskedelmi alapon veszi fel.

- (36) A két indiai exportáló gyártó számos banktól, többek között az Indiai Állami Banktól is kapott hitelt. E hiteleket azonban nem garantálta az indiai kormány. Ezenfelül a fizetett kamatok megfeleltek a más bankok által a piaci viszonyok mellett hasonló hitelekre felszámított kamatokkal.
- (37) Következésképpen a Bizottság e rendszer esetében nem talált bizonyítékot támogatásra.

— **Az Acélipari Fejlesztési Alapból nyújtott hitelek**

- (38) A panaszos azt állította, hogy az indiai kormány az Acélipari Fejlesztési Alapon keresztül hiteleket nyújt vas- és acélipari K+F projektek finanszírozásához. Az állítólagosan juttatott gazdasági előny az Acélipari Fejlesztési Alapból nyújtott hitelekre felszámított kamat és azon kamat különbözete, amely kereskedelmi hitelt piaci viszonyok mellett terhelt volna.
- (39) A két indiai exportáló gyártó a vizsgálati időszak alatt nem kapott hitelt az Acélipari Fejlesztési Alapból.
- (40) Következésképpen a Bizottság e rendszer esetében nem talált bizonyítékot támogatásra.

— **Kutatás és fejlesztés támogatása a vas- és acéliparban**

- (41) A panaszos azt állította, hogy az indiai kormány finanszírozást nyújt vas- és acélipari K+F projektek támogatása céljából. Az állítólagos gazdasági előny a finanszírozási összegnek (a K+F projekt költségeinek 50 %-a) felel meg.
- (42) A két indiai exportáló gyártó a vizsgálati időszak alatt e rendszer keretében nem részesült finanszírozásban.
- (43) Következésképpen a Bizottság e rendszer esetében nem talált bizonyítékot támogatásra.

— **A földvásárlási folyamat megkönnyítése és földterületek biztosítása a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében (Rádzsasztán állam)**

- (44) A panaszos állítása szerint egy indiai exportáló gyártó jogosult volt e rendszer igénybevételére. A rendszer célja, hogy megkönnyítse a földvásárlást a legalább egymilliárd rúpiás beruházást előírányzó projektekhez azzal a feltétellel, hogy a földterület vételárának 25 %-át a beruházó saját forrásaiból fedezi. A gazdasági előny állítólag abból ered, hogy a földterület vételárának fennmaradó 75 %-át Rádzsasztán kormánya finanszírozza.
- (45) A két indiai exportáló gyártó a vizsgálati időszak alatt e rendszer keretében nem részesült finanszírozásban.
- (46) Következésképpen a Bizottság e rendszer esetében nem talált bizonyítékot támogatásra.

— **Exportorientált egységek rendszere**

- (47) A panaszos azt állította, hogy az érintett terméket exportáló gyártók jogosultak igénybe venni ezt a rendszert, és vélelmezhető, hogy benyújtottak ez irányú kérelmet, mivel az általuk gyártott termékek jelentős részét exportálják.
- (48) Az exportorientált egységként nyilvántartásba vett vállalat számos adó és illeték alóli mentességre, illetve azok visszaigénylésére jogosult. Az állítólagos gazdasági előny azoknak az állami bevételeknek felel meg, amelyek esedékesek lettek volna, de a kormány lemondott róluk.
- (49) A két indiai exportáló gyártót a vizsgálati időszak alatt nem vették nyilvántartásba exportorientált egységként.
- (50) Következésképpen a Bizottság e program esetében a vizsgálati időszakban nem talált bizonyítékot támogatásra.

— **Piacra összpontosító rendszer**

- (51) A panaszos azt állította, hogy az érintett terméket exportáló gyártók jogosultak igénybe venni ezt a rendszert, amely a megjelölt országokba irányuló kivitel FOB-paritáson számított értékének százalékos arányában meghatározott vámhitelek kínál. A vámhitelek a behozatali vámok kiegyenlítésére vehetők igénybe, következésképpen a juttatott gazdasági előny azoknak az állami bevételeknek felel meg, amelyek esedékesek lettek volna, de a kormány lemondott róluk.
- (52) A két indiai exportáló gyártó a vizsgálati időszak alatt e rendszer keretében nem részesült vámhitelben.
- (53) Következésképpen a Bizottság e program esetében a vizsgálati időszakban nem talált bizonyítékot támogatásra.

— **Vámmentes behozatal engedélyezésének rendszere**

- (54) A panaszos azt állította, hogy az érintett terméket exportáló gyártók jogosultak igénybe venni ezt a rendszert, amely a gyártási folyamat során felhasznált alapanyagok, tüzelőanyag, olaj, energiaforrások és katalizátor vámmentes behozatalát teszi lehetővé meghatározott feltételek teljesülése esetén. Az állítólagos gazdasági előny azoknak az állami bevételeknek felel meg, amelyek esedékesek lettek volna, de a kormány lemondott róluk.
- (55) A két indiai exportáló gyártó a vizsgálati időszak alatt e rendszer alapján nem részesült gazdasági előnyben.
- (56) Következésképpen a Bizottság e program esetében a vizsgálati időszakban nem talált bizonyítékot támogatásra.

— **Előzetes engedélyezési rendszer**

- (57) A panaszos azt állította, hogy az érintett terméket exportáló gyártók jogosultak igénybe venni ezt a rendszert, amely bizonyos, exportra szánt vagy exportálnak minősülő termékek, termékkategóriák vagy közbenső termékek gyártásához használt alapanyagok vámmentes behozatalát teszi lehetővé. Az állítólagos gazdasági előny azoknak az állami bevételeknek felel meg, amelyek esedékesek lettek volna, de a kormány lemondott róluk.
- (58) A két indiai exportáló gyártó a vizsgálati időszak alatt e rendszer alapján nem részesült gazdasági előnyben.
- (59) Következésképpen a Bizottság e program esetében a vizsgálati időszakban nem talált bizonyítékot támogatásra.

— **Járulékos exportösztönzési rendszer**

- (60) A panaszos azt állította, hogy az érintett terméket exportáló gyártók jogosultak igénybe venni ezt a rendszert, amely hasonló a piacra összpontosító rendszerhez, és a 2011–2012-es pénzügyi évhez képest a 2012–2013-as pénzügyi évben elért növekmény százalékos arányában meghatározott vámhitelek kínál. A vámhitelek a behozatali vámok kiegyenlítésére vehetők igénybe, következésképpen a juttatott gazdasági előny azoknak az állami bevételeknek felel meg, amelyek esedékesek lettek volna, de a kormány lemondott róluk.
- (61) A két indiai exportáló gyártó a vizsgálati időszak alatt e rendszer alapján nem részesült gazdasági előnyben.
- (62) Következésképpen a Bizottság e program esetében a vizsgálati időszakban nem talált bizonyítékot támogatásra.

— **Hozzáadottérték-adó alóli mentesség vagy annak elengedése (Gudzsarát állam)**

- (63) A panaszos azt állította, hogy az érintett terméket exportáló egyik (Gudzsarátban működő) gyártó jogosult igénybe venni ezt a rendszert, amely héa-mentességet kínál a kivitellel összefüggésben felhasznált áruk beszerzésére. A mentesség állítólag pénzügyi hozzájárulásnak minősül, mivel csökkenti a kormány héa-bevételeit. A juttatott gazdasági előny azoknak az állami bevételeknek felel meg, amelyek esedékesek lettek volna, de a kormány lemondott róluk.
- (64) A két indiai exportáló gyártó a vizsgálati időszak alatt az érintett termékkel kapcsolatosan e rendszer alapján nem részesült gazdasági előnyben.

- (65) Következésképpen a Bizottság e program esetében a vizsgálati időszakban nem talált bizonyítékot támogatásra.

3.1.2. *Saját célú bányászati jogok szénre és vasércre*

- (66) A panaszos azt állította, hogy az indiai kormány árukat bocsát az acélgyártók rendelkezésére azáltal, hogy saját célú bányászati jogok (vagyis az acélgyártókat vasérc és szén belső felhasználásra történő bányászatára felhatalmazó jogok) megadásával vasércet és szenet biztosít számukra.
- (67) A panaszos a vasérc- és a szénbányászatra vonatkozó indiai jogszabályokra hivatkozott, kitérve a közelmúltban bekövetkezett változásokra is, és arról is említést tett, hogy az érintett termék egyes indiai gyártói saját bányával rendelkeznek.
- (68) A panaszos úgy vélte, hogy a saját célú vasércbányászat ténylegesen egyedi támogatás, mivel meghatározott vállalkozásokra, például acélgyártókra korlátozódik, a saját célú szénbányászat pedig jogilag egyedi támogatás, mivel a szénbányászati területek elosztásakor előnyben részesítik azokat az acélgyártókat, amelyek éves termelési kapacitása meghaladja az egymillió tonnát.
- (69) A panaszos úgy ítélte meg, hogy az érintett termék indiai gyártóinak adott saját célú szénbányászati engedélyekből fakadó gazdasági előny az a különbség, amely a bányászati engedélyért fizetett jogdíjak összköltségéből, a kitermelés és a szükséges minőség elérése érdekében végzett finomítás költségeiből, az ausztrál kokszzszen indiai kikötőben érvényes, CIF-referenciárárt levonva kapható meg.
- (70) A saját célú vasércbányászati engedélyekből származó gazdasági előny tekintetében a panaszos úgy vélte, hogy az i. az alaprendelet 6. cikke d) pontjának ii. alpontja szerint a vasércbeszerzésre vonatkozóan a világpiacon uralkodó feltételek figyelembevételével vagy ii. a szokásos piaci viszonyokat torzító, vasércre kivetett exportadót számításba véve kiigazított indiai feltételek alapján kell értékelni.
- (71) A panaszos megjegyezte, hogy az Egyesült Államok Kereskedelmi Minisztériuma számos vizsgálat keretében elemezte és kiegyenlítette a saját célú vasércbányászati programot és a saját célú szénbányászati programot bizonyos melegen síkhengerelt szénacél termékek importját illetően.
- (72) Az indiai kormány az alábbiak szerint jelölte meg a kitermelési koncessziók feldolgozásának és kérelmezőknek való odaítélésének jogalapját:
- a módosított 1957. évi 67. törvény a bányák és ásványkincsek feltárásáról és szabályozásáról,
 - a 2015. évi 3. rendelet a bányák és ásványkincsek feltárásáról és szabályozásáról szóló 1957. évi 67. törvény módosításáról,
 - az 1960. évi bányászati koncessziós szabályzat,
 - az 1988. évi ásványkincs-védelmi és -feltárási szabályzat,
 - az 1957. évi törvény a szénlelőhelyek felvásárlásáról és feltárásáról,
 - az 1973. évi törvény a szénbányák államosításáról,
 - az 2014. évi második rendelet a szénbányákról szóló különös rendelkezésekről,
 - a szénbányák pályáztatására vonatkozó szabályzat 2012. évi módosítása.
- (73) Az indiai kormány előadta, hogy Indiában a vasércágazat mindig is szabályozatlan piac volt, a szénipar szabályozását pedig 2000. januári hatállyal szüntették meg.
- (74) A két indiai exportáló gyártó egyike bányászati jogokat kapott vasércre (szénre viszont nem). Az így kitermelt vasércet azonban (alacsony vastartalma miatt) nem az érintett termék gyártására, hanem a vállalatcsoport egyéb tevékenységeihez használta fel. A kérdéses gyártó az érintett termék gyártásához szükséges vasércet független indiai beszállítóktól szerezte be.

- (75) A másik indiai exportáló gyártó szénre kapott bányászati jogokat (vasércre viszont nem). Az általa kitermelt szén éves mennyisége nem volt elegendő szükségletei kielégítéséhez, ezért független ausztrál beszállítóktól is vásárolt szenet.
- (76) Az Indiai Legfelsőbb Bíróság 2014-es ítélete nyomán ez az exportáló gyártó bizonyítékot szolgáltatott arra, hogy a korábban kapott összes szénbányászati jogát visszavonták, és Indiában jelenleg versenypályázati eljárás útján lehet szénbányászati jogokat szerezni. A kérdéses gyártó ezért nem saját célú bányászati jogok gyakorlásával jut szénhez. Ez az exportáló gyártó emellett arra is rámutatott, hogy az indiai kormány által a bányászati jogok elosztása céljából bevezetett új eljárás szerint az eljáráshoz tartozó korlátozások miatt nem lesz jogosult bányászati jogok szerzésére.
- (77) Következésképpen a Bizottságnak a továbbiakban nem kell elemeznie ezt a rendszert.

3.2. Rendszerek, amelyeknél támogatásra utaló bizonyíték áll rendelkezésre

3.2.1. Termékre összpontosító rendszer (Focus Product Scheme, FPS)

a) **Jogalap**

- (78) Az FPS részletes leírása a 2009 és 2014 közötti külkereskedelmi politika (FTP 2009–2014) 3.15. bekezdésében, valamint a 2009 és 2014 közötti eljárási kézikönyv (HOP 2009–2014) 3.9. bekezdésében található.

b) **Jogosultság**

- (79) Az FTP 09–14 3.15.2. bekezdése szerint e rendszer igénybevételére a HOP I 09–14 37D. függelékében feltüntetett termékek exportőrei jogosultak.

c) **Gyakorlati végrehajtás**

- (80) E rendszer keretében a HOP 37D. mellékletében felsorolt termékek exportja a FOB-paritáson számított értékének 2 %-áig vámhitelre jogosult. A vámhitel mértékét 2012-ben 5 %-ra emelték az alakítható csövekre vonatkozóan. Alakítható csövek esetében tehát igénybe vehető vámhitel.
- (81) Az FPS keretében kapott exporthitelek szabadon átruházhatók, és a megfelelő vámhitel-jogosultsági bizonylat kiadási időpontjától számított 24 hónapig érvényesek. E hitelek bármely alapanyag vagy termék későbbi importja alkalmával felhasználhatók vámok kifizetésére, a beruházási javakat is beleértve.
- (82) A vámhitel-jogosultsági bizonylatot – a kivitel vagy a javak elszállítása után – az a kikötő bocsátja ki, ahonnan a kivittelt végezték. Amennyiben a kérelmező a hatóságoknak minden releváns exportra vonatkozó okirat (pl. exportmegrendelés, számlák, szállítólevelek, a kivittelt igazoló banki bizonylatok) másolatát be tudja mutatni, az indiai kormánynak nincs lehetősége felülbírálni a vámhitelek megadását.
- (83) Ezt a rendszert mindkét vállalat használta a vizsgálati időszakban.

d) **Az FPS-sel kapcsolatos következtetések**

- (84) Az FPS az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatást nyújt. Az FPS-vámhitel az indiai kormány pénzügyi hozzájárulását jelenti, mivel a hitelt végső soron behozatali vámok kiegyenlítésére veszik igénybe, ezzel csökkentve az indiai kormány egyébként esedékes vámbevételét. Emellett az FPS-vámhitel gazdasági előnyt nyújt az exportőrnek, mivel javítja likviditását.
- (85) Ezen túlmenően az FPS jogilag az exportteljesítménytől függ, és ennél fogva az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdése első albekezdésének a) pontja alapján egyedinek és kiegyenlíthetőnek tekintendő.

- (86) Az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében a rendszer nem tekinthető engedélyezett vámkedvezményrendszernek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszernek. A rendszer nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i) pontjában, II. mellékletében (a vámkedvezmény meghatározása és szabályai), valamint III. mellékletében (a helyettesítő vámkedvezmény meghatározása és szabályai) megállapított szigorú szabályoknak. Az exportőrt semmi sem kötelezi a vámmentesen importált árunak a gyártási folyamatban való tényleges felhasználására, és a hitel összegét nem a ténylegesen felhasznált alapanyagokhoz viszonyítva számítják ki. Nem áll rendelkezésre olyan rendszer vagy eljárás, amely megerősítené, hogy a gyártási eljárásban mely alapanyagokat használták fel az exportált termékhez, illetve annak megerősítésére, hogy történt-e túlfizetés a behozatali vámok vonatkozásában az alaprendelet I. melléklete i) pontja, valamint II. és III. melléklete értelmében. Az exportőrök jogosultak az FPS szerinti kedvezményekre, függetlenül attól, hogy importálnak-e alapanyagot vagy sem. A kedvezmények igénybevételéhez elegendő, ha az exportőr egyszerűen árut exportál, anélkül hogy igazolnia kellene azt, hogy az alapanyagok importból származnak. Így még azon exportőrök is jogosultak az FPS-támogatás igénybevételére, akik minden alapanyagukat belföldön szerzik be, és egyáltalán nem importálnak felhasználható nyersanyagot. Ezen túlmenően az exportőr az FPS-vámhitelt beruházási javak behozatalára is felhasználhatja, noha ez utóbbiak nem tartoznak a megengedhető vám-visszatérítési rendszerek hatálya alá, amint azt az alaprendelet I. mellékletének i) pontja meghatározza, mivel nem használják el őket az exportált termékek előállítása során.

e) Az új, 2015 és 2020 közötti külkereskedelmi politika

- (87) Az új, 2015 és 2020 közötti ötéves külkereskedelmi politika „Indiai Árukiviteli Rendszer” (MEIS) néven új rendszert vezetett be, amely felváltott számos, már meglévő rendszert, többek között az FPS-t is. Mivel a jogosultsági kritériumok az FPS és a MEIS esetében alapvetően azonosak, egyértelmű, hogy az FPS-t nem szüntették meg, hanem mindössze átnevezték, és az FPS által nyújtott gazdasági előnyt az új rendszer is biztosítja. Következésképpen az FPS által juttatott gazdasági előny még mindig kiegyenlíthető.
- (88) A nyilvánosságra hozatal után az ECL azt állította, hogy a MEIS nem tekinthető magától értetődően az FPS változatának vagy azt felváltó rendszernek. A Bizottság elutasította ezt az érvet arra tekintettel, hogy az alakítható vascsöveket gyártó vállalatok szempontjából az FPS és a MEIS jogosultsági kritériumai és kedvezményezett köre azonos. A kérdőívre adott válaszaiban maga az indiai kormány is elismerte, hogy az FPS „új rendszerbe [MEIS] olvadt be” ⁽⁸⁾. Ezért a Bizottság az állítást elutasította.
- (89) A két rendszer azonban eltérő mértékű gazdasági előnyt nyújt. A MEIS keretében kínált vámhitel mértéke jelenleg az export FOB-paritáson számított értékének 2 %-a (a vizsgálati időszakban az FPS alatt 5 % volt).
- (90) A két indiai gyártó végleges nyilvánosságra hozatal előtti és utáni álláspontja szerint ezt az alacsonyabb értéket kell számításba venni az esetlegesen kiegyenlíthető gazdasági előny összegének meghatározásakor. Az ECL a kiegyenlítő vámok vizsgálata során a támogatás összegének kiszámításánál alkalmazott bizottsági iránymutatásra ⁽⁹⁾ és az 1. példára hivatkozott, miszerint a vizsgálati időszak második felére vonatkozó, felülvizsgált gazdasági előnyt kell alkalmazni, amennyiben a változás állandó jellegű. A végleges nyilvánosságra hozatalt követően ez a kifogás az indiai kormány részéről is felmerült.
- (91) A Bizottság az alábbiakban ismertetett okból ezt az állítást elutasította. Az alaprendelet 5. cikkével összhangban a „kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a támogatás alkalmazásával kapcsolatosan lefolytatásra kerülő vizsgálati folyamat során a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően kell kiszámítani.” A vizsgálati időszakban az exportáló gyártóknak juttatott gazdasági előny az érintett termék exportjának FOB-paritáson számított értéke 5 %-ának megfelelő vámhitel volt.
- (92) Az alaprendelet 11. cikke szerint „[a] vizsgálat lefolytatásának időszakát követő időszakokra vonatkozó információkat általában nem kell figyelembe venni”. Ez azt jelenti, hogy a vizsgálati időszak utáni fejleményeket kizárólag kivételes körülmények között lehet figyelembe venni, konkrétan akkor, ha figyelmen kívül hagyásuk „nyilvánvalóan helytelen” ⁽¹⁰⁾ lenne. Ez a feltétel teljesült például tíz új tagállam európai uniós csatlakozásakor 2004-ben, amelynek következtében a Bizottságnak meg kellett vizsgálnia, hogy a vizsgálat során gyűjtött adatok a kibővített Unió esetében is reprezentatívak-e ⁽¹¹⁾.
- (93) Ez a feltétel viszont a jelen esetben nem teljesül. Az alapvető támogatási rendszer a vizsgálati időszak után is hatályban maradt, az exportőröknek pedig a vizsgálati időszak alatt az 5 %-os vámhitelből gazdasági előnye származott. Az a feltételezés sem erősíthető meg, hogy a vizsgálati időszak utáni, 2 %-ra csökkentett vámhitel

⁽⁸⁾ Az indiai kormány szubvencióellenes kérdőívre adott, 2015. május 15-i válasza, 24. o.

⁽⁹⁾ HL C 394., 1998.12.17., 6. o.

⁽¹⁰⁾ Az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága, T-462/04. sz. ügy, 2008 EBHT II-3685., § 67.

⁽¹¹⁾ Az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága, T-462/04. sz. ügy, 2008 EBHT II-3685., § 68–74.

állandó jellegű, mivel a kormány bármikor módosíthatja a rendszer keretében nyújtott vámhitel mértékét ⁽¹²⁾. Az előző kormány gyakorlatából pedig kitűnik, hogy ilyen módosítások nem csak elméleti szinten léteznek. A korábbi FPS-t 2009-ben vezették be jogszabályi úton, majd a kormány 2012. december 31-i hatállyal 2 %-ról 5 %-ra emelte a vámhitel mértékét ⁽¹³⁾. Figyelembe véve ezeket az elemeket, a Bizottság megállapította, hogy az FPS alatti 5 %-os összeg vizsgálati időszakban történő kiegyenlítése nem minősül nyilvánvalóan helytelennek. Ha a jelenlegi, 2 %-os vámhitel hosszú életűnek bizonyul, az exportőrök szabadon kérhetnek időközi felülvizsgálatot annak bizonyítására, hogy e támogatási rendszer esetében tartósan megváltoztak a körülmények.

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

- (94) A kiegyenlíthető támogatások összegének kiszámítása a kedvezményezettnek juttatott gazdasági előny alapján történt, amelyről megállapítást nyert, hogy a vizsgálati időszakban az együttműködő exportáló gyártó az eredményelszámolás elve alapján az exportügylet szakaszában befolyt bevételként könyvelte el. Az alaprendelet 7. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban ezt a támogatási összeget (számláló) vetítették ki a vizsgálati időszak alatti exportforgalomra mint megfelelő nevezőre, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.
- (95) A vizsgálati időszakban megállapított, e rendszer szerinti támogatás mértéke az ECL vállalat és annak leányvállalata, a Srikalahasthi Pipes Limited (a továbbiakban: ECL Group) esetében 4,35 %, a Jindal Saw India esetében pedig 3,11 % volt.

3.2.2. *Beruházási javak exportösztönzési rendszere (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)*

a) *Jogalap*

- (96) Az EPCGS részletes leírása az FTP 2009–2014 5. fejezetében, valamint a HOP 2009–2014 5. fejezetében található.

b) *Jogosultság*

- (97) E rendszer keretében nyújtott támogatásra a gyártó exportőrök, valamint a támogató gyártókhoz és szolgáltatókhoz „kapcsolódó” kereskedő exportőrök jogosultak.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

- (98) Exportkötelezettség vállalásával a vállalat csökkentett vámtétel mellett importálhat új és legfeljebb 10 éves használt) beruházási javakat. Az exportkötelezettség a megtakarított vám – választott alrendszerrel függően – legalább hat- vagy nyolcszorosának megfelelő értékű áru kivételére vonatkozik. E célból az indiai kormány – kérelemre és díjfizetés ellenében – EPCGS-engedélyt állít ki. A rendszer a keretében importált beruházási javak mindegyikére 3 %-os csökkentett vámtételt biztosít. Az exportkötelezettség teljesítése érdekében az importált beruházási javakat bizonyos idő alatt bizonyos mennyiségű exportáru előállítására kell felhasználni. Az FTP 2009-2014 szerint az EPCGS keretében a beruházási javak 0 %-os vámtétellel is importálhatók, ilyen esetben azonban az exportkötelezettség teljesítésére rendelkezésre álló időszak rövidebb.
- (99) Az EPCGS-engedély jogosultja a beruházási javakat belföldi forrásból is beszerezheti. Ebben az esetben a beruházási javak belföldi előállítója igénybe veheti a beruházási javak előállításához szükséges alkotóelemek vámmentes behozatalára nyújtott kedvezményt. Másik megoldásként a belföldi gyártó a beruházási javak exportösztönzési rendszere szerinti engedély jogosultja számára szállított beruházási javak tekintetében tarthat igényt exportnak tekintett tranzakcióból származó kedvezményre.

⁽¹²⁾ Az új politika 3.13. pontja a következő rendelkezést tartalmazza: „[...] a kormány fenntartja a jogot arra, hogy a jelen fejezet szerinti vámhitelre korlátozást vezessen be, módosítsa annak mértékét, vagy meghatározza annak felső határát [...]”.

⁽¹³⁾ India Külkereskedelmi Főigazgatóságának 42(RE2012)/2009-14 sz. nyilvános értesítése

- (100) Megállapítást nyert, hogy az EPCGS keretében a két vállalat koncessziókat kapott, amelyeket a vizsgálati időszakban az érintett termék vonatkozásában nyújtottak.

d) A beruházási javak exportősztönzési rendszerével kapcsolatban levont következtetések

- (101) Az EPCGS az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatást nyújt. Az indiai kormány részéről a vámcsökkentés pénzügyi hozzájárulást jelent, mivel az engedmény csökkenti az indiai kormány egyébként esedékes vámbevételét. Ezen túlmenően a vámcsökkentés gazdasági előnyhöz juttatja az exportőrt, mert az importálásnál megtakarított vám növeli a vállalat likviditását.
- (102) Az EPCGS-szabályozás jogilag az exportteljesítmény függvénye, mivel az engedélyek exportkötelezettség vállalása nélkül nem nyerhetők el. A rendszer ennélfogva az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdése első albekezdésének a) pontja alapján egyedi és kiegyenlíthető támogatásnak minősül.
- (103) Az EPCGS az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető sem megengedhető vám-visszatérítési rendszernek sem helyettesítő vámkedvezményrendszernek. A beruházási javak nem tartoznak az ilyen megengedhető rendszerek hatálya alá, amint azt az alaprendelet I. mellékletének i) pontja meghatározza, mivel nem használják őket el az exportált termékek előállításának során.
- (104) Az új, 2015–2020 közötti ötéves külkereskedelmi politika megtartotta ezt a rendszert, de csak a 0 % vám lehetőségéről rendelkezik. Mivel a jogosultsági kritériumok alapvetően azonosak, nem állítható, hogy az EPCGS-t megszüntették, és emiatt már nem egyenlíthető ki.

e) A támogatás összegének kiszámítása

- (105) A kiegyenlíthető támogatások összegét az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdése értelmében az importált beruházási javak vonatkozásában meg nem fizetett vámok alapján számították ki, az érintett gazdasági ágazatban az ilyen beruházási javak szokásos értékcsökkenési időszakát tükröző időszakokra elosztva. Az így kiszámított és a vizsgálati időszakra vonatkozó összeget kiigazították az adott időszakra érvényes kamatlábakkal, annak érdekében, hogy ez tükrözze a pénzösszeg teljes időszakra vonatkozó értékét. E célra a vizsgálati időszak alatt Indiában érvényes kereskedelmi kamatlábat ítélték megfelelőnek.
- (106) Az alaprendelet 7. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően e támogatási összeget az érintett termék vizsgálati időszak alatti megfelelő exportforgalmára vetítették ki (nevező), mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, és megítélésének alapjául nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szolgált.
- (107) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően az ECL arra hivatkozott, hogy az EPCGS bármilyen alakítható vascső gyártása esetén igénybe vehető, nem kizárólag az exportált áruk előállításánál. Ezért azt kérte, hogy a támogatás kiszámításának alapja az exportforgalom helyett a teljes forgalom legyen.
- (108) A Bizottság elutasította ezt a kérelmet, mivel a fentiekben már leírtak szerint a támogatás kizárólag az exportteljesítmény függvénye. Ez a megközelítés emellett összhangban van a Bizottság ugyanezen rendszernél alkalmazott gyakorlatával ⁽¹⁴⁾.
- (109) Ugyanazon exportáló gyártó azt kérte, hogy a gazdasági előnyt illetően ne vegyék figyelembe azokat a tételeket/gépeket, amelyek értékcsökkenését már jóval a vizsgálati időszak előtt leírták. A Bizottság elfogadta ezt a kérelmet, és erről a vállalatot is tájékoztatta.
- (110) A vizsgálati időszakban megállapított, e rendszer szerinti támogatás mértéke az ECL Group esetében 0,03 %, a Jindal Saw India esetében pedig 0,38 % volt.

⁽¹⁴⁾ Lásd az Indiából származó egyes rozsdamentes acél kötélemek és részeik behozatalára vonatkozó ideiglenes kiegyenlítő vám kivetéséről szóló, 2012. február 9-i 115/2012/EU bizottsági rendelet (64) preambulumbekzdését (HL L 38., 2012.2.11., 6. o.)

3.2.3. Vám-visszatérítési rendszer (DDS)

a) **Jogalap**

- (111) A DDS részletes leírását a későbbi értesítésekkel módosított Custom & Central Excise Duties Drawback Rules, 1995 (a vámok és központi fogyasztási adók visszatérítéséről szóló 1995. évi szabályok) tartalmazzák.

b) **Jogosultság**

- (112) A rendszer igénybevételére minden gyártó-exportőr és kereskedő-exportőr jogosult.

c) **Gyakorlati végrehajtás**

- (113) A jogosult exportőr kérelmezhet vámkedvezményt, amelyet a rendszer keretében exportált termékek FOB-paritáson számított értékének százalékos arányaként számítanak ki. Az indiai kormány számos termék vonatkozásában meghatározta a vámkedvezmény mértékét, beleértve az érintett terméket is. E mértékeket a termék gyártása során alapanyagként felhasznált anyagok átlagos mennyisége vagy értéke, valamint az alapanyag után fizetett vámok átlagos összege alapján számítják ki. Ezek attól függetlenül alkalmazandók, hogy a behozatali vámokat megfizették-e vagy sem. A DDS-szint az érintett termék esetében a vizsgálati időszak során a FOB-paritáson számított érték 1,9 %-a volt.
- (114) Ahhoz, hogy jogosult legyen a rendszerben nyújtható támogatásra, a vállalatnak exportálnia kell. Amikor a szállítási adatokat felviszik a vámhatóság szerverére (ICEGATE), jelzik, hogy az export a DDS hatálya alatt zajlik, és visszavonhatatlanul rögzítik a DDS összeget. Miután a szállító vállalat kitöltötte az általános exportnyilatkozatot (Export General Manifest, EGM) és a vámhatóság megfelelő módon összevetette e dokumentumot a szállítási számla adataival, minden feltétel teljesül a visszatérítési összeg kifizetésének engedélyezéséhez, akár az exportőr bankszámlájára történő közvetlen utalással, akár intézkedés révén.
- (115) Az exportőrnek emellett bizonyítékot kell benyújtania az exportjövedelem jóváírásáról, a kivitt igazoló banki bizonylatok (Bank Realisation Certificate, BRC) révén. E dokumentumot azután lehet benyújtatni, hogy a visszatérítés összegét kifizették, ha azonban az exportőr meghatározott határidőn belül nem nyújtja be a BRC-t, a kifizetett összeget vissza kell fizetni az indiai kormánynak.
- (116) A visszatérítés összege bármilyen célra felhasználható.
- (117) Az indiai számviteli standardok szerint tehát a vámkedvezmény összege az exportkötelezettség teljesítésekor a kereskedelmi számlákban eredményszámla alapon bevételként is elszámolható.
- (118) Szintén megállapítást nyert, hogy a vizsgálati időszakban a két vállalat támogatást kapott a DDS keretében.

d) **A vám-visszatérítési rendszerrel kapcsolatban levont következtetések**

- (119) A DDS az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatást nyújt. Az úgynevezett vámkedvezmény összege az indiai kormánytól származó pénzügyi hozzájárulás, mivel az indiai kormány részéről közvetlen finanszírozás formájában történik. E finanszírozások igénybevételekor nem alkalmaznak semmilyen korlátozást. Emellett a vámkedvezmény összege gazdasági előnyt nyújt az exportőrnek, mivel növeli likviditását.
- (120) A kivitelre adott vámkedvezmény mértékét az indiai kormány határozza meg a terméktől függően. Ugyanakkor, bár a támogatást vámkedvezménynek nevezik, a rendszer az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem rendelkezik a megengedhető vámkedvezményrendszerek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszerek jellemzőivel. Az exportőrnek kifizetett készpénz nem kapcsolódik a nyersanyagokra ténylegesen kifizetett behozatali vámokhoz, és nem olyan vámhitel, amely nyersanyagok múltbeli vagy jövőbeli importjára vonatkozó behozatali vámok kiegyenlítésére szolgál.

- (121) A nyilvánosságra hozatal után az indiai kormány először azzal érvelt, hogy a Bizottság nem közölte azokat a követelményeket, amelyeknek feltétlenül teljesülniük kell ahhoz, hogy a DDS jogszerű vám-visszatérítési rendszernek minősüljön, illetve nem indokolta annak megállapítását. Másrészt az indiai kormány véleménye szerint megfelelő kapcsolat van a visszatérítések mértéke és a nyersanyagok után fizetett vámok között. Ennek oka, hogy az indiai kormány a vámvisszatérítések mértékének megállapításakor figyelembe veszi a termék gyártása során alapanyagként felhasznált anyagok átlagos mennyiségét vagy értékét, valamint az alapanyag után fizetett vámok átlagos összegét. Az ECL az indiai kormányéhoz hasonló érveket terjesztett elő.
- (122) A Bizottság az alábbiakban ismertetett indokok alapján elutasította ezeket az érveket. Az első érvel kapcsolatosan a Bizottság a nyilvánosságra hozatalkor kifejtette, miért nem tekintette a rendszert megengedhető vám-visszatérítési rendszernek, illetve helyettesítő vám-visszatérítési rendszernek. Világosan megfogalmazta, hogy az exportőrnek kifizetett készpénz nem kapcsolódik a nyersanyagokra ténylegesen kifizetett behozatali vámokhoz, és nem olyan vámhitel, amely nyersanyagok múltbeli vagy jövőbeli importjára vonatkozó behozatali vámok kiegyenlítésére szolgál.
- (123) A második érvel illetően a Bizottság nem ért azzal egyet, hogy a visszatérítések mértéke és a nyersanyagok után fizetett vámok közötti állítólagos kapcsolat elegendő ahhoz, hogy a rendszer megfeleljen az alaprendelet I. melléklete i) pontjában, II. mellékletében (a vámkedvezmény meghatározása és szabályai), valamint III. mellékletében (a helyettesítő vámkedvezmény meghatározása és szabályai) megállapított szabályoknak. Különösen a hitel összegének kiszámítása nem a ténylegesen felhasznált alapanyagokhoz viszonyítva történik. Ezenfelül nem létezik rendszer vagy eljárás annak igazolására, hogy mely alapanyagokat használták fel az exportált termék előállítás során, illetve hogy az alaprendelet I. mellékletének i. pontja, valamint II. és III. melléklete értelmében történt-e importvám-túlfizetés. Ezért a Bizottság ezt az állítást is elvetette.
- (124) Következésképpen az exportőrök általi kivített követően az indiai kormány általi közvetlen finanszírozás formájában megvalósuló kifizetés az indiai kormány általi, az exportteljesítménytől függő közvetlen támogatásnak minősül, és így az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdése első albekezdésének a) pontja alapján egyedi és kiegyenlíthető támogatásnak tekintendő.
- (125) A fentiekben kifejtett indokok alapján megállapítást nyert, hogy a DDS kiegyenlíthető.

e) A támogatás összegének kiszámítása

- (126) Az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése és 5. cikke értelmében a Bizottság a kiegyenlíthető támogatások összegét a kedvezményezettnek juttatott és a felülvizsgálati időszak során megállapíthatóan fennálló gazdasági előny figyelembevételével számította ki. E tekintetben a Bizottság megállapította, hogy a gazdasági előnyben a kedvezményezett abban az időpontban részesült, amikor az e rendszer szerinti exportügylet megtörtént. Jelenleg az indiai kormány köteles megfizetni a visszatérítés összegét, ami az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében pénzügyi hozzájárulásnak minősül. Amint a vámhatóság kiadja az exportfuvarszámlát – amely többek között megjelöli az adott exportügyletre nyújtandó vámkedvezmény összegét –, megszűnik az indiai kormány rendelkezési joga a támogatás megadása felett. A fentiek fényében a Bizottság a DDS keretében biztosított előnyöket úgy értékelte, mint a rendszer keretében a felülvizsgálati időszakban megvalósuló valamennyi exportügyletre megkapott vámkedvezmények összegét.
- (127) Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Bizottság ezeket a támogatási összegeket az érintett termék felülvizsgálati időszak alatti teljes exportforgalmára mint megfelelő nevezőre vetítette ki, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.
- (128) A két vállalat egyike kiszámította annak az érintett termék gyártásában felhasznált nyersanyagnak az arányát, amelyet importált, és amely után vámot fizetett. Ez a vállalat ezt követően a végleges nyilvánosságra hozatal előtt és után is felvetette, hogy amennyiben a Bizottság ki kívánná egyenlíteni a DDS által juttatott gazdasági előnyt, akkor nem a DDS-ből kapott teljes összeget kellene kiegyenlítenie, hanem kizárólag az érintett termék gyártásában felhasznált nyersanyag behozatala után ténylegesen fizetett vámot meghaladó összeget. A vállalat felvetését az indiai kormány is támogatta a végleges nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételeiben.
- (129) A Bizottság a fenti, „A vám-visszatérítési rendszerrel kapcsolatban levont következtetések” című d) pontban leírtaknak megfelelően elutasította ezt a felvetést, mivel a „Vámvisszatérítés” elnevezés ellenére e rendszer lényege

a közvetlen finanszírozás és nem a bevételekről való lemondás. Az exportőrnek kifizetett készpénz nem kapcsolódik a nyersanyagokra ténylegesen kifizetett behozatali vámokhoz, és nem olyan vámhitel, amely nyersanyagok múltbeli vagy jövőbeli importjára vonatkozó behozatali vámok kiegyenlítésére szolgál. Ezért nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy az alakítható csövek gyártásához felhasznált importált nyersanyag aránya változatlan marad.

- (130) A vizsgálati időszakban megállapított, e rendszer szerinti támogatás mértéke az ECL Group esetében 1,66 %, a Jindal Saw India esetében pedig 1,37 % volt.

3.2.4. Vasérc biztosítása a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kisebb összeg fejében

3.2.4.1. Bevezetés

- (131) A panaszos azt állította, hogy Indiában a vasércre kivetett exportadó és a vasúti szállításra vonatkozó kettős fuvarozási politika a vasérc (az érintett termék legfőbb nyersanyaga) árát torzíja azzal a céllal és eredménnyel, hogy az érintett termék indiai gyártóit támogassa. Az ilyen beavatkozások állítólag csökkentik e nyersanyag árát Indiában más, az indiai kormány beavatkozásaival nem érintett piacokhoz képest.
- (132) A panaszos hozzátette, hogy az indiai kormány a vasérc piacán való beavatkozással nem közvetlenül biztosít vasércet a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kisebb összeg fejében, hanem a vasércbányászati vállalatoknak ad megbízást vagy utasítást erre.
- (133) A panaszos álláspontja szerint Indiában minden állami és magántulajdonban lévő vasércbányászati vállalat megbízást vagy utasítást kapott a kormánytól arra, hogy a vas- és acélipar megsegítésére irányuló stratégia részeként biztosítson vasércet a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kisebb összeg fejében.

3.2.4.2. Elemzés:

- (134) A kiegyenlíthető támogatás meglétének megállapításához a következő három tényezőnek fenn kell állnia: a) pénzügyi hozzájárulás, b) gazdasági előny és c) egyedi jelleg (az alaprendelet 3. cikke).

a) Pénzügyi hozzájárulás

- (135) Az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontja iv. alpontjának második francia bekezdése szerint pénzügyi támogatás áll fenn, ha a kormányzat: „egy magánszervezetet bíz meg az i., ii. és iii. pontban felsorolt olyan feladatok ellátásával, vagy utasítja azt ezen feladatok ellátására, amelyek szokásos esetekben a kormányzat feladatai lennének, és ez a gyakorlat valójában nem különbözik a kormányzat által követett szokásos gyakorlattól”. A 3. cikk (1) bekezdése a) pontjának iii. alpontjában ismertetett feladat akkor fordul elő, ha „a kormányzat az általános infrastruktúra szükségletein kívül egyéb árukat vagy szolgáltatásokat bocsát rendelkezésre, vagy árukat vásárol fel [...]”. Ezek a rendelkezések a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1. cikke (1) bekezdése a)(1) pontjának iii. és iv. alpontját tükrözi, és a WTO vonatkozó esetjogának fényében értelmezendő.
- (136) A WTO exportkorlátozásokkal kapcsolatos ügyében az Európai Unió harmadik félként a vizsgálóbizottság figyelmébe ajánlotta eredeti értelmezését ezekről az addig még nem értelmezett rendelkezésekről ⁽¹⁵⁾. A nyilvánosságra hozatal után több fél hivatkozott az ebben megfogalmazott javaslatokra.
- (137) A vizsgálóbizottság úgy határozott, hogy a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1. cikke (1) bekezdése a)(1) pontjának iv. alpontjában szereplő „megbíz” és „utasít” szavakból szükségszerűen következik, hogy a kormányzati intézkedésnek megbízás esetén felhatalmazást, utasítás esetén pedig parancsot kell magában foglalnia ⁽¹⁶⁾. A vizsgálóbizottság elutasította az Egyesült Államok ok-okozati összefüggéseken alapuló érvelését, és kifejezett és megerősítő felhatalmazást vagy parancsot kért ⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁵⁾ A DS194. sz. vizsgálóbizottsági jelentés B-3. mellékletének (4) bekezdése.

⁽¹⁶⁾ Az Egyesült Államok – Az exportkorlátozásokat támogatásként kezelő intézkedések című, DS194. sz. jogvitáról szóló, 2001. június 29-i vizsgálóbizottsági jelentés (8.29) bekezdése.

⁽¹⁷⁾ A DS194. sz. jogvitáról szóló vizsgálóbizottsági jelentés (8.44) bekezdése.

- (138) Egy későbbi ügyben viszont a fellebbviteli testület kimondta, hogy a „megbíz” és az „utasít” szó „felhatalmaz”, illetve „parancsol” szóra cserélése normaként túlságosan merev lehet ⁽¹⁸⁾. A fellebbviteli testület szerint „megbízás” akkor történik, ha a kormányzat magánjogi szervezetre feladatköröket ruház át, „utasítás” pedig akkor, ha a kormányzat magánjogi szervezet felett gyakorolja hatásköreit ⁽¹⁹⁾. A kormányzat mindkét esetben magánjogi szervezetet használ meghatalmazottként, hogy pénzügyi hozzájárulást nyújtson, és „az esetek többségében feltételezhető, hogy a magánjogi szervezet megbízása vagy utasítása valamilyen fenyegetéssel vagy kényszerrel jár” ⁽²⁰⁾. Ugyanakkor a iv. alpont nem teszi lehetővé, hogy a tagok kiegyenlítő intézkedéseket alkalmazzanak termékeknel, „amennyiben a kormányzat mindössze általános szabályozói hatáskörét gyakorolja” ⁽²¹⁾, vagy ha a kormányzati beavatkozás „pusztán az adott tényleges körülmények alapján és a szóban forgó piac szereplőinek szabad választása folytán bizonyos következménnyel jár, vagy nem jár ilyen következményekkel” ⁽²²⁾. A megbízás és az utasítás ehelyett inkább „a kormányzat részéről aktívabb szerepvállalást, mintsem pusztá ösztönzést” ⁽²³⁾ jelent.
- (139) Ebből az következik, hogy a bizonyítási küszöb, amelyet a fellebbviteli testület különösen a megállapításával határozott meg, miszerint „az esetek többségében feltételezhető, hogy a magánjogi szervezet megbízása vagy utasítása valamilyen fenyegetéssel vagy kényszerrel jár”, kevésbé szigorú, mint az Egyesült Államok exportkorlátozási ügyében az Unió által képviselt eredeti álláspont. Ugyanez vonatkozik az Unió azon véleményére, hogy a magánjogi szervezet csak akkor látná el a szokásos esetekben a kormányzatra háruló feladatokat, ha a kormányzattól kapott megbízás és utasítás alapján nem lenne más választása, például amikor a kormány rögzíti az árat, amelyen a magánjogi szervezet értékesíteni köteles.
- (140) Következésképpen az Európai Unió a fellebbviteli testülettől ez ügyben kapott iránymutatásához igazította értelmezését.
- (141) A WTO fenti határozataival összhangban nem minden, gazdasági előny juttatására alkalmas kormányzati intézkedés éri el az alaprendelet 3. cikke és a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett pénzügyi hozzájárulás szintjét. Bizonyítani kell, hogy a kormányzati politika vagy program támogatja a vizsgált ágazatot (jelen esetben az alakítható csövek ágazatát) azáltal, hogy a kormányzat köz- vagy magánjogi szervezetek (itt: a vasércbányászati vállalatok) felett gyakorolja hatásköreit, vagy feladatköröket ruház át rájuk, hogy a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kisebb összeg fejében biztosítsanak vasércet az alakítható csöveket előállító ágazata számára.
- (142) A Bizottság ezért a WTO ötlépéses próbájának ⁽²⁴⁾ megfelelően rendkívül alaposan megvizsgálta a kormányzati beavatkozás jellegét (a vasércbányászati vállalatok megbízásával vagy utasításával jár-e?), a megbízott szervezetek jellegét (a bányavállalatok az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja értelmében magán-szervezetnek minősülnek-e?) és a megbízott vagy utasított szervezetek intézkedéseit (a megbízott vagy utasított vasércbányászati vállalatok a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kisebb összeg fejében biztosítanak-e vasércet az alakítható csövek ágazata számára, és ezáltal a kormány meghatalmazottként járnak-e el?). Ezenfelül a Bizottság meggyőződött arról, hogy az elvégzett feladat rendes esetekben a kormányzatra hárulna-e (a vasérc megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kisebb összeg fejében az indiai gyártó vállalatok rendelkezésére bocsátása rendes kormányzati tevékenység-e?), és ez a feladat valójában nem tér-e el a kormányzatok által rendszeren követett gyakorlatoktól (a vasérc bányavállalatok általi tényleges biztosítása valójában eltér-e attól, amit maga a kormányzat tett volna?).

i) Vasércbányászati vállalatok indiai kormány általi megbízása

- (143) A fellebbviteli testület fent említett következtetéseire figyelemmel a Bizottság először azt elemezte, hogy az alakítható csövek ágazatának indiai kormány általi támogatása ténylegesen a kormányzati politika egyik célkitűzése-e, és nem csupán a szabályozói hatáskör gyakorlásának „mellékhatása”. A vizsgálat különösen arra tért ki, hogy a megállapított ártorzulások a kormányzati célkitűzések közé tartoztak-e, vagy a vasérc alacsonyabb ára inkább az általános kormányzati szabályozás „véletlen” mellékterméke.
- (144) Számos dokumentum bizonyítja, hogy az indiai kormány politikai célkitűzésként kifejezetten törekedett az alakítható csövek ágazatának támogatására.

⁽¹⁸⁾ Az Egyesült Államok – A Koreából származó dinamikus véletlen hozzáférésű memóriákra (DRAM-okra) kivetett kiegyenlítő vám vizsgálata című, DS296. sz. jogvitáról szóló, 2005. február 21-i fellebbviteli testületi jelentés 110–111. pontja.

⁽¹⁹⁾ A fellebbviteli testület DS296 jelentésének 116. pontja.

⁽²⁰⁾ A fellebbviteli testület DS296 jelentésének 116. pontja.

⁽²¹⁾ A fellebbviteli testület DS296 jelentésének 115. pontja.

⁽²²⁾ A fellebbviteli testület DS296 jelentésének 114. pontja., egyetértve a vizsgálóbizottság jogvitáról szóló DS194. sz. jelentés (8.31) bekezdésével.

⁽²³⁾ A fellebbviteli testület DS296 jelentésének 115. pontja.

⁽²⁴⁾ A DS194. sz. vizsgálóbizottsági jelentés (8.25) bekezdése.

- (145) A bányászati engedélyek kedvezményes megadására vonatkozó iránymutatások megfogalmazása céljából az Acélügyi Minisztérium által létrehozott szakértői csoport 2005-ben jelentést tett közzé (a Dang-jelentés), amely számos vonatkozó megállapítást és ajánlást tartalmazott. Már akkoriban is megállapítást nyert, hogy „[...] az indiai acélipar egyik jelentős versenyelőnye az emberi erőforrások mellett, hogy a világpiaci áraknál garantáltan kedvezőbben lehet hozzájutni a belföldi vasérckészletekhez. Ezt az előnyt meg kell őrizni, támogatni kell, és teljes mértékben ki kell aknázni” ⁽²⁵⁾ (utólagos kiemelés).
- (146) A nyilvánosságra hozatal után az indiai kormány és az ECL azt állította, hogy a Bizottság jogalként kizárólag a Dang-jelentésre támaszkodott. Egy vizsgálóbizottsági jelentést idéztek, amelyben a vizsgálóbizottság a következő következtetésre jutott: „nem vagyunk meggyőződve arról, hogy a Dang-jelentésben a saját célú bányászati engedélyek politikájára tett egyetlen utalás alátámasztja a saját célú vasércbányászati program meglétének megállapítását” ⁽²⁶⁾. Az ECL azt is előadta, hogy a Dang-jelentést független szakértő készítette, annak jogi kötőereje nincs, és nem alkalmas arra, hogy India politikai célkitűzéseinek alapjául szolgáljon.
- (147) A Bizottság először is rámutat, hogy az indiai kormány nem feltétlenül fogalmazza meg politikai célkitűzéseit jogi kötőerővel bíró szövegekben. E célok a legkülönbébb kormányzati dokumentumokban és politikai nyilatkozatokban, például jelentésekben, parlamenti felszólalásokban és beadványokban, bejelentésekben stb. szerepelhetnek.
- (148) Másrészt a felek által előadott állítások ténybeli tévedést tartalmaznak. A (153)–(169) preambulumbekkezdésben leírtaknak megfelelően a Bizottság a Dang-jelentés mellett számos egyéb dokumentum és jogi aktus figyelembevételével jutott arra a következtetésre, hogy az indiai kormány politikai célkitűzésnek tekintette az alakítható csövek ágazatának támogatására.
- (149) Harmadrészt a vizsgálóbizottsági jelentés alapján tett állításra válaszolva helyénvaló annak 7.211. pontját teljes egészében idézni:
- „[...] nem vagyunk meggyőződve arról, hogy a Dang-jelentésben a saját célú bányászati engedélyek politikájára tett egyetlen utalás alátámasztja a saját célú vasércbányászati program meglétének megállapítását. Rendkívül fontosnak tartjuk megemlíteni, hogy a Dang-jelentés ugyan az indiai vasércipart és az arra vonatkozó politikákat mutatja be, azonban semmilyen utalást nem tartalmaz a saját célú bányászati támogató programra vagy politikára. Emellett nem szerepel benne célzás arra sem, hogy az acélgyártók a bányászattal foglalkozó egyéb vállalatoktól eltérő feltételek mellett kaptak bányászati engedélyt. Sőt, teljesen elképzelhető, hogy a »saját célú bányászati engedélyek politikájára« tett utalás, amelyre az Egyesült Államok támaszkodott, mindössze emlékeztet, hogy acélgyártó vállalatok is kapnak bányászati engedélyt, és céloz arra, hogy a továbbiakban is kiadhatók bányászati engedélyek acélgyártóknak.” (utólagos kiemelés, lábjegyzet kihagyva) ⁽²⁷⁾.
- (150) Ebből az idézetből világosan kiderül, hogy a vizsgálóbizottság nem vitatta azt a tényt, miszerint a Dang-jelentés az indiai vasércipart és az arra vonatkozó politikákat mutatja be. Ráadásul a szakértői csoport ⁽²⁸⁾ tagjai többek között a kormány és az ipar képviselői voltak, így indokolt azt feltételezni, hogy ismerték a hatályos kormányzati politikát és az ipar helyzetét. Ezenkívül a jelentés a saját célú bányászattól eltérően egyértelműen fogalmaz az indiai acélgyártók támogatásának politikai célkitűzéséről („a belföldi vasérckészletekhez a világpiaci áraknál garantáltan kedvezőbben való hozzájutás”), és megállapítja, hogy ezt az előnyt fenn kell tartani és támogatni kell.
- (151) A fenti észrevételek alapján a Bizottság elutasította ezeket az állításokat.
- (152) Az indiai kormány két intézkedést tett a fent megjelölt politikai célkitűzés (a vasércexport visszaszorítása) eléréséért.

⁽²⁵⁾ A szakértői csoport Acélügyi Minisztériumhoz 2005. augusztus 26-án benyújtott jelentése a vas- és krómércbányászati engedélyek kedvezményes megadásáról, 36. o. A jelentés elérhető az Acélügyi Minisztérium honlapján (a 2015. november 23-i állapot szerint): <http://steel.gov.in/GRANT%20OF%20MINING%20LEASES.pdf>

⁽²⁶⁾ Az Egyesült Államok – Az Indiából származó bizonyos melegen síkhengetelt szénacél termékek behozatalára vonatkozó kiegyenlítő intézkedések című, a DS436. sz. jogvitáról szóló, 2014. július 14-i vizsgálóbizottsági jelentés 7.211. pontja.

⁽²⁷⁾ A DS436. sz. jogvitáról szóló vizsgálóbizottsági jelentés 7.211. pontja.

⁽²⁸⁾ A Dang-jelentés 1. oldalán az áll, hogy a szakértői csoport elnöke Shri R.K. Dang, a Bányászati Minisztérium egykori titkára volt, tagjai között pedig osztályok/minisztériumok, állami kormányzatok, az ipar és ágazati szövetségek képviselői, valamint a környezetvédelmi és bányászati szakértők voltak.

- (153) Első intézkedésként 2007. március 1-jén határozatot hozott exportadó kivetéséről a vasércre. Az adó mértéke 300 INR/tonna ⁽²⁹⁾ volt, amelyet a későbbiekben több alkalommal módosítottak. Ezen alkalmak közül kiemelendő, hogy az adó mértékét 2011 márciusában 20 %-ra ⁽³⁰⁾, 2011 decemberében pedig 30 %-ra ⁽³¹⁾ emelték, míg 2015 áprilisában a gyenge minőségű (58 % alatti vastartalmú) vasérc exportadóját 10 %-ra ⁽³²⁾ csökkentették. Megjegyzendő, hogy a gyenge minőségű vasércet egyáltalán nem használják fel Indiában, ezért nem szükséges gondoskodni arról, hogy folyamatosan az indiai vasércfeldolgozók rendelkezésére álljon.
- (154) A feldolgozóipari ágazatok támogatása általában véve fontos érv lehet exportkorlátozások és különösen exportadók bevezetése mellett. Az OECD „Az exportkorlátozások nyersanyagokra gyakorolt gazdasági hatása” című jelentése ⁽³³⁾ (a továbbiakban: OECD-jelentés) is megállapította, hogy az exportkorlátozások (és jelentős exportadók) fő politikai célkitűzése a belföldi feldolgozóipari ágazatok védelme és támogatása olcsó nyersanyagok biztosításával.
- (155) A második intézkedés keretében a Vasúti Minisztérium 2008. május 22-én kettős fuvarozási politikát (DFP) vezetett be ⁽³⁴⁾. A DFP miatt a fuvardíj tekintetében eltérés alakult ki a vasérc belföldi felhasználás és kivitel céljából történő szállítása között. A fuvar költségek között átlagosan háromszoros különbség van ⁽³⁵⁾. A vasúti fuvarozás költsége a vasérc összköltségének jelentős részét teszi ki ⁽³⁶⁾.
- (156) Az ECL a végleges nyilvánosságra hozatal előtt és után is azt állította, hogy a DFP 2009-ben megszűnt. Az indiai kormány és az exportáló gyártó által közölt információk alapján viszont a Bizottság megállapította, hogy az indiai kormány az általa kiadott díjtájékoztatók alapján a vizsgálati időszak alatt és után is eltérő fuvardíjat alkalmazott, illetve alkalmaz a vasérc belföldi felhasználásra, illetve kivitelre történő szállításánál, ezzel előnyben részesítve a belföldi felhasználást ⁽³⁷⁾. Kiemelendő, hogy az exportra távolságalapú díj vonatkozik, amely alól a belföldi felhasználásra való szállítás bizonyos feltételek mellett mentesül. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (157) E két intézkedés együttesen célzott exportkorlátozásnak minősül, amelyet alapjában véve 2007–2008-ban vezettek be, 2011 márciusában és decemberében pedig a vasércet terhelő exportadó emelésével tovább szigorítottak. Az alábbi szakpolitikai dokumentumok bizonyítják egyrészt, hogy az alakítható csövek ágazatának támogatására irányuló politikai célkitűzés létezett, másrészt, hogy az indiai kormánynak eddig sikerült elérnie célkitűzéseit:
- (158) Az acéliparral foglalkozó munkacsoport tizenkettedik öt éves tervéről szóló, 2011. novemberi jelentése ⁽³⁸⁾ egyértelműen megállapítja az alábbiakat:

— „A minisztérium a vámok megemelésével és különadók kivetésével intézkedéseket tett a kivitel visszaszorítására” (16. oldal);

— „A vasércexport visszaszorítása érdekében jelenleg magasabb vámok vannak érvényben. Feltétlenül folytatni kell ezt a politikát, és szükség esetén az adókat tovább kell emelni. Ugyanakkor szigorúan ellenőrizni kell a vasércexportot, hogy

⁽²⁹⁾ A vasérc adott időszakban jellemző belföldi ára alapján ez 12–15 %-nak felel meg.

⁽³⁰⁾ 2011. március 1-ji 27/2011 sz. vámhatósági értesítés. Az értesítés elérhető a Pénzügyminisztérium honlapján (a 2015. november 23-i állapot szerint): <http://indiabudget.nic.in/ub2011-12/cen/cus2711.pdf>.

⁽³¹⁾ Az exportvámok második jegyzéke, kiadta a központi adó- és vámhatóság. (a 2015. november 23-i állapot szerint) <http://www.cbec.gov.in/resources/htdocs-cbec/customs/cs-tariff2015-16/sch2-exptariff.pdf>

⁽³²⁾ 2015. április 30-i 30/2015 sz. vámhatósági értesítés, kiadta a központi adó- és vámhatóság. (a 2015. november 23-i állapot szerint) <http://www.cbec.gov.in/resources/htdocs-cbec/ub1516/do-ltr-jstru1-post-budget.pdf>

⁽³³⁾ Az OECD kereskedelempolitikai tanulmányai, Az exportkorlátozások nyersanyagokra gyakorolt gazdasági hatása, megjelent 2010. november 16-án. (a 2015. november 23-i állapot szerint) <http://www.oecd.org/publications/the-economic-impact-of-export-restrictions-on-raw-materials-9789264096448-en.htm>

⁽³⁴⁾ Az Indiai Számvevőszék Elnökének Hivatala, ellenőrzési jelentés a kettős fuvarozási politikáról az indiai vasúton folyó vasércszállítás tekintetében, kelt 2015. május 8-án. Az információk elérhetők a Számvevőszék Elnökének honlapján (a 2015. november 23-i állapot szerint): <http://www.saiindia.gov.in/english/home/public/In%20Media/14of2015.pdf>

⁽³⁵⁾ India Kormánya, Pénzügyminisztérium, Gazdasági Ügyek Osztálya, az „India áruexportja: lényeges kérdések és szakpolitikai javaslatok” című, 3/2014-DEA sz. munkadokumentum, 40. o. A dokumentum elérhető a Pénzügyminisztérium honlapján. (a 2015. november 23-i állapot szerint) <http://finmin.nic.in/workingpaper/Working%20Paper%20on%20Trade%202014.pdf>

⁽³⁶⁾ Az „India megemeli az exportált vasérc vasúti fuvardíját” (India hikes rail freight rates on iron ore exports) című cikk a The Wall Street Journal 2010. március 16-i számában (a 2015. november 23-i állapot szerint) <http://www.wsj.com/articles/SB10001424052748703734504575125151243861216>

⁽³⁷⁾ A vasércre vonatkozó fuvardíjak legutóbbi módosítását a 2009. évi 36. sz. díjtájékoztatónak az indiai kormány Vasúti Minisztériuma által elfogadott, 2015.9.1.-ji 16. sz. függeléke tartalmazta. Lásd: http://www.indianrailways.gov.in/railwayboard/uploads/directorate/traffic_comm/Freight_Rate_2k15/RC_36_09_Addendum-16.pdf (a 2016. január 26-i állapot szerint).

⁽³⁸⁾ Acélügyi Minisztérium, az acéliparral foglalkozó munkacsoport jelentése a tizenkettedik öt éves tervről (2012–2017), 2011. november. A jelentés elérhető az indiai kormány tervezési bizottságának honlapján (a 2015. november 23-i állapot szerint): http://planningcommission.gov.in/aboutus/committee/wrkgrp12/wg_steel2212.pdf

önmagukban a magasabb vámok eredményesen megoldják az erőforrások belföldi felhasználásra való megőrzésének kérdését. Adott esetben kiegészítő intézkedések alkalmazása, például az exportra szánt teherárakra magasabb fuvardíj felszámítása, a belföldi fuvarozás díjának megemlése stb. is mérlegelhető” (3.6.3.3. pont a 46. oldalon);

- „a vasércexport 2010–2011-ben főként a Karnátaka állam által bevezetett exporttilalom és a központi kormány által a vasércexport korlátozása érdekében hozott adóintézkedések miatt csökkent.[...]Az elmúlt években tapasztalt jelentős exportkereslet hatására megélenkiült a kitermelés az országban, aminek következtében a belföldi keresletet jóval meghaladó mennyiség került a piacra. A kormány több jelentős kezdeményezést indított, hogy visszaszorítsa a növekedő exportpiaci kereslet kielégítése érdekében túlzott méreteket öltő bányászatot. Ennek érdekében eddig olyan adóintézkedéseket hozott, mint például exportvám kivetése, az exportárak vasúti fuvardíjának emelése stb.” (4.2.5.2. és 4.2.5.4. pont az 57. oldalon);
- „a vasércexport korlátozására irányuló hosszú távú szakpolitikai intézkedéseknek az acélgyártási kapacitás növelését szolgáló beruházások élénkítésére kell irányulniuk az értéknövelés és a késztermékexport támogatása érdekében. Rövid távon, a közeljövőben a megfelelő adóintézkedésekkel lehet ugyanezt elérni. Az ország vasércexportjának visszaszorítása érdekében jelenleg a következő intézkedések vannak érvényben: i) értékarányosan 20 % exportvám terhelése a vasércre, valamint ii) jelentősen nagyobb vasúti fuvardíj felszámítása az exportra szánt vasércre. Ezek az intézkedések is hozzájárultak a vasérc belföldi piaci árának csökkenéséhez a nemzetközi piachoz képest, és döntő szerepet játszottak abban, hogy a belföldi ágazatok versenyképes áron juthassanak vasérchez . Az ország vasércexportjának eredményes visszaszorításához megfelelő adóintézkedéseket ajánlott kidolgozni, majd folyamatosan a – belföldi és nemzetközi – vasércpiaci szükségleteihez igazítani” (4.2.6.5. pont a 60. oldalon). (utólagos kiemelés).

(159) A tizenkettedik ötéves terv ⁽³⁹⁾ (2012–2017) alátámasztja az acéliparral foglalkozó munkacsoport jelentésében foglalt politikai kijelentéseket:

- „Bizonyos természeti erőforrásokból, például a jó minőségű szénből és vasérből egyre kevesebb van a világgazdaságban, mivel a fejlődő országokban, különösen Kínában és már Indiában is növekvő kereslet mutatkozik irántuk. Egyes ilyen nyersanyagok belföldi rendelkezésre állása versenylőnyt jelent India számára, ezt kihasználva pedig olyan belföldi ágazatokat kell kialakítanunk, amelyek növelik ezeknek az erőforrásoknak az értékét, ezáltal pedig új munkahelyeket hoznak létre és javítják az ország kereskedelmi mérlegét. Az értékláncon feljebb lépve úgy kell kidolgozni a kormányzati politikákat és a vámszerkezetet, hogy az acél nyersanyag formájában történő exportálása helyett az acél értéknövelését ösztönözzék.” (13.72. pont, 67. o.; utólagos kiemelés).

(160) A nyilvánosságra hozatal után az ECL kifogásolta, hogy a Bizottság a fenti dokumentumokra hivatkozik. Egyrészt előadta, hogy az acéliparral foglalkozó munkacsoport jelentésének nincs jogi kötőereje, mindössze néhány személy véleményét vagy értékelését tükrözi, és a kormány nem hagyta jóvá. Másrészt kijelentette, hogy a tizenkettedik ötéves tervből helytelenül idéztek, mivel például tartalmazott egy ajánlást, miszerint „a jelentős méreteket öltő kivétel miatt komoly aggályok merültek fel a vasérc jövőbeli rendelkezésre állását illetően. [...] mielőbb foglalkozni kell többek között a környezet romlásának, a lakosság kitelepülésének és a szállítás szűk keresztmetszetének problémájával.”

(161) Az első érvet illetően a Bizottság álláspontja, hogy az acéliparral foglalkozó munkacsoport jelentését ugyan nem a kormány tette közzé, de ismerteti az indiai vasércipar állapotát és a rá vonatkozó kormányzati politikát. Ráadásul a munkacsoport többek között a kormány és az ipar képviselőiből állt ⁽⁴⁰⁾, így indokolt azt feltételezni, hogy ismerték a hatályos kormányzati politikát és az ipar helyzetét.

(162) A második érvvel összefüggésben a Bizottság soha nem állította, hogy ez az ötéves terv a vasércel kapcsolatosan idézett politikai célkitűzésekre és ajánlásokra korlátozódik. Az exportáló gyártó által felhozott ajánlások az állítólagos illegális bányászattal és környezetvédelmi jogsértésekkel kapcsolatosak, amelyek a jelentés közzététele idején jelentős problémát okoztak. Ennek orvoslása érdekében számos bírósági határozat született bányák bezárásáról, például Karnátaka, Orisza és Goa államban. Az a tény, hogy a politika kiegészítő környezetvédelmi célkitűzéssel is rendelkezik, nem teszi semmissé az elsődleges gazdasági célkitűzést. Sőt, teljesen elfogadott, hogy a kormányzati politika egyszerre két célkitűzés elérését szolgálja. Következésképpen a Bizottság elutasította ezeket az állításokat.

(163) Az ECL előadta továbbá, hogy az indiai tervezési bizottság, amely 1950-ben jött létre, és az ötéves terveket készítette, 2015. január 1-jével megszűnt, és a továbbiakban nem készülnek ötéves tervek.

⁽³⁹⁾ Tizenkettedik ötéves terv (2012–2017), Gazdasági ágazatok, a II. kötet 13. fejezetének 13.72. pontja, 67. o. A 2013. május 10-én közzétett terv elérhető az indiai kormány tervezési bizottságának honlapján (a 2015. november 23-i állapot szerint): http://planningcommission.gov.in/plans/planrel/12thplan/pdf/12fyp_vol2.pdf

⁽⁴⁰⁾ A részletekért lásd a jelentés 38. lábjegyzetét a 185. oldalon.

- (164) A megadott weboldal ⁽⁴¹⁾ alapján úgy tűnik, hogy a tervezési bizottság valóban megszűnt ⁽⁴²⁾. A jelenlegi öt éves terv 2017 utánra várható lejártá azonban nem érinti azt a megállapítást, miszerint addig hatályban marad.
- (165) Végül pedig az ECL az acéliparral foglalkozó munkacsoport jelentésének másik részét is idézte, miszerint a vasérc árát „kormányzati beavatkozás nem érinti”, és „piaci erők [...] alakítják”, ezenkívül „a belföldi vasércárak általában véve a nemzetközi árak alakulását követték.” ⁽⁴³⁾
- (166) A célzott exportkorlátozások nem küszöbölik ki teljes mértékben a piaci erőket az indiai belföldi piacon, de súlyos hatásuk van a tekintetben, hogy csökkentik a kivitt, és arra kényszerítik a piaci szereplőket, hogy alacsonyabb áron értékesítsék árujukat, mint amennyiért e politika hiányában lehetőségük lenne. Ez a megállapítás nem mond ellent annak a jelentésben szereplő állításnak, miszerint a belföldi vasércárak általában véve a nemzetközi árak alakulását követték. Ami azt illeti, a kivitt és a behozatalt egészében véve nem tiltották be Indiában. Ezért elkerülhetetlen, hogy a nemzetközi árak bizonyos mértékig befolyásolják az indiai belföldi árakat. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a belföldi árak a nemzetközi árakkal azonos szinten vannak, vagy meghaladják azokat. Következésképpen a Bizottság ezt az állítást elutasította.
- (167) Ilyen célzott exportkorlátozások bevezetésével (különösen exportadók kivetésével és kettős fuvarozási politika alkalmazásával) az indiai kormány gazdaságilag ésszerűtlen helyzetbe hozza az indiai vasércbányászati vállalatokat, arra késztetve őket, hogy alacsonyabb áron értékesítsék árujukat, mint amennyiért e politika hiányában lehetőségük lenne.
- (168) Az indiai kormány fellépése a fellebbviteli testület megállapításainak megfelelően „aktívabb szerepvállalást, mintsem pusztá ösztönzést” ⁽⁴⁴⁾ jelentett. Az indiai kormány által hozott intézkedések korlátozzák a vasércbányászati vállalatok cselekvési szabadságát azzal, hogy a gyakorlatban leszűkítik üzleti döntéseiket arra vonatkozóan, hol és milyen áron értékesítsék terméküket. Emiatt elesnek jövedelmük maximalizálásának lehetőségétől, mivel az említett intézkedések hatására számottevően visszaestek bevételeik.
- (169) A 2005-ös Dang-jelentésben foglalt politikai kijelentés, miszerint „a belföldi vasérckészletekhez a világpiaci áraknál garantáltan kedvezőbben való hozzájutás lehetőségét meg kell őrizni, támogatni kell, és teljes mértékben ki kell aknázni” (lásd a fenti (145) preambulumbekendést), majd az azt követően a 12. öt éves tervben tett megállapítás, miszerint „az egyes nyersanyagok belföldi rendelkezésre állása versenyelőnyt biztosít” ⁽⁴⁵⁾, egyaránt azt mutatja, hogy az indiai kormány nem azt várja el a vasércbányászati vállalatoktól, hogy jelentősen csökkentsék a kitermelést, hanem hogy stabil belföldi vasércellátást biztosítsanak. Ez az elvárás teljesült, ahogy azt maga az indiai kormány is megállapította a (158) preambulumbekendés negyedik francia bekezdésében hivatkozott, a tizenkettedik öt éves tervről szóló jelentésben, valamint az Acélügyi Minisztérium lenti (174)–(176) preambulumbekendésben említett kijelentéseiben. Emellett semmilyen rendelkezésre álló információ nem támasztja alá azt az állítást, miszerint az indiai kormány megengedte, hogy a vasérctermelők kitermelésüket szabadon a kereslethez igazítsák, amelyet befolyásoltak az indiai kormány célzott exportkorlátozásai. Épp ellenkezőleg, köztudott, hogy szabadpiaci rendszer esetén ésszerűen feltételezhető, hogy a vasércbányászati vállalatok nem hagynák veszni jelentős induló beruházásaikat és magas állandó költségeiket a kitermelés csökkentésével csak azért, mert el akarják kerülni a túlkínálatot és az indiai kormány intézkedései által a belföldi árakra gyakorolt leszorító hatást. A vasérctermelőket tehát arra ösztönzi az indiai kormány, hogy változatlanul termeljenek tovább a belföldi piacra, annak ellenére, hogy egy ésszerűen gazdálkodó szállító kiigazítaná a kitermelést, ha a kormány visszafogja a kivitt.
- (170) Ezekkel az intézkedésekkel az indiai kormány tehát arra készíti a vasércbányászati vállalatokat, hogy ne vigyék ki a vasércet Indiából, hiszen gyakorlatilag nem értékesíthetnek azon a magasabb áron, amely az intézkedések hiányában irányadó lett volna Indiában.
- (171) Ebben az értelemben a kormány arra ad „megbízást” a nyersanyagtermelőknek, hogy a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kisebb összeg fejében biztosítsák árujukat a belföldi vasércfeldolgozóknak, vagyis az acélgyártóknak, köztük az alakítható csövek gyártóinak. A vasércbányászati vállalatokra azt a felelősséget ruházza, hogy mesterséges, elkülönülő, alacsony ár jellemezte belföldi piacot hozzon létre Indiában.
- (172) Más szóval a célzott exportkorlátozások alkalmazásakor az indiai kormány tisztában van azzal, hogy a vasérc-termelők hogyan reagálnak az intézkedésekre, és milyen következményekkel járnak azok számukra. Előfordulhat ugyan, hogy e termelők az exportkorlátozásra reagálva némileg csökkentik a belföldi termelést, azonban nem állítanák le, és nem csökkentenék nagyon alacsony szintre. Ehelyett a (169) preambulumbekendésben kifejtettek

⁽⁴¹⁾ <http://niti.gov.in/content/index.php> (a 2016. január 27-i állapot szerint).

⁽⁴²⁾ Ezt a megállapítást a tervezési bizottság archivált honlapja is megerősíti: <http://planningcommission.gov.in/> (a 2016. január 27-i állapot szerint).

⁽⁴³⁾ Lásd a fenti 38. lábjegyzetet az 57. oldalon.

⁽⁴⁴⁾ Lásd a fenti (138) preambulumbekendést.

⁽⁴⁵⁾ Lásd: hivatkozások a fenti 39. lábjegyzetben.

szerint a bányászati ágazatban továbbra is csak csekély mértékben igazítják ki a termelést, ami alacsonyabb belföldi árat eredményez. E tekintetben a hatásokat előzetesen és nem utólag határozzák meg, ezért azok nem tekinthetők „véletlennek”. Egyértelműen „kimutatható kapcsolat” van a politika és azon érintett magánszervezetek magatartása között, amelyek a kormány meghatalmazottjaként eljárva végrehajtják e politikát, miszerint a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kisebb összeg fejében kell biztosítani vasércet az alakítható csövek ágazata számára.

- (173) Az indiai kormány maga is elismeri célzott exportkorlátozási politikájának sikerességét. Az Acélügyi Minisztériumon belül működő szén- és acélügyi állandó bizottság 2013-ban közzétette harmincnyolcadik jelentését „a vasérckiviteli politika felülvizsgálatáról” ⁽⁴⁶⁾.
- (174) A bizottság kérdésre válaszolva az Acélügyi Minisztérium azt a tájékoztatást adta, hogy „a belföldi ágazatok vasércfelhasználása 2004–2005 óta emelkedő tendenciát mutat, a vasérctermelés azonban mindig is jelentősen meghaladta a belföldi felhasználást, mivel az országban elsősorban exportra folyt a vasérckitermelés. Azért viszont, hogy a vasérc a belföldi vas- és acélipar rendelkezésére álljon, és elegendő vasércet lehessen megőrizni a jövőbeli, hosszú távú belföldi kereslet kielégítéséhez, a kormány adóintézkedéseket hozott a vasérc kivételének visszaszorítása érdekében, és jelenleg értékarányosan 30 %-os exportvám terheli a vasérc minden formáját (a pellet kivételével), ami azt eredményezte, hogy 2011–2012 folyamán és idén jelentősen visszaesett az export” (2.7. pont a 14. oldalon).
- (175) Az Acélügyi Minisztérium a külkereskedelmi politikából emelt ki részeket a vasérc exportjával kapcsolatosan (4.13. pont a 23. oldalon), többek között az alábbiakat:
- a 64 % feletti vastartalmú vasérc kivitele a Fém- és Ásványianyag-kereskedelmi Vállalatban (Metal and Mineral Trading Company, MMTC) összpontosul, és a Külkereskedelmi Főigazgatóság által kiállított engedélyhez kötött,
 - a Cshattiszgarh állambeli Bailadilából származó, jó minőségű (64 %-nál magasabb vastartalmú) vasérc elsősorban mennyiségi korlátozások mellett exportálható azért, hogy az elsőbbséget élvező belföldi kereslet kielégíthető legyen. Az exportált mennyiség éves szinten nem haladhatja meg rögzített esetében az 1,81 millió tonnát, ércpor esetében pedig a 2,71 millió tonnát.
- (176) Az Acélügyi Minisztérium arról is beszámolt a bizottságnak, hogy „[a]z exportvám 2011. március 1-ji hatállyal értékarányosan 20 %-ra emelése következtében a vasércexport 2011–2012-ben megközelítőleg 37 %-kal, 61,74 millió tonnára csökkent a 2010–2011-es 97,66 millió tonnához képest. A vasércre kivetett exportvám további, 2011. december 30-i hatállyal értékarányosan 30 %-ra történő emelésével tovább csökkent a kivitel. A 2012–2013. év első felében az export több mint 50 %-kal, 14,4 millió tonnára esett vissza az előző év azonos időszakában regisztrált 30,75 millió tonnához képest. Az Acélügyi Minisztérium rendszeresen egyeztet a Pénzügyminisztériummal, hogy megfelelő mértékű exportvámot vessen ki a vasércre a kivitel eredményes visszaszorítása és a vasérc belföldi vas- és acéliparnak megfizethető áron történő biztosítása érdekében” (4.19. pont a 26. oldalon).
- (177) Következésképpen a Bizottság megállapította, hogy az indiai kormány megbízta a bányavállalatokat politikája végrehajtásával annak érdekében, hogy elkülönülő belföldi piac jöjjön létre, és a vasérc a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kisebb összeg fejében álljon a vas- és acélipar rendelkezésére.
- ii. Magánszervezetek megbízása az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja értelmében
- (178) A Bizottság ezután megvizsgálta, hogy az indiai vasércbányászati vállalatok az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontja iv. alpontjának értelmében megbízást kaptak-e az indiai kormánytól.
- (179) A két indiai exportáló gyártó a vasérc túlnyomó részét magánvállalkozásoktól szerzi be, mindössze kis mennyiséget vásárol a Nemzeti Ásványkincs-feltárási Vállalattól (National Mineral Development Corporation, NMDC), amely az egyik legnagyobb szereplő a piacon, és az indiai kormány tulajdonában áll.
- (180) Nem érintve azt a kérdést, hogy az indiai kormány az alaprendelet 2. cikkének b) pontja értelmében érdemi ellenőrzést gyakorol-e az NMDC felett, ami e vizsgálat szempontjából nem bír jelentőséggel, a Bizottság megítélése szerint az indiai kormány minden vasércbányászati vállalatnak – függetlenül attól, hogy köztulajdonban vagy magántulajdonban van-e – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontja iv. alpontjának értelmében megbízást adott, hogy a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kisebb összeg fejében biztosítson vasércet.

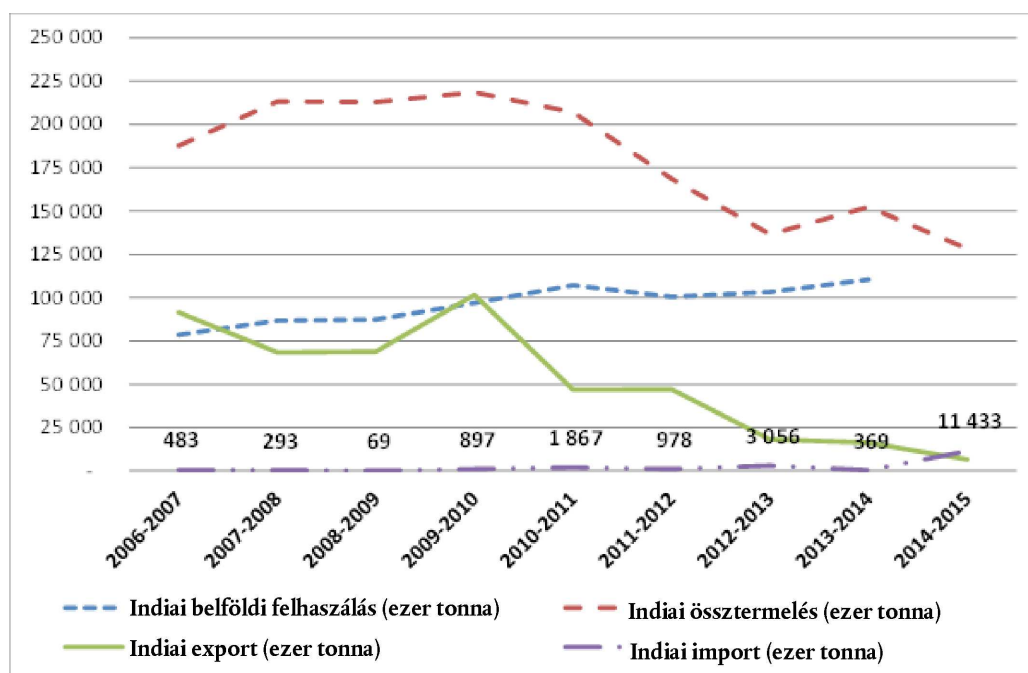
⁽⁴⁶⁾ Acélügyi Minisztérium, szén- és acélügyi állandó bizottság (2012–2013), a vasérckiviteli politika felülvizsgálata, harmincnyolcadik jelentés. A jelentés elérhető India környezetvédelmi portálján (a 2015. november 23-i állapot szerint): <http://admin.indiaenvironmentportal.org.in/files/file/Review%20of%20Export%20of%20Iron%20Ore%20Policy.pdf>

iii. Vasérc biztosítása vasércbányászati vállalatok által a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kisebb összeg fejében.

- (181) Következő lépésként a Bizottság meggyőződött arról, hogy a vasércbányászati vállalatok valóban végrehajtották-e a fent említett kormányzati politikát, és a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kisebb összeg fejében biztosítottak vasércet. Ez szükségessé tette az indiai piac fejleményeinek megfelelő viszonyítási alappal történő részletes elemzését.
- (182) Az indiai kormány a célzott exportkorlátozásokkal és más kísérő intézkedésekkel arra készítette a bányavállalatokat, hogy belföldön értékesítsenek alacsonyabb áron, mint arra egyébként lehetőségük lett volna, vagyis az említett intézkedések hiányában a bányavállalatok magasabb áron exportálták volna a vasércet. A bányavállalatok viszont az indiai kormány feldolgozóipari ágazatokat, köztük az alakítható csövek ágazatát támogató politikája miatt nem így tettek.
- (183) Az évek során az alábbiak szerint alakult a vasérc kitermelése, felhasználása, behozatala és kivitele ⁽⁴⁷⁾:

	2006–2007	2007–2008	2008–2009	2009–2010	2010–2011	2011–2012	2012–2013	2013–2014	2014–2015
Termelés (ezer tonna)	187 696	213 250	212 960	218 553	207 157	168 582	136 618	152 433	128 187
Felhasználás (ezer tonna)	78 601	86 816	86 816	96 955	107 220	100 572	103 399	110 500	nincs adat
Import (ezer tonna)	483	293	69	897	1 867	978	3 056	369	11 433
Kivitel (ezer tonna)	91 425	68 473	68 904	101 531	46 890	47 153	18 122	16 302	7 492

(184) A tendenciákat az alábbi grafikon szemlélteti:

(185) Az adatok megmutatják, milyen hatással volt az exportkorlátozás a vasérc belföldi piacára Indiában.

⁽⁴⁷⁾ Forrás: Indiai Bányügyi Hivatal <http://ibm.nic.in/index.php?c=pages&m=index&id=87&mid=17951> és az indiai kormány kérdőívre adott válaszai. Az adatok az egyes pénzügyi évekre vonatkoznak, amelyek az adott év április 1-jétől a következő év március 31-ig tartanak.

- (186) A politika leginkább szembetűnő hatása, hogy a célzott exportkorlátozások 2007-es bevezetését követően, majd 2011-es szigorítása után egyaránt nagymértékben csökkent a vasérc exportvolumene. Az indiai kormány a célzott exportkorlátozásokkal tehát elérte azt a célját, hogy visszaszorítsa az exportot, és gondoskodik arról, hogy a vasérc folyamatosan kedvezőbb áron álljon a belföldi feldolgozóipari ágazat rendelkezésére.
- (187) A vasérckitermelésben megfigyelhető tendenciák alapján a belföldi termelés meglehetősen stabil volt 2011-ig, majd elkezdett csökkenni. Úgy tűnik, hogy a csökkenés nem annak következménye, hogy a vasércbányászati vállalatok az exportkorlátozásokhoz igazították a termelésüket, hanem főként annak tudható be, hogy számos bírósági határozat alapján zártak be bányákat illegális bányászatra és környezetvédelmi jogsértésekre hivatkozva, például Karnátaka, Orisza és Goa államban.
- (188) A nyilvánosságra hozatal után az ECL azzal érvelt, hogy amennyiben az indiai kormány vasérc-túlkínálat biztosítására törekszik, hogy olcsón tegye elérhetővé a vasércet a belföldi feldolgozóknak, akkor ellentmond a józan észnek, hogy a Legfelsőbb Bíróság és az állami bíróságok a fent említett államokban megtiltották a bányászatot. Az indiai kormány kifogást emelhetett volna a különféle bányák bezárása ellen.
- (189) A Bizottság rámutat arra, hogy India igazságszolgáltatási rendszere az indiai kormánytól független, és kizárólag a jogszabályok kötik. A Bizottság rendelkezésére álló adatok alapján azonban kétségtelen, hogy a bányabezárások a környezetvédelmi és bányászati jogokra vonatkozó indiai jogszabályok megsértése miatt váltak szükségessé. A fenti (162) preambulumbekzdésben leírtaknak megfelelően úgy tűnik, hogy a kormány vasércel kapcsolatos politikája gazdasági és környezetvédelmi célkitűzések elérésére is irányult egyszerre. Következésképpen az, hogy a kormány nem támadta meg a politika környezetvédelmi pilléréhez kapcsolódó bírósági határozatokat, nem jelenti azt, hogy feladata volna a gazdasági pillért. Ezért a Bizottság az állítást elutasította.
- (190) A vasérckitermelés csökkenése ellenére az indiai piacon állandó és ésszerűtlen többletkapacitás mutatkozik a belföldi felhasználás és a kivitel összegének behozatallal csökkentett értékéhez képest. Ez a vasérc túlkínálatát eredményezte a belföldi piacon, ahogy azt az indiai kormány is elismerte és eleve tervezte.
- (191) A nyilvánosságra hozatal után az ECL a fenti (183) preambulumbekzdésben szereplő táblázatra hivatkozva azt állította, hogy a Bizottság nem elemezte azt a tényt, hogy az indiai vasérckivitel jelentős volt, és azután is folytatódott, hogy a vasércre kivetett exportadó 2011 decemberében 30 %-ra emelkedett.
- (192) A Bizottság hangsúlyozta, hogy a vasércre kivetett exportadó célja nem a kivitel teljes leállítás, hanem mindössze csökkentése volt, egyúttal növelve a belföldi piacon rendelkezésre álló vasérc mennyiségét. Ezért ésszerűtlen lenne feltételezni, hogy a kivitelt az exportadó kivetése után megszűnik. A Bizottság mindazonáltal megállapította, hogy az exportadó röviddel a bevezetése után nagymértékben befolyásolta a kivitelt. Az exportértékesítés a 2011–2012-höz képest 2012–2013-ban valóban visszaesett 60 %-kal, majd további mélyrepülés után 2014–2015-ben már 84 %-kal volt a 2011–2012-es szint alatt. Mindeközben a kitermelés a fenti (187) preambulumbekzdésben kifejtett okok miatt mindössze 24 %-kal csökkent a 2011–2012-es és a 2014–2015-ös időszak között. Következésképpen a vasérc belföldi értékesítésre való rendelkezésre állása ebben az időszakban stabil maradt. Ebből világosan kiderül, hogy az exportadó elérte a célját, vagyis csökkentette a vasérckivitelt.
- (193) A nyilvánosságra hozatal követően az ECL előadta, hogy a Bizottságnak az Indiában saját és nem saját felhasználásra történő vasérckitermelést is össze kellett volna vetnie. Az ECL szerint a saját célú felhasználás a múltban jelentős méreteket öltött, míg a nem saját célú vasérckitermelés 2009–2010 és 2013–2014 között 41 %-kal csökkent, ami részben megmagyarázza a nem saját célra kitermelő vállalatok exportjának 2009–2010 óta tapasztalható visszaesését.
- (194) Ez az állítás tényszerűen nem helytálló, ahogy az az alábbi táblázatból ⁽⁴⁸⁾ is kiderül:

	2009-2010	2010-2011	2011-2012	2012-2013	2013-2014	2014-2015
Saját célú (ezer tonna)	43 797	44 761	42 967	44 961	50 099	43 885
<i>Index</i>	100	102	98	103	114	100

⁽⁴⁸⁾ Forrás: Indiai Bányügyi Hivatal <http://ibm.nic.in/index.php?c=pages&m=index&id=87&mid=17951> és az indiai kormány kérdőívre adott válaszai. Az adatok az egyes pénzügyi évekre vonatkoznak, amelyek az adott év április 1-jétől a következő év március 31-ig tartanak.

	2009-2010	2010-2011	2011-2012	2012-2013	2013-2014	2014-2015
Nem saját célú (ezer tonna)	174 756	162 396	125 615	91 657	102 334	84 302
<i>Index</i>	100	93	72	52	59	48
Össztermelés (ezer tonna)	218 553	207 157	168 582	136 618	152 433	128 187

- (195) A nem saját célú kitermelés valóban visszaesett 2011–2012 óta. A visszaesés fő oka a fentiekben leírtaknak megfelelően az volt, hogy ebben az időszakban bezártak bányákat. A nem saját célú kitermelés csökkenése azonban nem fogadható el a kivitel zsugorodásának okaként. A fenti (183) preambulumbekkezdésben szereplő táblázat alapján kétségtelen, hogy az export 59 %-kal esett vissza 2012–2013 (amikor a magasabb, 30 %-os exportadó elkezdte kifejteni a hatását) és 2014–2015 között, miközben a nem saját célú kitermelés mindössze 8 %-kal csökkent ugyanebben az időszakban. Ezt az állítást ezért a Bizottság elutasította.
- (196) Az ECL azzal is érvelt, hogy a Bizottságnak a vasérc különböző minőségi osztályainál tapasztalható fejlemények közötti különbségeket is figyelembe kellett volna vennie. Különösen az alakítható csövek gyártói által leggyakrabban használt vasércosztályok esetében tapasztalható csökkenés: a 60–62 % vastartalmú vasércpor kitermelése 2010–2011 és 2013–2014 között 44 %-kal, a 62–65 % vastartalmú vasércporé pedig 2009–2010 és 2013–2014 között 30 %-kal esett vissza.
- (197) A jó minőségű vasérc kitermelésének alakulása összhangban van a fentiekben a vasérckitermeléssel kapcsolatosan meghatározott általános tendenciákkal. A Bizottság ezért megállapította, hogy a kitermelés alakulása nem változtat a fenti (183)–(187) preambulumbekkezdésében levont következtetéseken.
- (198) Az Indiába irányuló vasércbehozatal mindig is elhanyagolható volt mennyiségét és értékét tekintve egyaránt. A 2012–2013. adóévben enyhe importnövekedés volt megfigyelhető, majd a rákövetkező évben újabb visszaesés jött. 2014–2015-ben a behozatal ismét növekedett, és történelmi csúcst ért el, azonban aránya így sem érte el az indiai belföldi termelés 10 %-át.
- (199) Ez a vizsgálati időszaki utáni fejlemény annak tudható be, hogy a nemzetközi piacon kirívóan alacsonyak az árak amiatt, hogy megnövekedett a vasérckínálat (a fő termelő országok, azaz Ausztrália, Brazília és Dél-Afrika mind fokozták a kitermelést), és a kínai gazdasági növekedés lassulása, valamint a világgazdasági környezet alakulása miatt visszaesett a vasérckereslet.
- (200) A Bizottság továbbá azt is elemezte, milyen hatással volt az indiai kormány exportkorlátozásai miatt kialakult vasérc túlkínálat a vasérc belföldi árára Indiában, amennyiben egyáltalán volt ilyen hatás.
- (201) A Bizottság az Indiai Bányai Hivatal által minőség (rög vagy ércpor) és vastartalom szerinti bontásban az egész országra, illetve az egyes államokra vonatkozóan havonta közzétett adatok ⁽⁴⁹⁾ alapján kiszámította a vasérc belföldi átlagárát Indiában.
- (202) Ezek az árak a bányatársaságok által az indiai ásványkincs-védelmi és -feltárási szabályzat alapján az Indiai Bányai Hivatalnak benyújtott bevallásokon alapulnak, ezért reprezentatívabbnak tekinthetők, mint a szaksajtóban egyetlen indiai vállalatra (például a Nemzeti Ásványkincs-feltárási Vállalatra) vagy területre vonatkozóan közzétett árak.
- (203) A Bizottság a minőségi osztályok közül a 60–65 %-os vastartalmú vasércpor átlagárának alakulását elemezte, mivel az érintett termék indiai gyártói többnyire e minőségű ércet használják fel. Ilyen részletességű bontás viszont csak 2009 közepe óta állt rendelkezésre az egyes minőségi osztályokról. A Bizottság az azt megelőző évekre vonatkozóan ezért a vasérc összes minőségi osztályának és típusának indiai belföldi átlagára vonatkozó

⁽⁴⁹⁾ Az Indiai Bányai Hivatal által közzétett havi átlagos ásványkincsarák, a honlap hivatkozását az indiai kormány közölte (a 2015. november 23-i állapot szerint) <http://ibm.nic.in/index.php?c=pages&m=index&id=87&mid=17951>

(az átlagosan 14 %-os jogdíjat, 2 %-os adót és 900 INR/tonna szállítási költségeket is tartalmazó) adatokat használta fel, amelyek azonban nem tesznek különbséget típusok (rög és ércpor) és vastartalom szerint. Az átlagos fuvarköltségek a két exportáló gyártótól származó adatokon alapulnak. A Bizottság az egyik exportáló gyártótól származó ellenőrzött költségadatokat figyelembevételével még 25 INR-t hozzáadott az átlaghoz, hogy fedezze az akna és a vonat/tehergépjármű közötti anyagmozgatás és rakodás költségeit. Ezt a jogdíj- és adószámítási módszert az indiai kormány által közölt adatokra alapozták, majd később az exportáló gyártók előtt is ismertették.

- (204) A 60–65 %-os vastartalmú vasércpor belföldi átlagárát összevetette a Kínában importált 62 % vastartalmú vasércpor átlagárával ⁽⁵⁰⁾ (költség és fuvardíj a tiencsini kikötőben) a Nemzetközi Valutaalap által közzétett adatok alapján ⁽⁵¹⁾. Mivel Kína a legnagyobb vasércimportőr, ezért a kínai importárat viszonyítási alapnak tekintik ennél a nyersanyagnál.
- (205) A nemzetközi fuvarozás költségeinek kiküszöbölése érdekében a belföldi átlagárát összevetették az Ausztráliából exportált vasérc FOB-paritáson számított árával. Mivel Ausztrália a legnagyobb vasérctermelő, FOB-paritáson számított exportára a nemzetközi árakat tekintve reprezentatív. Az indiai belföldi árakhoz hasonlóan az Ausztráliától származó adatok is csak a rögökre és az ércporra vonatkozóan összesítve állnak rendelkezésre ⁽⁵²⁾. Ausztrália FOB-paritáson számított exportárai más forrásból is rendelkezésre állnak, de csak az ércporra vonatkozóan ⁽⁵³⁾.
- (206) A nyilvánosságra hozatal után az ECL azt kérte, hogy a FOB-paritású ausztrál és a CFR-paritású kínai árakat a nedvesség hiányára tekintettel (rögöknél 2 %, ércpornál 8 %) és az export esetében a belföldi árak mellett tapasztaltnál állítólag magasabb anyagmozgatási veszteség (2 %) miatt lefelé igazítsák ki. Az exportáló gyártó azt is kérte, hogy a FOB-paritású ausztrál árakat a rakodási költségekkel ⁽⁵⁴⁾ is igazítsák ki, mivel azokat a FOB-paritású ausztrál árak szükségszerűen tartalmazzák, Indiában azonban nem merülnek fel a vasérc belföldi értékesítésekor.
- (207) A Bizottság elfogadta a FOB-paritású ausztrál ár nedvességhiány miatti lefelé történő kiigazítása iránti kérelmet, mivel az indiai statisztikai adatok a nedvességet tartalmazó vasércre vonatkoznak. Emellett a vasércpor és -rög esetében megfigyelhető nedvességtartalombeli különbségekről meg lehet győződni a panaszostól származó adatok alapján. A FOB-paritású ausztrál árak összesítve állnak rendelkezésre, és az ausztrál hatóság (Ausztrália Ipari, Innovációs és Tudományos Minisztériuma) által a rögökre és az ércporra vonatkozóan közölt számadatok különbözete alapján súlyozott átlaggal számítva kiigazítást hajtottak végre az „ércpor és a rögök kosarának” egészére (– 6,75 %) vonatkozóan.
- (208) A Bizottság emellett úgy döntött, hogy a FOB-paritású ausztrál árakból levonja a rakodási költségeket. Valójában a kikötői rakodásban foglalt szolgáltatások többsége a vasérc kikötő területén történő mozgatásával, majd hajóra rakodásával kapcsolatosak. Ilyen költségek az indiai üzemből a vasérc tehergépjárműből való kirakodása után nem merülnek fel, ezért ezeket levonták a FOB-paritású ausztrál árakból. Ezáltal lehetővé vált az indiai bányából indiai üzemből szállított (de ott ki nem rakodott) vasérc indiai belföldi árának és a bányából kikötőbe szállított (de ott ki nem rakodott) vasérc ausztrál belföldi árának tisztességes összehasonlítása.
- (209) A Bizottság ugyanakkor az anyagmozgatási veszteség miatti kiigazításra irányuló kérelmet elutasította, mivel a különböző forrásokból származó információk alapján nem tudta kellő bizonyossággal megállapítani, hogy a FOB-paritású árak anyagmozgatási veszteséget is magukban foglalnak, és hogy ez az anyagmozgatási veszteség 2 %-kal meghaladja a vasérc belföldi értékesítésekor felmerülő esetleges anyagmozgatási veszteséget.
- (210) Az ECL továbbá előadta, hogy az ausztrál exportár a bányászati nyereségre kivetett 22,5 %-os adót is tartalmazza, ezért az ausztrál árak nem hasonlíthatók össze az indiai vasércárakkal. Az exportáló gyártó által megadott honlapról egyértelműen kiderül, hogy ez az adó a bányavállalatok által fizetett jogdíjakat váltja fel, a hatálybalépése előtt fizetett jogdíjakat pedig visszatérítik ⁽⁵⁵⁾. Mivel az indiai árak a fenti preambulumbekfejtésben leírtaknak megfelelően a jogdíjakat is tartalmazzák, az említett adót ezért a tisztességes összehasonlítás biztosítása érdekében ésszerű megtartani az ausztrál árban.

⁽⁵⁰⁾ A viszonyítási alapot ez a vastartalom jelenti.

⁽⁵¹⁾ Nemzetközi Valutaalap, elsődleges nyersanyagárak (a 2015. november 23-i állapot szerint) http://www.imf.org/external/np/res/commod/External_Data.xls

⁽⁵²⁾ <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/default.aspx> (a 2016. február 1-ji állapot szerint).

⁽⁵³⁾ Ausztrália Kormánya, Ipari, Innovációs és Tudományos Minisztérium, China Resources Quarterly, 2015. évi déli tavaszi – északi nyári kiadása, <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/Westpac-Industry-Science-China-Resources-Quarterly.aspx#> (a 2016. február 1-ji állapot szerint).

⁽⁵⁴⁾ Az ECL által közölt információk szerint a kivitelre szánt vasércpor rakodási költségei tartalmazzák egyebek mellett a kikötőben fizetett tárolási díjat, a kikötői különleges berendezések használatának költségeit, valamint a vasérc hajóra rakodásának további költségeit.

⁽⁵⁵⁾ <http://www.mining-tax.com.au> (a 2016. január 29-i állapot szerint).

(211) Mindezek alapján a Bizottság kiszámította a kiigazított FOB-paritású ausztrál árat, amely a torzítatlan indiai belföldi ár lehető legközelebbi helyettesítő értéke. A különböző adatsorok összehasonlítását az alábbi táblázat és az azt követő grafikon tartalmazza:

	2006-2007	2007-2008	2008-2009	2009-2010	2010-2011	2011-2012	2012-2013	2013-2014	2014-2015
Indiai belföldi ár (minden minőségi osztály és típus) ⁽¹⁾	1 803	2 197	2 480	2 330	3 143	3 564	3 712	3 363	3 903
Indiai belföldi ár (minden 60–65 % vastartalmú ércpor) ⁽¹⁾	1 803	2 197	2 480	2 931	3 038	3 914	3 569	3 117	3 676
Kínai behozatal 62 % vastartalmú ércporból, CFR Tiencsin, Ausztrália nélkül ⁽²⁾	1 545	1 716	2 966	4 481	7 229	7 582	7 121	7 948	5 017
Ausztrál FOB-paritású IODEX (csak 62 % vastartalmú ércpor) ⁽³⁾	nincs adat	nincs adat	2 758	4 167	6 723	7 193	6 692	7 138	4 557
Ausztrál FOB-paritású ár (minden minőségi osztály és típus), 62 % vastartalom ⁽⁴⁾	1 884	2 365	3 448	3 359	5 225	7 083	6 152	6 755	5 130
Kiigazított ausztrál FOB-paritású ár (minden minőségi osztály és típus), 62 % vastartalom ⁽⁵⁾	1 396	1 844	2 854	2 771	4 510	6 241	5 374	5 936	4 421

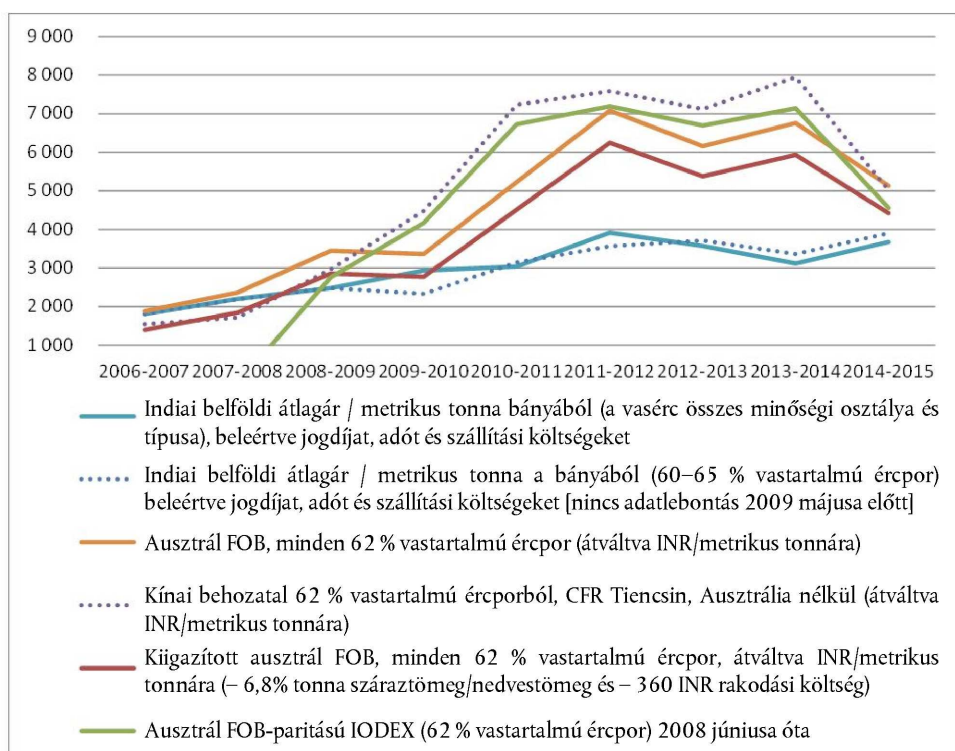
⁽¹⁾ Az Indiai Bányügyi Hivatal által közzétett havi átlagos ásványkincsrak, a honlap hivatkozását az indiai kormány közölte <http://ibm.nic.in/index.php?c=pages&=index&=87&=17951> (a 2015. november 23-i állapot szerint).

⁽²⁾ Nemzetközi Valutaalap, elsődleges nyersanyagárak (a 2015. november 23-i állapot szerint) http://www.imf.org/external/np/res/commod/External_Data.xls

⁽³⁾ Ausztrália Kormánya, Ipari, Innovációs és Tudományos Minisztérium, China Resources Quarterly, 2015. évi déli tavaszi – északi nyári kiadása, <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/Westpac-Industry-Science-China-Resources-Quarterly.aspx#> (a 2016. február 1-j-i állapot szerint).

⁽⁴⁾ <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/default.aspx> (a 2016. február 1-j-i állapot szerint).

⁽⁵⁾ A <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/Resources-and-energy-quarterly.aspx#> oldalon rendelkezésre álló adatok alapján (a 2016. február 1-j-i állapot szerint), kiigazítva i. nedvességtartalom tekintetében – 6,75 % súlyozott átlaggal és ii. a rakodási költségek tekintetében – 360 INR-rel.

- (212) Az összehasonlításból kitűnik, hogy az indiai kormány vasércet érintő beavatkozásai nemcsak a vasércexport drámai visszaeséséhez és túlkínálathoz vezettek Indiában, hanem a vasérc belföldi árát is befolyásolták. Egyrészt a vasérc belföldi ára 2008 óta folyamatosan a nemzetközi árak alatt van. Másrészt, míg a nemzetközi árak 2008 és 2011 között jelentősen emelkedtek épp abban a két időpontban, amikor az exportkorlátozásokat bevezették (2007–2008) és szigorították (2011), addig a vasérc belföldi árának alakulása Indiában szinte semmilyen változást nem mutat, mintha elkülönült volna, és egyáltalán nem befolyásolta volna a külföldi helyzet.
- (213) Az indiai kormány a célzott exportkorlátozásokkal tehát elérte azt a célját, hogy az indiai belföldi ár stabilitásának megőrzésével kedvezőbb áron bocsássa a vasércet a belföldi ágazatok rendelkezésére, jöllehet a vasérc ára a világpiacon számottevően nőtt. Az indiai kormány célzott exportkorlátozásain és más kísérő intézkedésein kívül nincs olyan ok, amely miatt az indiai áraknak nem kellett volna követniük a nemzetközi árak alakulását. Az indiai vasérctermelőknek nagyobb gazdasági előnye származott volna abból, ha a célzott exportkorlátozások hiányában magasabb nemzetközi árakon, nyereségesebben értékesíthették volna árujukat. Ehelyett arra készítették őket, hogy folytassák a kitermelést, és alacsonyabb áron értékesítsék a vasércet.
- (214) A nyilvánosságra hozatal után az ECL azt állította, hogy az indiai behozatal 2014–2015-ben tapasztalt jelentős élénkülése is azt bizonyítja, hogy az indiai belföldi ár nem volt teljesen független a nemzetközi ártól. Ha az indiai kormánynak valóban az volt a szándéka, hogy a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kisebb összeg fejében bocsássa rendelkezésre a vasércet, akkor az árak további csökkentésére adott volna megbízást és utasítást a vasérc-termelőknek. Ezenfelül az indiai vasérctermelők, például az NMDC és a Rundta a panaszban leírtak szerint állítólag a nemzetközi áraknál jóval magasabb szinten tartották a vasércárakat.
- (215) A Bizottság megállapította, hogy az indiai belföldi árak az exportadó fennállásának teljes időszaka alatt a nemzetközi árak alatt voltak, és 2013 óta szinte nem is változtak, miközben a nemzetközi árak jelentősen emelkedtek. Emellett az ügyiratban szereplő egyetlen adat sem támasztja alá azt az állítást, miszerint az NMDC és a Rundta a nemzetközi áraknál jóval magasabb szinten tartotta a vasércárakat. Ezért a Bizottság az állítást elutasította.
- (216) A nyilvánosságra hozatalt követően a Jindal kétségbe vonta a Bizottság megbízásra vonatkozó megállapítását is, mivel a vasérctermelők dönthettek – és állítólag döntöttek is – arról, hogy csökkentik a kitermelést, az ár pedig más piacokon csökkenhetett, és állítólag csökkent is.
- (217) Azzal az állítással összefüggésben, miszerint a vasérctermelők a kitermelés csökkentése mellett döntöttek, a Bizottság a fenti (187) preambulumbekzdésben leírtaknak megfelelően megállapította, hogy a kitermelés múltbeli csökkenése főként az állítólag illegálisan működő bányák bezárására vezethető vissza. Másrészt a bányavállalatok a fenti (169) preambulumbekzdésben foglaltak szerint az induló termelési beruházásaikra tekintettel nem csökkentették volna a kitermelést. Ezért a Bizottság az állítást elutasította.
- (218) Más piacok árainak csökkenését illetően a Bizottság a lenti (269) preambulumbekzdésben leírtakkal azonos okok miatt utasította el az állítást.
- (219) A fentiek fényében a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az indiai vasércbányászati vállalatok megbízást kaptak arra, hogy a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kisebb összeg fejében biztosítsák a vasércet az alakítható csöveket gyártó belföldi ágazat számára.

iv. A szokásos esetben a kormányzatra háruló feladat és a kormányzat által követett szokásos gyakorlattól valójában nem különböző gyakorlat

- (220) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően az ECL azt állította, hogy a Bizottság az öt vonatkozó kritérium közül mindössze az első értékelte (megbízás és utasítás), a másik négyet figyelmen kívül hagyta. A Bizottság elutasította ezt a feltételezést, mivel addigra már kellő részletességgel tárgyalta a bányavállalatok természetét ((178)–(180) preambulumbekzdés) és az általuk elvégzett feladatot ((181)–(219) preambulumbekzdés). Mindezeket aztán röviden kiegészítette a negyedik és az ötödik kritériummal kapcsolatos meglátásaival.
- (221) A vizsgálóbizottság által részletesen még nem tisztázott, a szokásos esetben a kormányzatra háruló feladatokkal kapcsolatos követelményt ⁽⁵⁶⁾ illetően a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az adott országban fellelhető nyersanyagok belföldi vállalatoknak történő biztosítása olyan feladat, amely szokásos esetben a kormányzatra hárul. Az

⁽⁵⁶⁾ A DS194. sz. jogvitáról szóló vizsgálóbizottsági jelentés 8.59. pontja.

általános nemzetközi jog értelmében az államok szuverenitással rendelkeznek természeti erőforrásaik felett. Természeti erőforrásaik kiaknázását illetően ugyan nagy mozgásterük van, szuverenitásuk rendszerint az erre vonatkozó kormányzati szabályozói hatáskörben nyilvánul meg. E tekintetben mellékes, hogy a kormányzat szokásszerűen ellátja-e ezt a feladatot, vagy sem ⁽⁵⁷⁾. A Bizottság ezért megállapította, hogy az India területén fellelhető vasérc indiai acélipari vállalatoknak történő biztosítása olyan feladat, amely szokásos esetben a kormányzatra hárul.

- (222) A valójában nem különböző gyakorlattal kapcsolatos kritériumot illetően a Bizottság megjegyezte, hogy a megfogalmazás a XVI. cikk (5) bekezdése szerinti felülvizsgálatot végző vizsgálóbizottság 1960. évi jelentéséből származik, amelyben hasonlóképpen fejezik ki, hogy a gyártók által fizetett terhek valójában nem minősülnek különbözőnek a kormányzat adóztatási és támogatási gyakorlatától ⁽⁵⁸⁾. Erre tekintettel e kritérium esetében a megállapításnak meg kell erősítenie, hogy az áruknak a megbízott magánszervezetek általi biztosítása valójában nem különbözik attól a feltételezéstől, miszerint maga a kormányzat biztosította az árukat.
- (223) Az ECL azt állította, hogy az indiai kormány és az indiai bányavállalatok vasérc biztosításával kapcsolatos gyakorlata az ármeghatározás szintjében különbözik. Míg a kormány dönthetett úgy, hogy a vasérc belföldi acélgyártó vállalatoknak való biztosításához alacsony árat rögzít, addig a bányavállalatok nem rendelkeznek ilyen jogkörrel.
- (224) Az a feltételezés azonban, hogy a kormány az árak rögzítésével is beavatkozhatott volna a piac működésébe, valójában nem jelent különbséget. Ebben az ügyben a kormány azzal bízott meg magánvállalatokat, hogy a vasércet a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kisebb összeg fejében biztosítsák, amely összeg az idők során változott. Ez nem különbözik attól a gyakorlattól, mintha a kormány közvetlenül biztosított volna vasércet az indiai acélgyártóknak változó árszínvonal mellett, amelyet napi vagy havi szinten rögzíthetett volna bizonyos, az indiai belföldi kereslet és kínálat alakulására vonatkozó mutatók alapján. Ebből az következik, hogy valójában nincs különbség aközött, hogy kormány a vasércet folyamatosan változó kormányzati árszabás rendszerében biztosítva közvetlenül beavatkozik a piac működésébe, és aközött, hogy megbízást ad a vasérc megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kisebb összeg fejében a gyártó vállalatok rendelkezésre bocsátására vonatkozó feladat végrehajtására. A Bizottság ezért elutasította azt az állítást, miszerint az „előre meghatározott kormányzati feltételek” kérdésében valójában különbség mutatkozna a tekintetben, hogy közvetlenül vagy közvetetten biztosítják a vasércet az alakítható csövek indiai ágazata számára.
- (225) Végül pedig a Bizottság megállapította, hogy a piac működésébe exportkorlátozással történő közvetett beavatkozás gyakorlatát világszerte számos kormány alkalmazza. Indiában is rendkívül nagy a különböző exportadók száma. A Bizottságnak ezért magától értetődő volt, hogy „a kormányzatok által követett” gyakorlattal van dolga.

v. Következtetés

- (226) Az indiai kormány célzott exportkorlátozásokkal (lásd a fenti (157) preambulumbekendést) arra készítette a belföldi vasércbányászati vállalatokat, hogy belföldön értékesítsék a vasércet, továbbá „megbízást” adott nekik, hogy Indiában a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kisebb összeg fejében bocsássák rendelkezésre ezt a nyersanyagot. A kérdéses intézkedések elérték a kívánt hatást azzal, hogy torzították a vasérc belföldi piacát Indiában, és mesterségesen alacsony szintre szorították le az árat a feldolgozóipari ágazat javára. A vasérc megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kisebb összeg fejében történő biztosításának feladata szokásos esetben a kormányzatra hárul, e feladat bányavállalkozások általi elvégzésének gyakorlata pedig valójában nem különbözik a kormányzatok által követett szokásos gyakorlattól. A Bizottság ezért megállapította, hogy az indiai kormány az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iii. és iv. alpontja értelmében közvetett pénzügyi hozzájárulást nyújtott a vonatkozó WTO-norma értelmezése és alkalmazása szerint, a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1. cikke (1.1) bekezdése a) pontja iii. és iv. alpontjának megfelelően.
- (227) A végleges nyilvánosságra hozatal után az indiai kormány és a két exportáló gyártó kétségbe vonta a Bizottság azon értékelését, miszerint a megjelölt célzott exportkorlátozásokat a kormány pénzügyi hozzájárulásnak nevezhetők. Különösképpen azt állították, hogy a Bizottság egy bevezetett intézkedésre adott reakciókat (vagy annak hatásait) elemezte ahelyett, hogy a kormány megerősítő intézkedését vagy a bevezetett intézkedés jellegét vizsgálta volna a pénzügyi hozzájárulás fennállásának megállapításához. Az ECL emellett úgy vélte, hogy a Bizottságnak nem sikerült megállapítania olyan intézkedés meglétét, amely a vasérctermelőknek feladatot vagy határozott utasítást adott volna. Emellett ugyanazok a felek kifogásolták, hogy a Bizottság elkülönülő jelentésekből vett hivatkozásokra támaszkodik, és azzal érveltek, hogy azok nem tekinthetők megfelelő bizonyítéknak, illetve nem támasztják alá, hogy az indiai kormány pénzügyi hozzájárulást biztosított.

⁽⁵⁷⁾ A DS194. sz. jogvitáról szóló vizsgálóbizottsági jelentés 8.59. pontja, amely elutasította Kanada 8.56. pontban ismertetett vonatkozó érvelését.

⁽⁵⁸⁾ A GATT 1994. XVI. cikkének (5) bekezdése szerinti felülvizsgálatot végző vizsgálóbizottság 1960. május 24-én elfogadott jelentése, L/1160 (BISD 9S/188), 12. pont.

- (228) A Bizottság nem értett egyet a felek azon álláspontjával, hogy csak a bevezetett célzott exportkorlátozások hatásait elemezte. Az e szakasz korábbi részében leírtaknak megfelelően a Bizottság többlépéses elemzést végzett. Először meghatározta az elérni kívánt célkitűzést, ami az ország vasércexportjának visszaszorítása volt. Másodszor a vasércre kivetett exportadó és a kettős fuvarozási politika alapján megállapította azon jogi aktusok meglétét, amelyek a vasérctermelőket arra készítik, hogy Indián belüli alacsonyabb áron értékesítsenek, mint amennyiért enélkül értékesítenének. A Bizottság ezután megállapította, hogy az indiai vasércbányászati vállalatokat a kormány arra készítette, hogy a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kisebb összeg fejében biztosítsák a vasércet az alakítható csöveket gyártó ágazat számára. Továbbá a vasérc megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kisebb összeg fejében történő biztosításának feladata szokásos esetben a kormányzatra hárul, e feladat bányavállalkozások általi elvégzésének gyakorlata pedig valójában nem különbözik a kormányzatok által követett szokásos gyakorlattól.
- (229) A Bizottság következőképpen nem csupán jelentésekre és politikai nyilatkozatokra vagy a megjelölt intézkedések hatásaira támaszkodott, hanem minden szükséges körülményt elemezett ahhoz, hogy megállapítsa az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iii. és iv. alpontja szerint közvetett pénzügyi hozzájárulás meglétét.

b) Gazdasági előny.

- (230) Az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése és 5. cikke értelmében a Bizottság a kiegyenlíthető támogatások összegét a kedvezményezettnek juttatott és a felülvizsgálati időszak során megállapíthatóan fennálló gazdasági előny figyelembevételével számította ki.
- (231) A Bizottság először a két indiai termelő által előállított vasérc felvásárlási árának súlyozott átlagát számította ki a vizsgálati időszakokra vonatkozóan. A súlyozott átlagot havi bontásban, az Indiában a bányából az üzembe történő szállítással együtt határozta meg.
- (232) Az átlagos felvásárlási ár a vállalatok által benyújtott és az ellenőrző látogatások során ellenőrzött számlák ügyletenkénti felsorolásában megadott hozzáadottérték-adó nélküli árakon és mennyiségeken alapul. Amennyiben a felvásárolt vasérc vastartalma a 62 %-tól eltért, a felvásárlási ár a minőségbeli (és árbeli) különbség figyelembevételével módosításra került.
- (233) Ezt az átlagárát kellett összevetni megfelelő viszonyítási alappal. Az alaprendelet 6. cikkének d) pontja értelmében a díjazás megfelelő nagyságát a kérdéses áru rendelkezésre bocsátásának helye szerinti ország piacán uralkodó viszonyok alapján kell megállapítani. Ez a rendelkezés a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 14. cikke d) pontját tükrözi, és ennek fényében kell értelmezni és alkalmazni.
- (234) A Bizottság megjegyezte, hogy Indiában minden uralkodó piaci feltételt befolyásolnak a kormány célzott exportkorlátozásai. Indiában minden egyes vasércügyletre kihat, hogy az indiai piac elkülönül, és alacsony ár jellemzi. Emiatt az indiai alakíthatócső-gyártók esetében vagy az indiai piac más részein nem lehetett meghatározni torzítatlan vasércárat. Következésképpen Indiában nincs olyan belföldi ár, amelyet megfelelő viszonyítási alapként lehetne használni.
- (235) Az alaprendelet 6. cikke d) pontjának ii. alpontja (I) alapján a Bizottság ezután megpróbálta kiigazítani az Indiában uralkodó piaci viszonyokat a tényleges költségek, árak és az országban rendelkezésre álló egyéb tényezők alapján. A Bizottság tehát megvizsgálta, mi lett volna a vasérc ára Indiában, ha a kormány nem vezet be célzott exportkorlátozásokat. Ezzel a módszerrel meg lehetett volna ragadni azt a természetes komparatív előnyt, amellyel India rendelkezhet a vasérc belföldi gyártók rendelkezésére bocsátásban, egyúttal kiiktatva az indiai kormány intézkedéseivel biztosított indokolatlan további előnyt.
- (236) Azonban ennek a módszernek az alkalmazásával sem sikerült megfelelő viszonyítási alapot találni. Különösen azt nem lehetett kiszámítani, hogy az exportkorlátozások rendszere nélkül mennyi lett volna Indiában a vasércbeszerzés „rendes” költsége, mivel az ilyen költségeket számos egyéb, a Bizottság előtt ismeretlen tényező is befolyásolja. Ugyan a Bizottság rendelkezésére állnak tények arról, hogyan alakult a termelés és a kereslet a célzott exportkorlátozások 2007–2008-as bevezetése óta, de nincs olyan megbízható forrás, amely alapján modellezni lehetne, hogyan alakult volna a vasérckínálat és -kereslet az indiai piacon egy adott évben a korlátozások hiányában. A célzott exportkorlátozások bevezetése (azaz 2007) előtti évek vasérc-költségeinek

alapulvétele önkényes és megbízhatatlan döntésekhez vezetett volna. A vizsgálati időszakban keletkezett költségek 2004-es vagy 2005-ös indiai költségekkel való helyettesítését nem lehetett megfelelőnek tekinteni, mivel 10 év alatt a költségek jelentősen megváltozhatnak. Ennek megfelelően azt sem lehetett kiszámítani, hogyan alakultak volna Indiában a feltételezett költségek az alakítható csövek gyártói számára a torzulás nélkül. Hasonlóképpen a kiigazított feltételeket sem lehetett használni megfelelő viszonyítási alapként Indiában.

- (237) A nyilvánosságra hozatal után az ECL kétségbe vonta, hogy a Bizottság az indiai belföldi árakat használta viszonyítási alapként, és azzal érvelt, hogy a Bizottság elmulasztotta elemezni a nem saját célra termelő piaci szállítókat, a kereskedők szerepének fontosságát, illetve az egyes gyártók, például az ECL vasércbehozatalát. Ezenfelül a Bizottságnak tényleges bizonyítékot kellene szolgáltatnia arra, hogy a magánpiaci árak torzultak.
- (238) A Bizottság nem tudta meghatározni, hogy a szállítók és a kereskedők az exportadó és a kettős fuvarozási politika nélkül milyen magatartást tanúsítottak volna. Emellett az áruk megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kisebb összeg fejében történő biztosításáról szóló szakaszban leírtaknak megfelelően a Bizottság számos olyan tényt felhozott, amely bizonyítja, hogy az exportadó torzította az indiai belföldi árakat.
- (239) Az ECL emellett előadta, hogy a Bizottságnak a FOB-paritású indiai exportár alapján kellett volna kiigazítania az irányadó árakat. A fent már megállapítottaknak megfelelően az indiai exportárak nem tekinthetők megfelelő viszonyítási alapnak, mivel az indiai exportőröknek a külföldi vásárlók felé felszámított árakba az Indián belüli szállítás során felmerülő járulékos költségeiket és az indiai határon kivetett exportadót is bele kell számítaniuk. Ez a körülmény jelentősen megkülönbözteti a jelen ügyet azoktól az ECL által felhozott korábbi ügyektől, amelyekben a Bizottság ugyanazon exportáló ország nyersanyagra (főként gázra) vonatkozó exportárát használta viszonyítási alapként⁽⁵⁹⁾. A 2016. január 28-i meghallgatáson (lásd a fenti (6) preambulumbekendést), a meghallgató tisztviselő szintén azon az állásponton volt, hogy az indiai exportadó valószínűleg torzíja a FOB-paritású indiai exportárakat, amelyek ezért megbízhatatlanok ahhoz, hogy megfelelő viszonyítási alapként szolgáljanak. Ezért a Bizottság ezt az állítást is elvetette.
- (240) Végül pedig az alaprendelet 6. cikke d) pontjának ii. alpontja alapján a Bizottság ezért visszatért egy másik országban uralkodó piaci viszonyokhoz, amelyek a kedvezményezett rendelkezésére állnak.
- (241) A Bizottság megpróbálta meghatározni a reprezentatívnak minősülő másik ország bányájában kitermelt vasérc torzítatlan árát, majd szimulálni, mintha ez a bánya valóban Indiában lenne. A jelen esetben a világpiacra a vasérc túlnyomó részét Ausztrália exportálja Kínába. Ezért az Ausztráliában a bányából való leszállításra vonatkozó árak vizsgálatáról született döntés. Ezek az Ausztráliában a bányából való leszállításra vonatkozó árak azonban nem voltak ismertek a Bizottság előtt. Mivel ráadásul az indiai ár tartalmazta a bányából az üzembe való fuvarozás költségeit is, ezért helyénvalónak tűnt azokat a fuvarköltségeket is számításba venni, amelyeket az ausztrál bányából az ausztrál vasércvásárlóhoz való szállításért kellene fizetni, ezzel biztosítva, hogy azonos kereskedelmi szinten történjen az összehasonlítás. Tekintettel arra, hogy ilyen adatok sem állnak rendelkezésre, a Bizottság ehelyett az ausztrál bányából valamely ausztrál kikötőbe történő fuvarozás költségeit használta fel.
- (242) Az alábbiakban ismertetett okok miatt a Bizottság az ausztrál bányából a kikötőbe történő fuvarozás költségeit az ausztrál bányából az ausztrál vasércvásárlóhoz történő fuvarozás költségeinek feleltette meg. Míg egyik ausztrál bánya közelebb lehet valamely vásárlóhoz, mint a legközelebbi kikötőhöz, addig egy másik bánya talán közelebb van a legközelebbi kikötőhöz, mint az adott vásárlóhoz. Országos szinten ezért ésszerű feltételezni, hogy az ausztrál bányából valamely ausztrál kikötőbe történő fuvarozás költségei tükrözik a vásárlóhoz történő szállításra vonatkozó költségeket.
- (243) A Bizottság a fellebbviteli testület azon határozatát is figyelembe vette, miszerint a szállítási díjak tekintetében történő kiigazítást a kérdéses áru rendelkezésre bocsátásának helye szerinti országban általánosan jellemző szállítási díjak alapján kell elvégezni.⁽⁶⁰⁾ Arra a tényállásra figyelemmel, hogy India vasércből nagyrészt önellátó, és nem történt jelentős mennyiségű vasércimport Indiába, mivel az Indiában tapasztalható többletkapacitás és alacsony árak miatt az indiai termelők nem szorulnak behozatalra, nem lett volna helyénvaló a nemzetközi fuvarköltségekkel növelni a FOB-paritáson számított ausztrál exportárát. A nemzetközi szállítási díjak hozzáadásával kapott érték tehát nem lett volna reprezentatív az Indiában a vasércre vonatkozóan általánosan jellemző szállítási díjakra nézve.
- (244) A Bizottság ezért olyan helyettesítő FOB-paritású ausztrál árat használt viszonyítási alapként, amely tükrözi azokat a feltételeket, amelyek az indiai vasércfelhasználók rendelkezésére álltak volna, ha a vasércet a célzott exportkorlátozások nélkül szállították volna indiai bányából valamely üzembe.

⁽⁵⁹⁾ Lásd például a 384/96/EK tanácsi rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot és a 11. cikkének (3) bekezdése szerinti részleges időközi felülvizsgálatot követően az Oroszországból származó ammónium-nitrát behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2008. július 8-i 661/2008/EK tanácsi rendeletet (HL L 185., 2008.7.12., 1. o.)

⁽⁶⁰⁾ A fellebbviteli testületi DS436. sz. jogvitáról szóló jelentésének (4.317) bekezdése.

- (245) A Bizottság egész pontosan a 62 % vastartalmú vasércre vonatkozóan a China Resources Quarterly (a kínai erőforrásokról szóló negyedéves kiadvány) 2015. évi déli téli – északi nyári kiadásában ⁽⁶¹⁾ közzétett, FOB-paritású ausztrál árat használta (a részleteket a fenti (211) preambulumbeközdés táblázata tartalmazza).
- (246) A nyilvánosságra hozatal követően az ECL kifogást emelt az ellen, hogy a Bizottság a FOB-paritású ausztrál árakat használta, és kérte, hogy a Bizottság inkább a FOB-paritású brazil árakat használja, mivel azok átlagosan 10–15 %-kal alacsonyabbak voltak a FOB-paritású ausztrál áraknál.
- (247) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a FOB-paritású ausztrál árak megfelelőbbek viszonyítási alapnak, mivel világszinten a vasércexport mintegy 50 %-a Ausztráliából származik, míg Brazília részesedése a nemzetközi exportértékesítésből mindössze 26 % körül mozog. A Bizottság ezért elutasította ezt a kérelmet.
- (248) A Bizottság ezután összevetette az indiai gyártók által a vasércért fizetett árat (amely az indián belüli fuvarozás díját és költségeit is tartalmazta) ezzel a FOB-paritású ausztrál árral (amely tartalmazza az Ausztrálián belüli fuvarozás költségeit).
- (249) A nyilvánosságra hozatal után az ECL azt kérte, hogy a FOB-paritású ausztrál árakat a FOB-parításra kiigazított indiai belföldi árakkal vessék össze. Másik megoldásként, ha a Bizottság a FOB-paritású ausztrál árakat az indiai belföldi árakkal hasonlítja össze, akkor a bányá és a kikötő közötti anyagmozgatás és rakodás költségeit, valamint a kikötői rakodási költségeket is hozzá kell adnia az indiai árhoz. Ezenkívül a FOB-paritású ausztrál árakat a nedvesség hiányára való tekintettel (rögöknél 2 %, ércpornál 8 %) és az export esetében a belföldi árak mellett tapasztaltnál magasabb anyagmozgatási veszteség (2 %) miatt lefelé kell kiigazítani.
- (250) A fenti (205)–(210) preambulumbeközdésben foglalt értékeléssel összhangban a Bizottság elismerte, hogy a gazdasági előny kiszámításának céljából is további kiigazításra van szükség, hogy ugyanazok a szállítási díjfajták érvényesüljenek az indiai belföldi áraknál és a FOB-paritású ausztrál áraknál is.
- (251) Valójában a kikötői rakodásban foglalt szolgáltatások többsége a vasérc kikötő területén történő mozgatásával, majd hajóra rakodásával kapcsolatosak. Ilyen költségek az indiai üzemből a vasérc tehergépjárműből való kirakodása után nem merülnek fel, ezért ezeket levonták a FOB-paritású ausztrál árakból. Mivel azonban a rakodási költségek már eleve tartalmazzák a vasérc kikötőben történő kirakodásának költségeit is, a Bizottság úgy döntött, hogy az indiai vasércár esetében eltekint ezektől az anyagmozgatási költségektől. Ezáltal lehetővé vált az indiai bányából indiai üzembe szállított (de ott ki nem rakodott) vasérc indiai belföldi árának és a bányából kikötőbe szállított (de ott ki nem rakodott) vasérc ausztrál belföldi árának tisztességes összehasonlítása.
- (252) Következésképpen a FOB-paritású ausztrál árat a nedvesség hiányára tekintettel kiigazították lefelé. A Bizottság az „ércpor és a rögök kosarának” egésze esetében súlyozott átlagot vett alapul, amelyet a két exportáló gyártóra vonatkozóan külön-külön számított ki (és nem súlyozott átlag alapján, mint a fenti (207) preambulumbeközdésben).
- (253) A Bizottság a fenti (208)–(209) preambulumbeközdésben leírtakkal azonos okok miatt a rakodási költségeket is levonta a FOB-paritású ausztrál árakból, a kezelési veszteség tekintetében azonban nem hajtott végre kiigazítást.
- (254) Az indiai belföldi árat illetően a Bizottság elutasította az indiai belföldi árak FOB-parításra való kiigazítására irányuló kérelmet, mivel ez azt jelentené, hogy a vasércet nem szállítják az exportáló gyártó üzemének bejáratához. Így az üzem bejáratához szállított vasérc árának meghatározása érdekében a Bizottság az egyik exportáló gyártótól származó ellenőrzött költségadatokat figyelembevételével az átlagos fuvar költségeken felül további összeget adott az átlaghoz, hogy fedezze az akna és a vonat/tehergépjármű közötti anyagmozgatás és rakodás költségeit.
- (255) Ennek alapján a Bizottság elvégezte az indiai bányából indiai üzembe szállított (de ott ki nem rakodott) vasérc indiai belföldi árának és a bányából kikötőbe szállított (de ott ki nem rakodott) vasérc ausztrál belföldi árának tisztességes összehasonlítását.
- (256) A nyilvánosságra hozatal követően a Jindal azt állította, hogy a Bizottságnak nem a bányából az üzembe történő szállítás indiai átlagköltségeire vonatkozóan az egyik exportáló gyártótól származó adatokat, hanem a Jindal által közölt tényleges költségeket kellett volna használnia.

⁽⁶¹⁾ Ausztrália Kormánya, Ipari és Tudományos Minisztérium, China Resources Quarterly, 2015. évi déli téli – északi nyári kiadása, 20. o. (a 2015. november 23-i állapot szerint) <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Documents/crq/CRQ-Winter-2015.pdf>

- (257) A Bizottság mindazonáltal úgy ítélte meg, hogy a bányából az üzembe történő szállítás súlyozott átlagköltségét kell használnia, hogy a gazdasági előnyt mindkét exportáló gyártó esetében részrehajlás nélkül és megkülönböztetésmentes módon számítsa ki. A viszonyítási alapként tekintett, Indián kívüli árral való összehasonlítást illetően bármilyen más módszer a tényleges logisztikai költségektől, valamint az exportáló gyártó és a neki értékesítő bánya közötti távolságtól függően mesterséges előnyt vagy hátrányt idézne elő a vállalatok számára.
- (258) A Bizottság ezt követően megszorozta a két átlagár különbségét az indiai termelő által a vizsgálati időszakban ténylegesen felvásárolt vasérc mennyiségével.
- (259) A nyilvánosságra hozatalt követően az ECL azt állította, hogy a Bizottságnak nem a ténylegesen megvásárolt vasérc teljes mennyiségét kellett volna figyelembe vennie, hanem csak azt a részt, amelyet a vizsgálati időszakban alakítható csövek gyártásához használtak fel. Emellett számolnia kellett volna nem csak az ércpor, de az ércpor és a rögök vásárlásával egyaránt. A Bizottság elfogadta a kérelmet, és tájékoztatta mindkét exportáló gyártót a változtatásokról.
- (260) Az ECL emellett azt is állította, hogy a Bizottság a csoporthoz tartozó egyes vállalatok gazdasági előnyének kiszámításakor csak az ércporvásárlást vette figyelembe. A Bizottság mindkét exportáló gyártó esetében orvosolta ezt a tévedést. Minden vasércvásárlást (ércport és rögöt is) figyelembe vett. Amennyiben a vastartalom a 62 %-tól eltért, a Bizottság arányosítva kiigazította a vételárat. A két exportáló gyártó tájékoztatást kapott a kiigazításokról.
- (261) A különbség teljes összege jelenti azt a „megtakarítást”, amelyet a torzult indiai piacon vasércet vásárló indiai gyártók realizáltak ahhoz az árhoz képest, amelyet torzulás hiányában fizettek volna. Végeredményben ez a teljes összeg jelenti az indiai kormány által a vizsgálati időszakban az indiai gyártóknak biztosított gazdasági előnyt.
- (262) Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Bizottság ezeket a támogatási összegeket az érintett termék felülvizsgálati időszak alatti teljes exportforgalmára mint megfelelő nevezőre vetítette ki, mivel a támogatás az érintett termék mindennemű gyártása tekintetében gazdasági előnyt jelentett, és nem kizárólag az exportra gyártás szempontjából.
- (263) A nyilvánosságra hozatal után a Jindal azt állította, hogy a Bizottság által kiszámított gazdasági előny a vizsgálati időszak bizonyos hónapjaiban negatív volt. Ebből az következik, hogy a vasércet nem a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kisebb összeg fejében bocsátották a vállalat rendelkezésére. A vállalat azt is előadta, hogy a vizsgálati időszak után nem részesült semmilyen támogatásban, mivel vasércet importált, ezért a támogatás vele szemben nem egyenlíthető ki.
- (264) Hasonlóképpen az ECL is azzal érvelt, hogy az indiai belföldi árak 2014–2015-ben már nem voltak alacsonyabbak a FOB-paritású ausztrál áraknál. Következésképpen a Bizottság nem tekinthet el ettől a tényről, mivel az intézkedések bevezetésekor fennálló helyzetet kell figyelembe vennie.
- (265) A Bizottság elismerte, hogy az általa kiszámított gazdasági előny a vizsgálati időszak egyes hónapjaiban negatív volt. Ezt azonban ellensúlyozta, hogy a vizsgálati időszak többi részében viszont pozitív volt a gazdasági előny, és az érintett vállalat esetében összességében véve pozitív támogatási különbözetet lehetett megállapítani.
- (266) Az alaprendelet 15. cikke (1) bekezdésének második albekezdése előírja, hogy a Bizottság két feltétel valamelyikének teljesülése esetén nem fogadhat el kiegyenlítő intézkedéseket: i. „amennyiben a támogatást vagy a támogatásokat visszavonják”, illetve ii. „bizonyítást nyer, hogy a támogatás nem juttatja előnyhöz az érintett exportőröket”.
- (267) Az első feltételt illetően a Bizottság megállapította, hogy az exportkorlátozások rendszerét nem szüntették meg, és nem vonták vissza. Ez a feltétel tehát nem teljesül.
- (268) A második feltétellel kapcsolatosan emlékeztetett arra, hogy az elsősorban olyan egyszeri, meg nem ismétlődő, adott időre elosztott támogatásokra vonatkozik, amelyek a továbbiakban nem nyújtanak gazdasági előnyöket egyik exportáló gyártónak sem ⁽⁶²⁾. Ez a helyzet a jelen esetben az alábbi okok miatt nem áll fenn.

⁽⁶²⁾ Ezzel összefüggésben lásd a Koreai Köztársaságból származó, DRAM (dinamikus véletlen hozzáférésű memória) néven ismert egyes elektronikus mikroáramkörök behozatalára kivetett kiegyenlítő vám hatályon kívül helyezéséről és az eljárás befejezéséről szóló, 2008. április 7-i 320/2008/EK bizottsági rendelet (88) preambulumbekkezdését (HL L 96., 2008.4.9., 1. o.)

- (269) A vizsgálati időszak után a viszonyítási alapnak tekintett, rakodási költségekre és nedvességre tekintettel kiigazított FOB-paritási ausztrál árak az indiai belföldi árakhoz hasonlóan alakultak. A Bizottság a fenti (212) preambulum-bekezdésben viszont már megállapította, hogy a vasérc indiai belföldi árának alakulása szinte semmilyen változást nem mutat, és nem követte a külföldön tapasztalt áringadozásokat. Ugyanakkor nem zárható ki, hogy a nemzetközi árak – köztük a FOB-paritási ausztrál ár – a közeljövőben a nemzetközi vasérckereslet és -kínálat ingadozásai miatt ismét emelkedni fognak. Ezért nem vonható le az a következtetés, hogy az exportkorlátozások rendszere egyszeri, nem ismétlődő támogatást nyújtott, mivel valószínűleg a jövőben is biztosít majd gazdasági előnyöket. Ha azonban a nemzetközi árak a jövőben tartósan az indiai belföldi árak alatt maradnak, mindegyik exportáló gyártó jogosult a beszedett vám visszatérítését kérni olyan esetekben, amikor bebizonyosodik, hogy a kiegyenlíthető támogatások összegét megszüntették vagy csökkentették az alaprendelet 21. cikke értelmében.
- (270) Az előzőek fényében az alaprendelet 15. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében foglalt, a kiegyenlítő intézkedéstől való eltekintésre vonatkozó feltételek nem teljesültek.
- (271) A vizsgálati időszakban megállapított, e rendszer szerinti támogatás mértéke az ECL Group esetében 3,01 %, a Jindal Saw India esetében pedig 3,91 % volt.

c) Egyedi jelleg

- (272) Az indiai kormány exportkorlátozásai kizárólag a vas- és acélipar számára jelentettek gazdasági előnyt. Következésképpen az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedinek minősülnek. A beavatkozások ugyan nem csak az alakítható csövek, hanem más feldolgozóipari termékek szempontjából is gazdasági előnyökkel jártak, ezek az előnyök csak bizonyos indiai ágazatokban voltak elérhetőek. A vasérc sajátos jellemzői miatt a támogatás felhasználásának lehetősége egy meghatározott iparágra korlátozódik, ez azonban nem jelenti azt, hogy tovább kell korlátozni a támogatást ennek az ipárnak valamely ágazatára ahhoz, hogy egyedi legyen ⁽⁶³⁾.
- (273) A nyilvánosságra hozatal után az ECL és a Jindal kétségbe vonta a Bizottság egyedi jelleggel kapcsolatos értékelését, azt állítva, hogy nem megfelelő, és jogilag nem helytálló. Az ECL különösen a fellebbviteli testület jelentésére hivatkozott, miszerint „előfordulhat, hogy az áruk biztosítását illetően nagyobb valószínűséggel állapítható meg egyedi jelleg azokban az esetekben, amikor az alapanyagként szolgáló árut csak a megjelölt jogalanyok, illetve ágazatok használják fel. Ugyanakkor nem vagyunk meggyőződve arról, hogy az áru annak jellegéből eredő korlátozásokkal történő biztosítása minden esetben szükségszerűen az egyedi jelleg megállapításához vezet.” ⁽⁶⁴⁾
- (274) A Bizottság megjegyezte, hogy az exportáló gyártó nem tett említést az ugyanazon bekezdés végén található lábjegyzetről, amelyben a fellebbviteli testület utalt az ügvről szóló vizsgálóbizottsági jelentésre ⁽⁶⁵⁾, amely ugyanakkor az Egyesült Államok – Puhafa fűrészáru című vizsgálóbizottsági jelentést idézte. Ez utóbbiban a vizsgálóbizottság az alábbiakat állapította meg:
- „Álláspontunk szerint ez nem jelentené azt, hogy valamely áru természeti erőforrásként történő biztosítása magától értetődően egyedi jellegű, pontosan azért, mert bizonyos esetekben a biztosított áruk (például az olaj, a gáz, a víz stb.) bármely ágazatban felhasználhatók. Ez a jelen ügyben nem áll fenn. Ahogy Kanada is elismerte, a biztosított áru, a lábon álló fa sajátos jellemzői csak »bizonyos vállalatokra« korlátozzák annak lehetséges felhasználás módjait” ⁽⁶⁶⁾.
- (275) A Bizottság hasonlóképpen azt is figyelembe vette, hogy a jó minőségű vasérc ugyan természetes erőforrás, de az olajjal, a gázzal és a vízzel ellentétben és a lábon álló fához hasonlóan nem használható fel bármely ágazatban. Felhasználási lehetőségei a gyenge minőségű vasércnél is szűkebbek. Sőt, a jó minőségű vasérc felhasználása szigorúan a megjelölt jogalanyok, illetve ágazatok körére korlátozódik, például bizonyos acélipari termékek és különösen az alakítható csövek gyártása céljából. Ennek alapján a Bizottság olyan korlátozás meglétét állapította meg, amely kifejezetten és egyértelműen „bizonyos vállalatokra” szűkíti a támogatás rendelkezésre állását, ezáltal pedig a támogatás nem érhető el „kellően széles körben a gazdaságban” ⁽⁶⁷⁾. A Bizottság ezért elutasította az ECL érveit.

⁽⁶³⁾ A fellebbviteli testület DS436. sz. jogvitáról szóló jelentésének 4.398. pontja.

⁽⁶⁴⁾ A fellebbviteli testület DS436. sz. jogvitáról szóló jelentésének 4.393. pontja.

⁽⁶⁵⁾ A 436r. sz. jogvitáról szóló vizsgálóbizottsági jelentés 7.131. és 7.132. pontja.

⁽⁶⁶⁾ Az Egyesült Államok – Bizonyos, Kanadából származó puhafa fűrészáruk tekintetében végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló, 2004. február 17-én elfogadott vizsgálóbizottsági jelentés, WT/DS257/R és annak 1. helyesbítése, valamint a WT/DS257/AB/R sz. fellebbviteli testületi jelentéssel módosított változata, 7.116. pont.

⁽⁶⁷⁾ Az Európai Közösségek és egyes tagállamai – A nagyméretű polgári repülőgépek kereskedelmét érintő intézkedések című, 2010. június 30-i vizsgálóbizottsági jelentés, WT/DS316/R, 7.919. pont.

- (276) Az ECL azt is állította, hogy a Bizottság nem határozta meg, milyen alapon találta a támogatást jogilag egyedi jellegűnek. A Bizottság e tekintetben azon az állásponton volt, hogy a kérdéses támogatások jogilag egyedi jellegűek, mivel kizárólag a vasércre korlátozódnak egyrészt a vasércre exportadót kivető jogi aktusok ⁽⁶⁸⁾ révén, másrészt pedig a vasérc szállítására vonatkozó kettős fuvarozási politikát létrehozó jogi aktusok ⁽⁶⁹⁾ útján.
- (277) A fentiekre tekintettel a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az indiai kormány beavatkozásai az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedinek minősülnek, és kizárólag az alakítható csövek gyártóit érintik.

3.2.4.3. Következtetések

- (278) Az indiai kormány az exportkorlátozások rendszerének bevezetésével megbízást adott a belföldi vasércbányászati vállalatoknak, hogy a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kisebb összeg fejében bocsássák rendelkezésre a vasércet. Ennek az árunak az ilyen jellegű biztosítása gazdasági előnyt jelent a kedvezményezett számára, és egyedi, következképpen kiegyenlíthető.

3.3. A kiegyenlíthető támogatások összege

- (279) A megállapított kiegyenlíthető támogatási összegek az alábbiak voltak:

Vállalat	FPS (3.2.1. pont)	EPCGS (3.2.2. pont)	DDS (3.2.3. pont)	Összes export- támogatás	Vasérc (3.2.4. pont)	Összesen
ECL Group	4,35 %	0,03 %	1,66 %	6,04 %	3,01 %	9,0 %
Jindal Saw	3,11 %	0,38 %	1,37 %	4,86 %	3,91 %	8,7 %

4. KÁR

4.1. Az uniós gazdasági ágazat és az uniós termelés meghatározása

- (280) A vizsgálati időszakban a hasonló terméket három uniós gyártó gyártotta. Ezek a vállalatok alkotják az alaprendelet 9. cikkének (1) bekezdése értelmében vett uniós gazdasági ágazatot.
- (281) Mivel az Unióban csupán három gyártó létezik, továbbá az SG PAM csoport biztosította a leányvállalataira vonatkozó adatokat, valamint az egyetlen nem együttműködő uniós gyártóra – Tiroler Rohre GmbH (a továbbiakban: TRM) – vonatkozó becsléseket, a vizsgálatban együttműködő másik uniós gyártó bizalmas adatainak védelme érdekében valamennyi érték indexként kifejezve vagy tartományként szerepel.
- (282) A teljes uniós termelés a vizsgálati időszakban 590 000 – 610 000 tonna volt. A teljes uniós termelés mennyiségét a Bizottság az uniós gazdasági ágazatról rendelkezésre álló összes információ alapján állította össze, ideértve a panaszban a nem együttműködő gyártóra vonatkozóan megadott információkat és a vizsgálat során az együttműködő uniós gyártóktól begyűjtött adatokat. Az Unióban csupán három gyártó létezik, és a két együttműködő gyártó az uniós össztermelésnek mintegy 96 %-át képviseli.

4.2. Uniós felhasználás

- (283) A Bizottság az uniós felhasználást az uniós gazdasági ágazat Unión belüli összértékesítésének mennyisége alapján határozta meg, hozzáadva ahhoz a harmadik országokból az Unióba irányuló behozatalt. Az uniós gazdasági ágazat összértékesítésének mennyiségét a Bizottság az együttműködő uniós gyártóktól begyűjtött adatok és a nem együttműködő gyártóra vonatkozóan a panaszban közölt adatok alapján állapította meg. A behozatal mennyiségére vonatkozó adatok az Eurostatból származnak.

⁽⁶⁸⁾ A jogi aktus a központi adó- és vámhatóság által kiadott második exportvámjegyzék, lásd a fenti 31. lábjegyzetet.

⁽⁶⁹⁾ A vasércre vonatkozó fuvardíjak legutóbbi módosítását a 2009. évi 36. sz. díjtájékoztatónak az indiai kormány Vasútiügyi Minisztériuma által elfogadott, 2015.9.1.-ji 16. sz. függeléke tartalmazta. Lásd: http://www.indianrailways.gov.in/railwayboard/uploads/directorate/traffic_comm/Freight_Rate_2k15/RC_36_09_Addendum-16.pdf (a 2016. január 26-i állapot szerint).

- (284) A nyilvánosságra hozattal kapcsolatos észrevételek alapján a Bizottság megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazat exportértékesítéseinek egy részét uniós értékesítésnek tulajdonította. Az értékesítési számadatok kiigazítása miatt kis mértékben módosítani/korrigálni kellett bizonyos egyéb kármutatókkal kapcsolatos egyes tartományokat, illetve indexeket, konkrétan az uniós összfelhasználást, az exportáló gyártók piaci részesedését, az uniós gazdasági ágazat piaci részesedését és az uniós eladási árat. Ezek a kiigazítások azonban csak csekély mértékben befolyásolták ezeket a kármutatókat, a tendenciákra semmilyen hatást nem gyakoroltak, és azt a következtetést sem változtatták meg, hogy jelentős kár keletkezett.

- (285) Az uniós felhasználás a következőképpen alakult:

Uniós felhasználás (ezer tonna)

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
Felhasználás	570–620	490–540	460–510	520–570
Index	100	87	83	93

Forrás: a kérdőívre adott válaszok, a panaszban megadott információk és az Eurostat.

- (286) Az uniós felhasználás 7 %-kal esett vissza a figyelembe vett időszak alatt. Az uniós felhasználás U-alakú mintázatot követett, azaz 2011 és 2012 között jelentősen (több mint 13 %-kal) csökkent, 2013-ban tovább csökkent, majd a vizsgálati időszak során emelkedett. Ez a mintázat részben azzal magyarázható, hogy az alakítható vascsövek végfelhasználói vízközmű-szolgáltatók, szennyvízkezelő- és öntözővállalatok. Ezek a vállalatok általában állami finanszírozás keretében nyilvánosan működő gazdálkodó egységek. 2011-ben és 2012-ben a gazdasági válság teljes mérvű államadóssági krízisbe fordult. Erre az uniós kormányok a közberuházások és -kiadások drasztikus csökkentésével reagáltak, ami magyarázatot ad az alakítható csövek iránti kereslet jelentős visszaesésére, különösen az olyan országokban, mint például Spanyolország, Portugália és Olaszország.

4.3. Az Indiából származó behozatal

4.3.1. Az Indiából származó behozatal mennyisége és piaci részesedése

- (287) A Bizottság a behozatal mennyiségét az Eurostat adatai alapján határozta meg. Az Eurostat adatai egybeestek az indiai exportáló gyártók által benyújtott adatokkal. A behozatal piaci részesedését ugyanezen az alapon határozták meg.

- (288) Az érintett országból származó, Unióba irányuló behozatal a következőképpen alakult:

A behozatal mennyisége és piaci részesedés

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
Az Indiából származó behozatal mennyisége (ezer tonna)	75–85	60–70	70–80	80–100
A behozatal mennyisége (index)	100	83	94	110
Piaci részesedés (%)	13–15	13–15	15–17	17–19
Piaci részesedés (index)	100	95	112	118

Forrás: Eurostat és a kérdőívre adott válaszok.

- (289) Az indiai behozatal volumene a figyelembe vett időszak során a piac zsugorodásának ellenére több mint 10 %-kal nőtt. Az indiai exportáló gyártók piaci részesedése közel 18 %-kal nőtt. Említésre méltó, hogy 2012–2013-ban, amikor az uniós felhasználás alacsony szintre állt be, az indiai import jelentősen, majdnem 10 %-kal növekedett, piaci részesedése így megközelítette a 17 %-ot. Az Indiából származó behozatal további növekedést mutatott a vizsgálati időszakban is, mindamellett piaci részesedése csak kis mértékben nőtt 2013 és a vizsgálati időszak között.

4.3.2. Az Indiából származó behozatal árai

- (290) A Bizottság az Eurostat adatai alapján meghatározta a behozott termékek árát annak érdekében, hogy elemezze az árak alakulásának tendenciáit. A Bizottság a szigetelés nélküli csövek kizárása után az átlagár kiszámításában figyelmen kívül hagyta az Indiából behozott, szigetelés nélküli csövek értékét és mennyiségét azokat az éveket illetően, amikor importáltak ilyen csöveket, konkrétan 2013-ban és a vizsgálati időszakban.

- (291) Az Unióba irányuló indiai import átlagára a következőképpen alakult:

Importár (EUR/tonna)

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
India	665	703	671	664
Index	100	106	101	100

Forrás: Eurostat és a kérdőívre adott válaszok.

- (292) A figyelembe vett időszak során az indiai árak állandó szinten maradtak.

4.3.3. Áralákinálás

- (293) A Bizottság a vizsgálati időszak alatti áralákinálást az exportáló gyártók és az uniós gazdasági ágazat által benyújtott adatok alapján határozta meg a következő tényezők összehasonlításával:

- az uniós gyártók által az Unió piacán független vevők számára történő értékesítés során alkalmazott, terméktípusonkénti eladási árak gyártelepi szintre igazított súlyozott átlaga; valamint
- az indiai együttműködő gyártóknak az uniós piacon, az első független vevő számára értékesített behozatalinak terméktípusonkénti, megfelelő súlyozott átlagára, amelyet költség, biztosítás, fuvardíj figyelembevételével (CIF-paritás alapján) állapítottak meg és megfelelőképpen kiigazítottak a behozatal utáni költségek tekintetében.

- (294) Mindkét exportáló gyártó azt állította, hogy a panaszos által és a vállalat által értékesített termékek jelentősen eltérnek egymástól, ami befolyásolja az árak tisztességes összehasonlítását. Különösen azt hangsúlyozták, hogy nem gyártanak olyan kétkamrás húzásbiztos kötéssel ellátott csöveket, amelyeket az SG PAM „Universal joint” márkanéven forgalmaz. Olyan vékony csövekhez használható automata csőkapcsolót sem gyártanak, amelyek az SG PAM Blutop termékcsaládjába tartozó műanyag csövekhez lehetne használni. Emellett arra is hivatkoztak, hogy olyan hőre lágyuló anyaggal bélelt csöveket sem gyártanak, mint amilyeneket az SG PAM Ductan márkanév alatt forgalmaz, és Blutop termékcsaládjánál használ. Az alakítható csövek uniós felhasználói megerősítették ezeket az állításokat, és azt is, hogy egyik együttműködő indiai exportáló gyártó sem tudta a fent megjelölt termékeket szállítani. A Bizottság ezért az SG PAM „Universal joint” csőkapcsolóval ellátott csöveit és Blutop termékcsaládját kizárta az áralákinálás és a kárkülönbözet kiszámításából. Ez a kizárás a volumet tekintve az ügyletek kevesebb mint 10 %-át érintette. Emellett az uniós piacon értékesített kis mennyiségre tekintettel a karimás csöveket sem vette figyelembe az álalákinálás kiszámításához.

- (295) A nyilvánosságra hozatalt követően a panaszos azt állította, hogy az Universal joint kizárása alaptalan, mivel mindegyik exportáló gyártó rendelkezik olyan műszaki megoldással, amellyel a csőkapcsolót helyettesítheti. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy számos felhasználó megerősítette, hogy az exportáló gyártók nem tudnak kétkamrás húzásbiztos kötéssel ellátott csöveket szállítani. Mindenesetre a vizsgálatban a csőkapcsoló nem minősül olyan alapvető alkotóelemnek, amely alapján az árak összehasonlítása céljából meg kellene különböztetni

az egyes terméktípusokat. Az egyes típusok árainak tisztességes összehasonlítását ezért nem lehetett elvégezni. Tekintettel arra, hogy ilyen csőkapcsolóval csak csekély mennyiségű termék van ellátva, az árak tisztességes összehasonlításakor nehézségek merültek fel, és a terméktípusok túlnyomó többségét érintette az alákínálás és a kárkülönbözet kiszámítása, ezért a Bizottság fenntartotta azt az álláspontját, hogy a kétkamrás húzásbiztos kötések helyénvaló volt kihagyni az alákínálási számításból.

- (296) A Jindal azt is állította, hogy más fizikai különbségek, többek között a külső bevonat és a belső bélés szintén befolyásolják az árak összehasonlíthatóságát, ezért ezek tekintetében is kiigazítással/kizárással kell élni. Ez az állítás azonban elutasításra került. Az uniós gazdasági ágazat és az indiai exportáló gyártók egyaránt beszámoltak az összehasonlítható fizikai jellemzőkkel rendelkező terméktípusok Unión belüli értékesítéséről, ennek köszönhetően pedig tisztességes összehasonlítást lehetett végezni a többi állítólagos különbség tekintetében.
- (297) A nyilvánosságra hozatalt követően a Jindal azt állította, hogy a Bizottság által az exportáron végrehajtott, konkrétan az SGA-költségekkel és a nyereséggel kapcsolatos kiigazítások a WTO-jogba ütköznek. Ugyanazon exportáló gyártó azt állította, hogy a kiigazított exportárak (amelyek értéke esetenként 0 vagy negatív) nem szolgálhatnak alapul annak értékeléséhez, hogy a támogatott termékek behozatala kárt okoz az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság ezzel nem értett egyet. A Bizottság bevett gyakorlatának megfelelően az uniós gyártók árait is kiigazította a gyártelepi árszintre, többek között a szállítással kapcsolatos költségek levonása révén. Ennélfogva nem lenne tisztességes összehasonlítani az importőr viszonteladói árát az uniós gyártelepi árral. Emellett a Bizottság a nyilvánosságra hozatal után figyelmen kívül hagyta az alákínálás kiszámításánál azt az egyetlen esetet, amikor az exportáló gyártó ára 0 alatt volt, mivel a különbségre gyakorolt hatása elhanyagolható.
- (298) A nyilvánosságra hozatal után a Jindal rámutatott arra, hogy a Bizottság nem nyújtott tájékoztatást az egyes terméktípusokat illetően az uniós termékek exportáló gyártók termékeinek való megfeleltetéséről (termékkód), a gyártó ezért nem tudott meggyőződni arról, hogy a Bizottság elemezte-e az alákínálás jelentőségét az alákínálással nem érintett terméktípusok arányához viszonyítva.
- (299) Az alákínálás kiszámításában a termékmegfelelés 99 %, illetve 95 % volt a két exportáló gyártónál, és az uniós piacon értékesített terméktípusok 98 %-a, illetve 91 %-a esetében volt megállapítható az alákínálás. Mivel a terméktípusok rendkívül nagy arányánál fordult elő alákínálás, a Bizottság elutasította azt az állítást, miszerint az alákínálás hatását nem elemezte megfelelően.
- (300) A nyilvánosságra hozatal után a Tata azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazat előállítási költségei alapján megállapított áralákínálás a kár vizsgálata szempontjából nem jelzésértékű, mivel a magas állandó költségek és a többletkapacitás miatt az előállítási költségek megnöttek. Az áralákínálás a lassabb leírtaknak megfelelően az árak összevetésén alapul. Mindazonáltal az áralákínálás csak egy mutatók azok közül, amelyeket a Bizottság annak megállapításához vizsgál, hogy az uniós gazdasági ágazat jelentős kárt szenvedett-e.
- (301) Az árakat – a kereskedelem azonos szintjén megvalósuló ügyleteket vizsgálva, az engedmények és a visszatérítések levonása után és az adatokat szükség esetén kiigazítva – a Bizottság terméktípusonként hasonlította össze. Az összehasonlítás eredményét az uniós gyártók vizsgálati időszak alatt lebonyolított forgalmának százalékában fejezte ki. Ennek alapján az alákínálási különbözet súlyozott átlaga a két együttműködő exportáló gyártó esetében 30,9 %, illetve 31,7 % volt.

4.4. Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete

4.4.1. Általános megjegyzések

- (302) A támogatott import uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatásának vizsgálata az alaprendelet 8. cikke (4) bekezdésének megfelelően magában foglalta valamennyi olyan gazdasági mutató értékelését, amely a figyelembe vett időszak alatt hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat helyzetére.
- (303) A kár meghatározásához a Bizottság elkülönítette a makrogazdasági és mikrogazdasági kármutatókat. A makrogazdasági mutatókat a Bizottság az együttműködő uniós gyártók által a kérdőívre adott válaszokban közölt adatok és a nem együttműködő gyártóra vonatkozóan a panaszban megadott becslések alapján értékelte. A mikrogazdasági mutatókat a Bizottság az együttműködő uniós gyártók által a kérdőívre adott válaszokban közölt adatok alapján értékelte. Mindkét adatsorról megállapítást nyert, hogy azok reprezentatívak az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete tekintetében.

- (304) A makrogazdasági mutatók a következők: termelés, termelési kapacitás, kapacitáskihasználás, értékesítési volumen, piaci részesedés, növekedés, foglalkoztatás, termelékenység, a kiegyenlíthető támogatások összegének nagysága, valamint a gazdasági ágazat felépülése a korábbi támogatás hatása alól.
- (305) A mikrogazdasági mutatók a következők: átlagos egységár, egységköltség, munkaerőköltség, készletek, jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások, beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség.

4.4.2. Makrogazdasági mutatók

4.4.2.1. Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

- (306) A figyelembe vett időszak során az uniós össztermelés, termelési összkapacitás és teljes kapacitáskihasználás a következőképpen alakult:

Uniós termelés termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
Termelés (ezer tonna)	580–600	460–480	530–550	590–610
Termelési volumen (<i>index</i>)	100	79	91	101
Termelési kapacitás (ezer tonna)	1 000–1 100	1 000–1 100	1 000–1 100	1 000–1 100
Termelési kapacitás (<i>index</i>)	100	100	100	100
Kapacitáskihasználás	52 %–57 %	42 %–47 %	45 %–50 %	53 %–58 %

Forrás: Kérdőívre adott válaszok és a panaszban szereplő információk

- (307) Az uniós gazdasági ágazat termelése a vizsgálati időszak során összességében kissé magasabb volt, mint 2011-ben, annak ellenére, hogy az uniós értékesítés jóval alacsonyabb volt. A termelés 2013-ban és a vizsgálati időszakban az exportértékesítés élénkülésének hatására növekedett meg.
- (308) A kapacitás a figyelembe vett időszak során stabil maradt. A kapacitáskihasználás a figyelembe vett időszakon belüli termelésnövekedésnek megfelelően enyhén fokozódott. A kapacitáskihasználás azonban még mindezzel együtt is viszonylag alacsony [53–58 %-os] maradt. Az alakítható csöveket gyártó iparágat viszonylag magas állandó költségek jellemzik. Alacsony kapacitáskihasználás mellett romlik az állandó költségek kitermelésére való képesség, ami befolyásolhatja az uniós gazdasági ágazat alacsony jövedelmezőségét.

4.4.2.2. Értékesítési volumen és piaci részesedés

- (309) A figyelembe vett időszak alatt az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene és piaci részesedése a következőképpen alakult:

Az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene és piaci részesedése

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
Értékesítés (ezer tonna)	430–470	370–410	340–380	380–420
Értékesítési volumen (<i>index</i>)	100	88	82	89

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
Piaci részesedés	75 %-80 %	76 %-81 %	73 %-78 %	71 %-76 %
Piaci részesedés (<i>index</i>)	100	101	98	96

Forrás: a kérdőívre adott válaszok, a panaszban megadott információk és az Eurostat.

- (310) Az uniós gazdasági ágazat értékesítései a figyelembe vett időszak során 11 %-kal, a 380–420 ezer tonna tartományon belüli értékre estek vissza. Az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene jóval nagyobb mértékben csökkent, mint a felhasználás, így az ágazat a figyelembe vett időszak során 4 %-ot veszített a piaci részesedéséből.
- (311) Az ECL azt állította, hogy a tonnában kifejezett értékesítési volumen csökkenése nem veszi figyelembe azt a tényt, hogy a panaszos a figyelembe vett időszakban jóval könnyebb csöveket vezetett be és értékesített a piacon, ezért a volumen csökkenésére vonatkozó adatok túlzóak. Ezt az állítást azonban bizonyítékokkal nem támasztotta alá, ezért a Bizottság elutasította. A Bizottság mindazonáltal a könnyebb csövek egy bizonyos körét – Blutop – kizárta az áralábrázolás és a kárkülönbség kiszámításából a (294) preambulumbekkezdésben említett okok miatt.

4.4.2.3. Növekedés

- (312) Az érintett termék felhasználása a figyelembe vett időszakban az Unióban összességében 7 %-kal csökkent. A felhasználás 2012-ben drasztikusan, több mint 13 %-kal visszaesett, 2013-ban alacsony szinten maradt, majd a vizsgálati időszak során elkezdett helyreállni. A figyelembe vett időszak kezdetekor az uniós gazdasági ágazat értékesítései, továbbá a harmadik országokból és az Indiából származó behozatalok a felhasználás mennyiségét tükrözték. A figyelembe vett időszak végére az uniós felhasználás elkezdett bővülni, az uniós gazdasági ágazat azonban ezt nem tudta maradéktalanul kihasználni, mivel uniós értékesítései volumene és piaci részesedése visszaesett, míg az Indiából érkező behozatal piaci részesedése emelkedett.

4.4.2.4. Foglalkoztatás és termelékenység

- (313) A figyelembe vett időszak alatt a foglalkoztatás és a termelékenység a következőképpen alakult:

Munkavállalók létszáma és termelékenység

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
Munkavállalók	2 400–2 500	2 300–2 400	2 300–2 400	2 400–2 500
Munkavállalók (<i>index</i>)	100	93	93	99
Termelékenység (tonna/munkavállaló)	220–240	180–200	210–230	230–250
Termelékenység (<i>index</i>)	100	82	96	102

Forrás: kitöltött kérdőívek.

- (314) A foglalkoztatás és a termelékenység a vizsgálati időszak során is a 2011. évi szinthez hasonlóan állt. Az azonban, hogy a foglalkoztatás nem esett vissza, főként az Unión kívüli értékesítések jelentős növekedésének tudható be.

4.4.2.5. A kiegyenlíthető támogatások összegének nagyságrendje és a múltbeli támogatást vagy dömpinget követő helyreállítás

- (315) Valamennyi támogatási különbözet lényegesen meghaladta a minimális szintet. Figyelembe véve az érintett országból származó behozatal mennyiségét és árait, a kiegyenlíthető támogatások nagyságrendjének uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatása jelentős volt.

- (316) Az érintett termékkel kapcsolatban ez az első szubvencióellenes vizsgálat. Ezért nem álltak rendelkezésre friss adatok a lehetséges korábbi dömping vagy támogatás hatásainak felméréséhez.

4.4.3. Mikrogazdasági mutatók

4.4.3.1. Árak és az árakat befolyásoló tényezők

- (317) Az együttműködő uniós gyártók uniós piacon, független vevők részére történt értékesítéseinek átlagos egységárai a figyelembe vett időszakban a következőképpen alakultak:

Értékesítési árak az Unióban

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
Átlagos értékesítési egységár az Unióban (EUR/tonna)	990–1 050	1 000–1 060	1 020–1 060	1 000–1 060
<i>Index</i>	100	102	104	101
Egységenkénti előállítási költség (EUR/tonna)	900–950	1 000–1 050	900–950	850–900
<i>Index</i>	100	110	104	96

Forrás: kitöltött kérdőívek.

- (318) Az átlagos eladási egységár 2012-ben és 2013-ban emelkedett, a vizsgálati időszakban 3 %-kal csökkent, majd a figyelembe vett időszak kezdetén tapasztalt szintre tért vissza. Az előállítási költségek 2012-ben nőttek, 2013-ban és a vizsgálati időszakban pedig döntően a fő nyersanyagok – a vasérc és a fémtörmelék – árának csökkenése miatt mérséklődtek.
- (319) A Jindal azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazat nyereségességének csökkenése ellentmond annak a ténynek, hogy az uniós gazdasági ágazat eladási egységára és az előállítási költség közötti különbség a vizsgálati időszakban növekedett. A Bizottság nem értett egyet ezzel az érveléssel. A jövedelmezőség kiszámítása során a fenti táblázatban feltüntetett előállítási költséget nem használták fel. Az előállítási költséget az érintett termék gyártási költsége, valamint a négy együttműködő gyártó Unión belüli értékesítési, általános és adminisztratív költségei (SGA-költségek) alapján határozták meg. A jövedelmezőséget ugyanakkor a hasonló termék független vevőknek történő uniós értékesítéséből származó, adózás előtti nettó nyereségnek a vonatkozó értékesítési forgalom százalékában való kifejezésével számították ki, ami magában foglalta az értékesített áruk költségeit, az SGA-költségeket, a K+F költségeket és bizonyos egyéb, az Unióval együttműködő összes gyártónál, valamint értékesítési leányvállalataiknál felmerülő költségeket. A jövedelmezőség ezért eltérően alakulhat, mint az eladási egységárak és az előállítási költség.

4.4.3.2. Munkaerőköltségek

- (320) Az együttműködő uniós gyártók átlagos munkaerőköltsége a figyelembe vett időszakban a következőképpen alakult:

Munkavállalónkénti átlagos munkaerőköltség

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
Munkaerőköltség (ezer EUR/ munkavállaló/év)	56–58	56–58	58–60	58–60
<i>Index</i>	100	100	103	104

Forrás: kitöltött kérdőívek.

- (321) Az egy munkavállalóra jutó átlagos munkaerőköltség a figyelembe vett időszakban 4 %-kal növekedett. Ez a növekedés az Eurostat által jelentett Unión belüli általános bér- és fizetésnövekedésnél alacsonyabb volt.
- (322) A Jindal rámutatott arra, hogy a Bizottság nem közölte azokat az Eurostat-adatokat, amelyekkel alátámasztotta azt az állítást, miszerint a munkaerőköltségek az uniós gazdasági ágazatban kisebb mértékben növekedtek, mint az Unió teljes ipari ágazatában. A Bizottság tisztázta, hogy az Eurostat adatai szerint ⁽⁷⁰⁾ a munkaerőköltségek az Európai Unió teljes ipari ágazatában 2011 és 2014 között éves szinten 6,9 %-kal, 2011 és 2013 között pedig közel 5 %-kal emelkedtek.

4.4.3.3. Készletek

- (323) Az együttműködő uniós gyártók készleteinek szintje a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

Készletek

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
Zárókészletek (ezer tonna)	110–130	80–100	80–100	90–110
Zárókészletek (<i>index</i>)	100	74	73	82
A zárókészlet termeléshez viszonyított aránya	20 %-22 %	20 %-22 %	16 %-18 %	16 %-18 %

Forrás: kitöltött kérdőívek.

- (324) A figyelembe vett időszakban a zárókészletek szintje csökkent. A készletszintek csökkenését döntően az uniós gazdasági ágazat vezetése által a forgótőkére vonatkozóan bevezetett szigorúbb követelmények okozták.

4.4.3.4. Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások, beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség

- (325) Az együttműködő uniós gyártók jövedelmezősége, pénzforgalma, beruházásai és beruházásaik megtérülése a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

Jövedelmezőség, pénzforgalom (millió EUR), beruházások (millió EUR) és a beruházások megtérülése

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
Az Unióban független vevőknek történő értékesítések jövedelmezősége (az értékesítési forgalom %-ában)	2,5– 3,0	(–)5,5– (–)6,0	(–)1,0– (–)1,5	1,5– 2,0
Pénzforgalom	8–10 millió	7–9 millió	5–7 millió	8–10 millió
Pénzforgalom (<i>index</i>)	100	92	67	101
Beruházások	18–20 millió	11–12 millió	13–15 millió	22–24 millió
Beruházások (<i>index</i>)	100	60	67	120
Beruházások megtérülése (%)	49	(–)155	(–)29	20

Forrás: kitöltött kérdőívek.

⁽⁷⁰⁾ <http://ec.europa.eu/eurostat/data/database#> → Population and Labour Conditions → Labour Costs → Labour Cost index, nominal value – annual data (NACE Rev. 2) [lc_lci_r2_a], dataset for Industry (except construction) (→ Népeség és munkafeltételek → Munkaerőköltségek → Munkaerőköltség-index, névleges érték – éves adatok [NACE Rev. 2] [lc_lci_r2_a], az iparra vonatkozó adatkészlet [az építőipar nélkül]).

- (326) Az együttműködő uniós gyártók jövedelmezőségét a Bizottság a hasonló termék független vevőknek történő uniós értékesítéséből származó, adózás előtti nettó nyereségnek a vonatkozó értékesítési forgalom százalékában való kifejezésével állapította meg. Az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége a 2011. évi 2,5–3,0 % tartományon belüli értékről a vizsgálati időszakra az 1,5–2,0 % tartományon belüli értékre esett vissza, 2012-ben és 2013-ban pedig negatív volt. Az érintett termék EU-n belüli értékesítéseinek többsége az együttműködő EU-s gyártók értékesítési leányvállalatain keresztül történt, amelyek költségeit és jövedelmezőségét a Bizottság figyelembe vette.
- (327) A panaszban szereplő állítás szerint az iparág 12 %-osnál magasabb jövedelmezőségre számított, ami 2007–2009 között általános volt. Azokban az években viszont az értékesítések a 2007–2008. évi gazdasági fellendülés, továbbá az uniós kormányoknak a 2009. évi gazdasági válság hatásainak ellensúlyozását célzó, költségvetési élénkítő intézkedései miatt magasak voltak. Ennélfogva ezek az évek nem tekinthetők reprezentatívnak. A panaszos azt is állította, hogy a kétszámjegyű jövedelmezőséget magas szintű kutatás-fejlesztési kiadások indokolják. A vizsgálat az intenzív kutatás-fejlesztési tevékenységnek kevés bizonyítékára derített fényt – az ilyen célokra legtöbbet kiadó uniós gyártó kutatás-fejlesztési kiadásai 2011-ben az árbevétel 1,8 %-át, a vizsgálati időszak alatt pedig 1,6 %-át tették ki. A hasonló ágazatokban, például a varrat nélküli rozsdamentes acélcsövek ágazatában elért jövedelmezőséget figyelembe véve a Bizottság erre az ágazatra vonatkozóan is ésszerűnek tekintette az 5 %-os haszonkulcsot.
- (328) A nettó pénzforgalom az együttműködő uniós gyártók önfinanszírozó képességét jelzi. A pénzforgalom 2011-ben és a vizsgálati időszak alatt hasonló szinten állt.
- (329) A beruházási szint a vizsgálati időszak során a 2011. évi szintnél magasabb volt. A 2012. és a 2013. évi beruházási szint azonban jóval alacsonyabb volt, és a vizsgálati időszak alatt bekövetkezett növekedés nem kompenzálta az előző évek csökkenését. A beruházások vizsgálati időszakban tapasztalt élénkülése főként egyetlen együttműködő uniós gyártó egy nagyberuházására vezethető vissza, amelyre egy meghibásodott nélkülözhetetlen berendezés cseréje miatt volt szükség. A beruházások megtérülése a beruházások könyv szerinti nettó értékének százalékos arányában kifejezett nyereség. A beruházások megtérülése a vizsgálati időszak alatt jóval alacsonyabb volt, mint 2011-ben.

4.4.4. A kárra vonatkozó következtetés

- (330) Az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése a hanyatló piacon 4 %-kal, ezzel egyidejűleg uniós piaci értékesítései több mint 11 %-kal csökkentek. A kapacitáskihasználás a figyelembe vett időszak során mindvégig alacsony maradt, jöllehet a figyelembe vett időszak elejéhez képest némileg nőtt, elsősorban az uniós gazdasági ágazat exportjának jelentős élénkülése következtében. Noha az uniós gazdasági ágazat a 2012-es és 2013-as év negatív eredményeiből némiképp kilábal, jövedelmezősége a figyelembe vett időszakban összességében véve visszaesett és a vizsgálati időszak végén mindössze 1,5–2,0 % között mozgott, ami jóval alacsonyabb, mint a célul kitűzött 5 %-os nyereségszint (lásd a (327) preambulumbekendést).
- (331) Az a tény, hogy egyéb kármutatók, például a termelés, a kapacitáskihasználás, a termelékenység, a pénzforgalom, a beruházás vagy a beruházások megtérülése viszonylag stabil volt vagy még javult is, nem változtat azon a következtetésen, hogy az uniós gazdasági ágazatot a lenti (334) preambulumbekendésben leírtaknak megfelelően jelentős kár érte.
- (332) A Tata és az exportáló gyártók állítása szerint az, hogy több mutató kedvezően alakult, illetve stabil volt, azt jelenti, hogy az uniós gazdasági ágazat nem került hátrányos helyzetbe. A Bizottság ezt az állítást elutasította. Egyrészt az alaprendelet 8. cikkének (4) bekezdése szerint az uniós gazdasági ágazat vizsgálatának ki kell terjednie az összes olyan vonatkozó gazdasági tényező és mutatószám kiértékelésére, amelyek az adott gazdasági ágazat állapotát és fejlődési irányait jelzik, és „ezek közül a tényezők közül akár egy, akár több ezekkel a kérdésekkel kapcsolatosan megadja a döntéshez szükséges választ”. Másrészt a jelentős kár fennállásának megállapításához nem feltétlenül kell minden vonatkozó gazdasági tényezőnek és mutatószámnak negatív tendenciát mutatnia. Ezenfelül az egyes kármutatóknál tapasztalható stabil vagy akár pozitív tendencia sem zárja ki jelentős kár meglétét. A kár megállapításának inkább az összes mutató átfogó értékelésén kell alapulnia, amit az Európai esetjog is alátámaszt ⁽⁷¹⁾.
- (333) Az alacsony jövedelmezőség az értékesítések és az uniós piaci részesedés állandó csökkenésével társulva az uniós gazdasági ágazatot nehéz gazdasági helyzetbe hozta.

⁽⁷¹⁾ A 2015. május 20-i T-310/12. sz., Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd kontra az Európai Unió Tanácsa ügy, 134. és 135. pont.

- (334) Az összes vonatkozó kármutató átfogó elemzése alapján és az uniós gazdasági ágazat nehéz gazdasági és pénzügyi helyzetére tekintettel a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazatot az alaprendelet 8. cikkének (4) bekezdése értelmében jelentős kár érte.

5. OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS

- (335) Az alaprendelet 8. cikke (5) bekezdésének megfelelően a Bizottság megvizsgálta, hogy az érintett országból származó támogatott behozatal jelentős kárt okozott-e az uniós gazdasági ágazatnak. Az alaprendelet 8. cikke (6) bekezdésének megfelelően a Bizottság azt is megvizsgálta, hogy ugyanezen időszakban más ismert tényezők is okozhattak-e kárt az uniós gazdasági ágazatnak. Ezek a tényezők a következők: a gazdasági válság, a piaci kereslet csökkenése, a harmadik országokból származó behozatal, az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye, valamint az olyan helyettesítő termékekkel vívott verseny, mint a műanyag csövek.

5.1. A támogatott behozatal hatása

- (336) Az indiai exportáló gyártók uniós értékesítéseinek volumene, amely a 75–85 ezer tonna tartományba esett, már a figyelembe vett időszak elején is közel kétszer akkora volt mint az összes többi behozatal (45,8 ezer tonna) együttvéve. Az indiai értékesítések 2012-ben a felhasználással párhuzamosan estek, megtartották azonban piaci részesedésüket. 2013-ban azonban, amikor a felhasználás még mindig alacsony szinten maradt, az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége pedig negatív volt, az indiai gyártóknak értékesítéseiket és piaci részesedésüket egyaránt sikerült jelentősen megnövelni. Egy hanyatló piacon az indiai áruk értékesítésének ilyen sikeres expanzióját az agresszív ártámogatás és az érintett termék uniós gyártóknál jóval alacsonyabb áron történő értékesítése tette lehetővé. Az agresszív árképzés a vizsgálati időszak alatt folytatódott. Az indiai exportáló gyártók értékesítéseinek volumene elérte a [85–95 kilotonna] értéket, piaci részesedésük pedig a vizsgálati időszak alatt [17–19 %] körül alakult. Az áralá kínálás megállapított szintje 30,9 % és 31,7 % volt. Miközben az indiai értékesítések és piaci részesedés nagymértékben megnőtt, az uniós gazdasági ágazat értékesítéseinek volumene jóval többet esett, mint a felhasználás, így az uniós gazdasági ágazat értékesítéseiben 11 %-os visszaesés következett be, piaci részesedése pedig 4 %-kal csökkent.
- (337) A nyilvánosságra hozatalt követően mindkét indiai exportáló gyártó és a Tata azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazat helyzete és az Indiából érkező behozatal között nincs időbeli egybeesés, és hogy az uniós gazdasági ágazat hátrányos helyzetét nem az Indiából származó behozatal okozta. A gyártók különösen azzal érveltek, hogy az uniós gazdasági ágazat a vizsgálati időszakban ismét nyereséges volt, és akkor is növelte értékesítési volumenét, amikor az Indiából származó behozatal mennyisége magas volt. Azt is állították, hogy a Bizottság nem értékelt kellőképpen más tényezőket, különösen a pénzügyi válságot és az uniós gazdasági ágazat többletkapacitását, mint a kár fő okát.
- (338) Annak vizsgálatakor, hogy az alaprendelet 8. cikkének (6) bekezdése értelmében a kárt a támogatott behozatal okozta-e, különös figyelmet kell fordítani arra, hogy a támogatott behozattal történt-e jelentős áralá kínálás. Ehhez az uniós gazdasági ágazat hasonló termékével összehasonlítást kell végezni. A Bizottság megvizsgálta, hogy a behozatal jelentős mértékben leszorította-e az árakat, vagy megakadályozta-e az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy az olcsó támogatott behozatal által gyakorolt folyamatos nyomás, amely nem teszi lehetővé az uniós gazdasági ágazat számára, hogy eladási árait kiigazítsa, az alaprendelet értelmében okozati összefüggést képző elem lehet ⁽⁷²⁾.
- (339) Az uniós felhasználás 2011-es és 2012-es jelentős visszaesése a globális pénzügyi válságnak és a közkiadások zsugorodásának tudható be, és a fogyasztás visszaesése a figyelembe vett időszak elején hozzájárult az uniós gazdasági ágazat helyzetéhez. Ugyanakkor 2013-tól, amikor az uniós felhasználás még mindig alacsony volt, a vizsgálati időszak végéig, az Indiából az Unióba érkező támogatott behozatal – ahhoz képest, hogy a figyelembe vett időszak egészét tekintve összességében 10 %-kal nőtt – jelentősen, 16 %-kal emelkedett. Az indiai behozatal piaci részesedése egyúttal a figyelembe vett időszak során csaknem 18 %-kal, 2013-tól a vizsgálati időszak végéig pedig 6 %-kal emelkedett. Ezt az érintett termék uniós gazdasági ágazaténál jóval alacsonyabb áron történő értékesítése tette lehetővé. Sőt, a vizsgálat megállapította, hogy a támogatott indiai exportárak a vizsgálati időszak során több mint 30 %-kal alá kínáltak az uniós áraknak.
- (340) Következésképpen az uniós gazdasági ágazat a pénzügyi válságból való globális kilábalás és az uniós felhasználás 2013-tól tartó emelkedése ellenére sem tudta ezek előnyeit maradéktalanul kihasználni. Noha az uniós gazdasági ágazat 2013 és a vizsgálati időszak vége között növelni tudta értékesítési volumenét, az a figyelembe vett időszakban összességében véve 10 %-kal csökkent, míg az Indiából érkező behozatal ugyanebben az időszakban

⁽⁷²⁾ Az Indiából és a Kínai Népköztársaságból származó oxálsav behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2011. október 19-i 1043/2011/EU bizottsági rendelet (103) preambulumbekkezdése (HL L 275., 2011.10.20., 1. o.)

10 %-kal nőtt. Az Indiából érkező támogatott behozatal beáramlása, ami jelentősen alákínált az uniós gazdasági ágazat árának, megakadályozta, hogy az uniós gazdasági ágazat olyan szintre emelje az uniós piacon történő értékesítési volumenét, ami fenntartható nyereségszintet biztosítana. Az uniós gazdasági ágazat a termelési volumen fenntartása érdekében az exportvolumenét növelte. Következésképpen azonos időszakban jelentkezett az uniós gazdasági ágazat árának nagymértékben (30 %-kal) alákínáló támogatott behozatal, amely jelentősen leszorította az árakat az uniós piacon, ami pedig megakadályozta az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna, és az uniós gazdasági ágazat a vizsgálati időszak alatt jelentős kárt szenvedett el.

- (341) Figyelembe véve az időbeli egybeesést egyfelől a támogatott indiai behozatal által az uniós gyártók áraival szemben megvalósított alákínálás, másfelől az uniós gazdasági ágazat igen alacsony jövedelmezőségét okozó értékesítési és piaci részesedési vesztesége között, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a támogatott behozatal okolható az uniós gazdasági ágazat hátrányos helyzetének kialakulásáért.

5.2. Az egyéb tényezők hatása

5.2.1. A gazdasági válság és a piaci kereslet csökkenése

- (342) Az érintett termék uniós felhasználása 7 %-kal csökkent. A felhasználás (2011-ről 2012-re bekövetkező 13 %-os) visszaesését a gazdasági válság és a közkiadások zsugorodása okozta. A felhasználás csökkenése a jelek szerint hozzájárult a figyelembe vett időszak kezdetén keletkező kárhoz, és elképzelhető, hogy a 2013. évben is hozzájárult ahhoz. Mindemellett 2013-ban, főképpen a vizsgálati időszak alatt, a támogatott indiai behozatok képezték az uniós gazdasági ágazat uniós belüli értékesítéseire leszorító hatást gyakoroló és a fenntartható jövedelmezőség visszaállását meggátoló legfőbb kártényezőt.

5.2.2. Harmadik országokból származó behozatal

- (343) A figyelembe vett időszak alatt az egyéb harmadik országokból származó behozatal mennyisége a következőképpen alakult:

Harmadik országokból származó behozatal volumene (tonna)

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
Kína	31 136	28 019	12 266	13 903
<i>Index</i>	100	90	39	45
Harmadik országok Kína kivételével	14 693	12 183	20 153	22 524
<i>Index</i>	100	83	137	153
Összes harmadik ország	45 828	40 202	32 419	36 427
<i>Index</i>	100	88	71	79

Forrás: Eurostat

- (344) A vizsgálati időszakban az Indiából származó behozatok adták az Unióba irányuló behozatok többségét. Miközben az indiai behozatok a figyelembe vett időszak során számottevően megnöttek, addig az egyéb behozatok ugyanezen időszak során több mint 20 %-kal csökkentek. Miközben az indiai behozatok piaci részesedése bővült, a más országokból származó behozatok piaci részesedése csökkent. Figyelembe véve a harmadik országokból származó behozatok alacsony volumenét, továbbá azt, hogy volumen és piaci részesedés tekintetében visszaestek, semmi nem enged arra következtetni, hogy az egyéb behozatal okoz kárt az uniós gazdasági ágazatnak.

- (345) Az exportáló gyártók állítása szerint az uniós gyártók egyike az érintett terméket kínai gyártólétesítményeiből hozta be, így saját magának okozott kárt. Ezen állítást alátámasztó bizonyíték nem található. A hiteles bizonyítékok tanúsága szerint az uniós gyártó kapcsolatban álló kínai gyártótól történő Uniósba irányuló behozatala igen csekély volt. Ezenkívül a Kínából származó teljes behozatal az Eurostat adatai alapján jelentősen csökkent a figyelembe vett időszak alatt. A teljes kínai import több mint 2 százalékpontot veszített piaci részesedéséből, így kizárható a kár okai közül.

5.2.3. Az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye

- (346) Az együttműködő uniós gyártók exportvolumene a következőképpen alakult a figyelembe vett időszak alatt:

Az együttműködő uniós gyártók exportteljesítménye

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
Exportmennyiség (ezer tonna)	120–140	100–120	150–170	160–180
Exportmennyiség (index)	100	78	116	130
Exportár (EUR/t)	1 000–1 050	1 050–1 100	1 000–1 050	950–1 000
Átlagos exportár (index)	100	108	104	99

Forrás: kitöltött kérdőívek.

- (347) Az uniós gazdasági ágazat Unión kívüli értékesítései a figyelembe vett időszak alatt jelentősen, 30 %-kal megnöttek, miközben az átlagos eladási ár viszonylag stabil maradt. Következésképpen az Unión kívüli értékesítések valójában a kárt csökkentő tényezők. Az uniós gazdasági ágazat az Unión kívüli értékesítések növelése nélkül még hátrányosabb helyzetbe került volna.
- (348) A Jindal rámutatott arra, hogy az uniós gazdasági ágazat exportértékesítési árai az uniós eladási árak alatt voltak, és ezért nem tudták enyhíteni a kárt. Az Unión kívüli értékesítés növekedése lehetővé tette, hogy az uniós gazdasági ágazat növelje a termelést, fenntartsa a foglalkoztatottság szintjét, és fokozza a kapacitáskihasználást, ezáltal javult az állandó költségek kitermelésére való képesség. Az a tény, hogy az átlagos kiviteli egységárak némileg (legfeljebb 5 %-kal) alacsonyabbak voltak, mint az uniós eladási árak, számos különféle tényezőnek, például a kevésbé kifinomult terméktípusok értékesítésének, a nagyobb átmérőnek, az értékesítési ügyletek nagyobb volumenének stb. tudható be, és ezért lehettek az Unión kívüli árak alacsonyabbak, mint az Unión belüli értékesítési költségek.
- (349) Az exportáló gyártók azt is állították, hogy a kárt a panaszos önmagának okozta azzal, hogy egyre inkább a Kínai Népköztársaságban folyó kínai gyártási tevékenységre összpontosított, az EU-n kívüli országokba irányuló értékesítésük számottevő részét pedig kínai termékek teszik ki, ami egyebek mellett alacsony kapacitáskihasználást eredményez. A Bizottság nem fogadta el ezt az érvelést. A fentiekben leírtaknak megfelelően az uniós gazdasági ágazat exportértékesítése jelentősen, 30 %-kal nőtt, ami megakadályozta a termelés visszaesését és több más kármutató romlását.

5.2.4. A helyettesítő termékek felől érkező verseny

- (350) Az érdekelt felek állítása szerint kárt okoztak az erős versenyhelyzetet teremtő helyettesítő termékek, különösen a műanyag (polietilén [a továbbiakban: PE], polivinilklorid [a továbbiakban: PVC] és polipropilén [a továbbiakban: PP]) csövek. A kisebb átmérőjű műanyag csövek kezdeti egységenkénti ára sokkal alacsonyabb. Figyelembe véve azonban a karbantartási költségeket és a termék élettartamát, hosszú távon az érintett termék költségbeli előnyökkel bír. A műanyag csövek bizonyos mértékben versenyképessébe hozzák az érintett terméket, különösen a kisebb átmérők esetén. A figyelembe vett időszak alatt azonban a műanyag csövek az alakítható

csövektől nem nyertek el piaci részesedést, sőt, az alakítható csövek még vissza is szerezték piaci részesedésük egy részét a műanyag csövektől. Ezért valószínűtlen, hogy a műanyag helyettesítő termékek a figyelembe vett időszak alatt jelentős kárt okoztak volna.

5.2.5. Egyéb tényezők

- (351) A Tata és az exportáló gyártók állítása szerint a kárt a szerkezeti többletkapacitás okozta. Azonban az, hogy az uniós gazdasági ágazat kapacitáskihasználási aránya a figyelembe vett időszakban alacsony volt, nem feltétlenül jelenti azt, hogy olyan mértékű szerkezeti többletkapacitással és/vagy hatékonysági problémákkal küzd, ami indokolná a kárt nem okozó ár lefelé történő kiigazítását. Emlékeztetni kell arra, hogy a 2011-es alacsony kapacitáskihasználás ellenére, ami a vizsgálati időszakban megállapított szintnél még alacsonyabb volt, az uniós gazdasági ágazat magasabb nyereséget ért el. Ezért a Bizottság ezt az állítást elutasította.
- (352) A Jindal azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazat SGA-költségei a figyelembe vett időszak során megkétszereződtek, és emiatt a kárt okozó tényező miatt szakadt meg az okozati összefüggés. Mivel azonban megállapítást nyert, hogy az SGA-költségek csak kis mértékben nőttek a figyelembe vett időszak során, ezt az érvet a Bizottság elutasította.
- (353) A Tata és az exportáló gyártók előadták, hogy a beruházások élénkülése egyértelmű jele a helyzet javulásának, és az indiai behozatal nem okoz kárt. A Bizottság ezzel nem értett egyet. Először, a beruházások volumenének növekedése 22–24 millió EUR viszonylag csekély volt az uniós gazdasági ágazat 400 millió EUR-t meghaladó teljes értékesítési volumenéhez képest. Emellett az egyik uniós gyártónál meghibásodott egy nagy folyékonyvas-keverő berendezés. A keverő cseréje számottevő állóeszköz-kiadást jelentett a vizsgálati időszakban. Az ECL azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége a berendezés meghibásodása miatt csökkent. Meg kell jegyezni, hogy a keverőmeghibásodás jövedelmezőségre gyakorolt hatásának elkülönítése céljából számítások készültek.
- (354) A Jindal azt állította, hogy a vizsgálati időszakban az eladási egységár és az előállítási költség között megnövekedett különbség azt jelzi, hogy a támogatott behozatal és a kár között nincs okozati összefüggés. A fenti (319) preambulumbekzdésben már leírtaknak megfelelően az eladási egységárat és az előállítási egységárat nem ugyanazon az alapon határozták meg, következésképpen nincs közvetlen összefüggés e két mutató között. A vizsgálati időszakban az előállítási költséghez viszonyított áremelkedés nem volt elegendő az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségének kívánt helyreállításához.
- (355) Ugyanazon exportáló gyártó úgy vélte, hogy mivel az importár (a COMEXT-adatok alapján) 2011-ben és a vizsgálati időszakban hasonló szinten voltak, ezért megállapítható, hogy időbeli egybeesés volt az alákínálási/jelentősen alacsonyabb árak és az uniós gazdasági ágazat 2011-es jó teljesítménye között. Ez az állítás olyan feltevéseken alapul, amelyekkel a Bizottság nem ért egyet. Az uniós gazdasági ágazat helyzete 2011-ben nem volt megfelelő, tekintettel arra, hogy jövedelmezősége is a célul kitűzött 5 %-os szint alatt volt.

5.3. Az okozati összefüggésre vonatkozó következtetés

- (356) Megállapítást nyert, hogy okozati összefüggés áll fenn az uniós gyártók által elszenvedett kár és az érintett országból származó támogatott behozatal között. A támogatott behozatal miatt az uniós gyártók áraival szemben megvalósított alákínálás, illetve az uniós gazdasági ágazat értékesítési és uniós piaci részesedési vesztesége között egyértelmű időbeli egybeesés állt fenn. Az Indiából származó támogatott behozatalra vonatkozó alákínálás az uniós gazdasági ágazat áraihoz képest a vizsgálati időszak során 30,9 %-os és 31,7 %-os volt. Ez az uniós gazdasági ágazatban igen alacsony jövedelmezőséghez vezetett.
- (357) A Bizottság megkülönböztette és szétválasztotta az uniós gazdasági ágazat helyzetét befolyásoló összes ismert tényező hatásait és a támogatott behozatal káros hatásait. A gazdasági válság és a felhasználás csökkenése a jelek szerint hozzájárult a figyelembe vett időszak kezdetén keletkező kárhoz. A támogatott behozatalokra vonatkozó, az uniós gazdasági ágazat áraihoz képesti jelentős alákínálás nélkül azonban az uniós gazdasági ágazat helyzetét nem érthette volna ilyen mértékű hatás. Az értékesítések szintje nem zuhant volna, a kapacitáskihasználás magasabb, a jövedelmezőség pedig fenntarthatóbb lenne. Ezért a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a felhasználás visszaesése nem töri meg a támogatott behozatalok és a jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést.
- (358) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a többi tekintetbe vett tényező, mint például a harmadik országokból származó behozatal, az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye vagy a versenyhelyzetet teremtő helyettesítő termék, még az esetleges együttes hatásukat tekintetbe véve sem szünteti meg a fent megállapított ok-okozati összefüggést.

- (359) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kárt az Indiából származó támogatott behozatal okozta, és a többi tényező – akár külön-külön, akár együttesen vizsgálva – nem befolyásolta ezt az okozati összefüggést. A kár főként az Unión belüli értékesítések visszaeséséből, az uniós gazdasági ágazat által elveszített piaci részesedésből, az alacsony kapacitáskihasználási arányból és az alacsony jövedelmezőségből adódott.

6. AZ UNIÓS ÉRDEK

- (360) Az alaprendelet 31. cikkének megfelelően a Bizottság megvizsgálta, ellentétes lenne-e a kiegyenlítő intézkedések bevezetése az Unió érdekeivel. Különös figyelemmel volt a kárt okozó támogatás kereskedelmet torzító hatásai megszüntetésének és a hatékony verseny visszaállításának szükségességére. Az uniós érdek meghatározása az összes érintett érdek értékelésén alapult, beleértve az uniós gazdasági ágazat, a forgalmazók, valamint az olyan végfelhasználók érdekeit is, mint a víz-, a csatornázási és az öntözési közszolgáltató vállalatok.

6.1. Az uniós gazdasági ágazat érdeke

- (361) Az uniós gazdasági ágazat gyártóüzemei Franciaországban, Németországban, Spanyolországban és Ausztriában találhatók. Az uniós gazdasági ágazat az érintett termék gyártása és értékesítése során közvetlenül több mint 2 400 alkalmazottat foglalkoztatott. Három gyártó közül kettő működött együtt a vizsgálattal. A nem együttműködő gyártó nem ellenezte a vizsgálat kezdeményezését. Amint azt a fentiek bizonyítják, a két együttműködő vállalatot a támogatott importok negatívan érintették, és jelentős károkat tapasztaltak.
- (362) A kiegyenlítő vámok kivetése várhatóan visszaállítja a tisztességes kereskedelmi feltételeket az uniós piacon, lehetővé teszi az uniós gyártók számára értékesítéseik növelését és az alacsony kapacitáskihasználási arány fokozását. Mindezek következtében az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége javulna, és megközelítené az ebben a tőkeigényes ágazatban szükséges szintet, továbbá elkerülhető lenne a foglalkoztatottság csökkenése. Nagyon valószínűnek tűnik, hogy az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete intézkedések hiányában tovább romlana.
- (363) Ennek megfelelően a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy a kiegyenlítő vámok kivetése az uniós gazdasági ágazat érdekét szolgálná.

6.2. A független importőrök, a forgalmazók, a felhasználók és az egyéb érdekelt felek érdeke

- (364) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőn belül egyetlen független importőr sem jelentkezett. Számos forgalmazó jelentkezett és fejtette ki véleményét.
- (365) Mindkét exportáló gyártó azt állította, hogy az Indiával szembeni szubvencióellenes intézkedések bevezetése nem szolgálná az Unió érdekét, figyelembe véve a panaszos meghatározó helyzetét az uniós piacon, továbbá azt a tényt, hogy a panaszos az érintett terméket Kínában is gyártja, amelyet az Indiával szembeni intézkedések bevezetése esetén könnyen behozhat az Unióba, tovább erősítve ezzel meghatározó szerepét.
- (366) A vizsgálat megállapította, hogy a panaszossal kapcsolatban álló kínai gyártótól az Unióba érkező behozatal a vizsgálati időszakban nem volt jelentős. Emellett semmi nem utal arra, hogy a panaszos az intézkedések bevezetése esetén ezt a kínai gyártólétesítményt arra használná, hogy az indiai behozatalt helyettesítse.
- (367) A Bizottság az ideiglenes dömpingellenes intézkedések bevezetéséről szóló rendeletben foglaltak szerint kiegészítő tájékoztatást kért, hogy alaposabban elemezze az intézkedések uniós felhasználókra gyakorolt hatását. A Bizottsághoz megközelítőleg 50 válasz érkezett, főként az érintett termék uniós forgalmazóitól, építőipari vállalatoktól és több vízközmű-vállalattól, amelyek azonosító adatait a szabadon hozzáférhető iratok tartalmazzák.
- (368) A kiegészítő információkra vonatkozó kérésre választ adó csaknem valamennyi felhasználó a panaszos nagyon magas piaci részesedése miatt fejezte ki aggályait, és attól tartott, hogy a vámok bevezetését követően a gyártó fő versenytársai, vagyis az indiai vállalatok arra kényszerülnek, hogy kivonuljanak az uniós piacról, így a panaszos meghatározó szereplő lenne a piacon. Egyes forgalmazók azt is állították, hogy az SG PAM nem volt hajlandó

kereskedni velük, vagy kedvezőtlenebb feltételeket kínált nekik, miután elkezdtek együttműködni az exportáló gyártókkal. Az egyik felhasználó bemutatott két árajánlatot, amely álláspontja szerint bizonyítja, hogy az SG PAM közel 25 %-os áremelést hajtott végre 2015 decemberében. Egyes felhasználók azt is állították, hogy az SG PAM arra használta fel erős pozícióját, hogy a saját termékei javára manipuláljon pályázatokat.

- (369) Igaz ugyan, hogy az uniós versenyszabályok a jelentős piaci részesedéssel rendelkező vállalatok számára szigorúbb magatartási normákat írnak elő, viszont végeredményben versenyhatóságok hatáskörébe tartozik annak megállapítása, hogy valamely vállalat erőfölénnyel rendelkezik-e, és visszaél-e vele. A versenyhatóságok először az érintett termékpiacot és földrajzi piacot vizsgálják. A nagy sűrűségű polietilén és közepes sűrűségű polietilén szennyvízcsövekkel kapcsolatos ügyben például nem zárták ki, hogy e csövek az alakítható vas- és acélcsövekkel versenyeznek, habár végül a termékpiac meghatározása eldöntetlen maradt ⁽⁷³⁾. Ebben az ügyben a Bizottságnak a hozzá benyújtott hivatalos versenyjogi panasz hiányában nem állt módjában meghatározni az érintett termékpiacot és földrajzi piacot.
- (370) A kedvezőbb feltételeket vagy akár az áruforgalmazásban szigorúbb vertikális korlátozásokat kínáló kizárólagos forgalmazási megállapodások önmagukban véve nem minősülnek jogszerűtlennek ⁽⁷⁴⁾, és végeredményben a versenyhatóság dönti el, végez-e értékelést arról, hogy e korlátozások versenyellenesek vagy akár visszaélés-szerűek-e. Az SG PAM által végrehajtott áremelést állítólagosan bizonyító árajánlatokat illetően a Bizottság megállapította, hogy azokat a pontos ajánlatok és a körülmények alaposabb vizsgálata nélkül nehéz lenne összehasonlítani. A Bizottság emellett csak egyetlen bizonyítékot kapott az állítólagos áremelésre, ami önmagában nem támaszthatja alá, hogy az áremelések általánosan elterjedtek voltak.
- (371) Szubvencióellenes eljárásokban a Bizottság versennyel kapcsolatos kérdéseket vizsgál annak megállapításához, hogy a bevezetendő kiegyenlítő intézkedések mindent összevetve az Unió érdekével ellentétesek lennének-e. E vizsgálat szigorú jogi értelemben véve nem foglalhat magában versenyjogi értékelést, amelyet kizárólag az illetékes versenyhatóság végezhet el. Mindenesetre nem szolgáltatott megingathatatlan bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a panaszos kiegyenlítő intézkedések bevezetése esetén versenyellenes magatartást tanúsítana, mindössze arra hivatkoztak, hogy már így is erős pozícióval rendelkezik a piacon. Nem mutattak be olyan versenybírói határozatot sem, amelyben megállapítást nyert, hogy a panaszos az érintett termék tekintetében versenyellenes magatartást tanúsít. Olyan bírói határozatot sem hoztak fel, amelyben megállapítást nyert, hogy a panaszos pályázatokat manipulál.
- (372) Emlékeztetni kell arra, hogy a kiegyenlítő intézkedések elrendelésének az a célja, hogy visszaállítsa azokat az egyenlő feltételeket, amelyek mellett az uniós és a harmadik országokból származó gyártók tisztességesen versenyezhetnek, és nem az, hogy az exportáló gyártókat a piacról kiszorítsa. Ennek megfelelően az uniós szabályok szerint a vámokat a Bizottság olyan szinten állapítaná meg, amely továbbra is lehetővé tenné az indiai exportőröknek, hogy az uniós gyártókkal versenyezzenek, viszont tisztességes árakon. Az együttes dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedéseket valóban az áralakítás szintje alatti dömping- és támogatási szinten határozták meg.
- (373) Továbbá létezik számos olyan harmadik országbeli (kínai, török, orosz és svájci) gyártó, amely már most is értékesít az uniós piacon. Ezek értékesítési volumenei a figyelembe vett időszak alatt alacsonyok voltak és csökkentek. Ennek az egyéb importőrök értékesítéseiben bekövetkező csökkenésnek az egyik oka azonban a jelek szerint az indiai gyártók agresszív piaci jelenléte volt. Az indiai támogatott árak jóval az összes többi jelentősebb importáló ország árainál alacsonyabbak voltak (Oroszország kivételével). A felhasználók megerősítették, hogy ha az uniós gazdasági ágazat egyoldalúan emeli az árakat, akkor elképzelhető, hogy középtávon inkább megnő az egyéb országokból származó behozatalok mértéke, miután az ilyen harmadik országbeli exportőrök megszerzik a tagállamok által előírt kiegészítő tanúsítványokat. A felhasználók azt is alátámasztották, hogy a svájci vállalat ugyan jelen van az uniós piacon, de kifinomultabb, jelentős hozzáadott értékkel bíró csöveket gyárt, amelyek könnyen helyettesíthetőek az indiai termékekkel.

Átlagos importár (EUR)

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
India	665	703	671	664
Kína	955	1 014	1 059	1 054

⁽⁷³⁾ Az M.565. sz. Solvay/Winerberger ügy 19. pontja, amelyre az M.2294. sz. EtexGroup/Glynwed PipeSystems 8. bekezdésében is hivatkoztak.

⁽⁷⁴⁾ A Bizottság vertikális korlátozásokról szóló iránymutatása (2010/C-130/01).

	2011	2012	2013	Vizsgálati időszak
Svájc	1 711	1 678	1 554	1 526
Oroszország	697	696	652	627
Törökország	1 246	1 544	1 272	1 010

Forrás: Eurostat

6.3. Az uniós érdekre vonatkozó következtetés

- (374) A Bizottság ezért megállapítja, hogy az érdekek mérlegelésében és kiegyensúlyozásában az uniós gazdasági ágazat kárt okozó támogatással szembeni védelmének elsőbbséget kell élveznie a felhasználók érdekeivel szemben, hogy ezáltal kiküszöbölhetőek legyenek az uniós piacon folyó versenyt érintő kedvezőtlen hatások. Ugyan felmerültek aggályok azzal kapcsolatosan, hogy a kiegyenlítő vámok még jobban megerősítik a piacvezető uniós gyártó eleve erős pozícióját, azonban számos enyhítő tényező, például az indiai vagy más exportőrök, illetve helyettesítő termékek versenyben való további részvétele biztosítja, hogy kellő versenynyomás nehezedjen az uniós gazdasági ágazatra ahhoz, hogy az uniós piacon a versenyre gyakorolt kedvezőtlen hatások kiküszöbölhetőek legyenek. Végül a Bizottság kész nyomon követni, hogy intézkedései milyen hatást gyakorolnak az uniós piacon folyó versenyre.

7. VÉGLEGES KIEGYENLÍTŐ INTÉZKEDÉSEK

- (375) A Bizottságnak a támogatás, a kár, az okozati összefüggés és az uniós érdek tekintetében levont következtetései alapján és az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében végleges kiegyenlítő vámot kell kivetni az Indiából származó alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövek behozatalára.

7.1. A kár megszüntetéséhez szükséges szint

- (376) Ezen intézkedések szintjének meghatározása céljából figyelembe vették a megállapított támogatási hozamokat, valamint az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár megszüntetéséhez szükséges vám összegét.
- (377) A kárt okozó támogatás hatásainak megszüntetéséhez szükséges vám összegének kiszámításakor figyelembe vették, hogy az intézkedéseknek lehetőséget kell adniuk az uniós gazdasági ágazatnak arra, hogy előállítási költségeit úgy tudja fedezni, és olyan adózás előtti nyereségre tegyen szert, amelyet rendes versenyfeltételek mellett, vagyis támogatott behozatal nélkül a szektorban működő ilyen típusú gazdasági ágazat ésszerűen elérhetne az Unióban a hasonló termék eladásával.
- (378) A kár megszüntetéséhez szükséges szintet ezért – a fenti (301) preambulumbekkezdésben az alakínálás kiszámításához meghatározottak szerinti – támogatott behozatal súlyozott átlagárának az uniós gazdasági ágazatnak a hasonló termékre vonatkozó, kárt nem okozó árával való összehasonlítása alapján határozták meg. A kárt nem okozó árat úgy határozták meg, hogy az előállítási költséghez hozzáadták a haszon ésszerű szintjét. Az előírányzott haszonkulcsot a (327) preambulumbekkezdésben foglaltak szerint 5 %-ban határozták meg.
- (379) Az ebből az összehasonlításból származó különbözetet ezután az átlagos teljes CIF-importár százalékában fejezték ki.
- (380) A nyilvánosságra hozatalt követően a Jindal azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazat szerkezeti többletkapacitása és hatékonysági problémái miatt a Bizottságnak a kárt nem okozó árat kellene lefelé igazítani ahelyett, hogy az előállítási költségekhez hozzáadja az SGA-költségeket és a nyereséget ahhoz, hogy az uniós gazdasági ágazatnak kárt nem okozó árat megállapítsa. A (351) preambulumbekkezdésben leírtak szerint a Bizottság nem értett egyet azzal, hogy szerkezeti többletkapacitás állt fenn, ezért ezt az állítást elutasította.

- (381) A nyilvánosságra hozatalt követően mindkét exportáló gyártó azt állította, hogy a kár megszüntetéséhez szükséges szint meghatározásához használt módszer nem volt megfelelő, mivel az uniós eladási árakkal való összehasonlítás nem az első független uniós vevőnek felszámított tényleges áron, hanem egy képzett exportáron alapult, ami mesterségesen alacsony. A kárkülönbözetek ezért mesterségesen magasak.
- (382) A kárkülönbözet kiszámításának célja annak meghatározása, hogy a támogatott behozatal által okozott kár megszüntetéséhez elegendő lenne-e a támogatáskülönbözetten alapulónál alacsonyabb vámmértéknek a támogatott behozatal exportárára történő alkalmazása. Ezen értékelést a szóban forgó behozatalok uniós határparitáson számított exportárára kell alapozni, mert az tekinthető az uniós gazdasági ágazat gyártelepi árával összehasonlítható szintűnek. A kapcsolódó importőrök útján történő exportértékesítések esetében – a dömpingkülönbözet kiszámítása során követett megközelítéshez hasonlóan – az exportár képzése az első független vásárlónak felszámolt viszonteladói ár alapján történik. Ellenkező esetben ugyanazon árkülönbözeti helyzet értékelésekor a két eszköz esetében két eltérő eredmény születne. A Bizottság ezért úgy véli, hogy az alkalmazott módszer az árak összehasonlításához és a kár megszüntetéséhez szükséges szint meghatározásához pontos alapot biztosít. Az állítást ezért elutasítja és a kár megszüntetéséhez szükséges szint meghatározásához használt módszert megerősíti.

7.2. Végleges intézkedések

- (383) A fenti következtetésekre figyelemmel olyan szintű végleges kiegyenlítő vámot kell kivetni, amely elegendő a támogatott behozatal által okozott kár megszüntetéséhez anélkül, hogy túllépne a megállapított támogatási különbözetet.
- (384) A nyilvánosságra hozatalt követően az uniós gazdasági ágazat azt kérte, hogy az intézkedéseket értékvám helyett mértékvám formájában vezessék be. Emlékeztetni kell arra, hogy az ideiglenes szakaszban dömpingellenes értékvámot vetettek ki. Valóban az értékvám az előnyben részesített intézkedési forma, mivel exportár változása esetén hatékonyabbá teszi az intézkedést. Három fő oka van annak, hogy az uniós gazdasági ágazat azt kérte, hogy az intézkedéseket mértékvám formájában vezessék be:
- az alakítható vascsövek indiai exportára csökkenő tendenciát mutatott, ez a csökkenés pedig az ideiglenes dömpingellenes vámok kivetése óta felgyorsult,
 - az indiai exportáló gyártók az ideiglenes dömpingellenes intézkedések bevezetése óta már visszanyerési gyakorlatokba kezdtek, és ebben az esetben nagy a kapcsolatban álló vállalatok között létrejövő megállapodások valószínűsége,
 - az alakítható vascsövek ára a nyersanyagárak ingadozásával összhangban ingadozhat.

- (385) Ami az ágazat által felhozott, egymáshoz némileg kapcsolódó első és második okot illeti, az indiai exportárak vizsgálati időszak utáni csökkenése nem feltétlenül vezetett a támogatás növekedéséhez. Azt, hogy az értékvámmal mennyire nem lehetne hatékonyan ellensúlyozni a vizsgálati időszak utáni támogatás mértékét, adott esetben időközi felülvizsgálat keretében kell meghatározni, amelyet az alaprendelet 19. cikke értelmében az uniós gazdasági ágazatnak kell kérnie. A harmadik okot illetően maga a gazdasági ágazat ismerte el, hogy az alakítható csövek gyártásához használt fő nyersanyag, a vasérc ára 2014 óta csökkent. A vasércárak csökkenése valószínűleg valóban szerepet játszik az alakítható csövek árának a vizsgálati időszak vége óta tapasztalható csökkenésében. Ez az árcsökkenés azonban nem vezet automatikusan a támogatás mértékének növekedéséhez. Az a tény, hogy az alakítható vascsövek ára a nyersanyagárak ingadozásával összhangban ingadozhat, nem ad okot arra, hogy értékvám helyett rögzített vámot vessenek ki.
- (386) A fent említett okoknál fogva nem indokolt rögzített vámot kivetni, amely túlzott terhet róna az importőrökre akkor, ha az exportárak a nyersanyagárakkal együtt csökkennek. Emellett a rögzített vám alkalmazása helyénvalóbb homogén termékeknél, nem pedig az olyan, a jelenlegihez hasonló termékek esetében, amelyeknek számos terméktípusa létezik.

7.3. Felajánlott kötelezettségvállalás

- (387) Az ECL a meghallgató tisztviselő előtt tartott meghallgatás (lásd a fenti (5) preambulumbekendést) során, majd írásban is kötelezettségvállalásra tett javaslatot, miszerint az FPS alatti alacsonyabb, 2 %-os vámhitelt vállalná, de felülvizsgálat nélkül, automatikusan elfogadná a magasabb vámot, ha visszaállítanák az 5 %-os vámhitelt. Az

alaprendelet 13. cikke szerint a felajánlott kötelezettségvállalás értelmében a származási ország vállalja a támogatás felszámolását, vagy a támogatás hatásaival kapcsolatosan egyéb intézkedéseket tesz, illetve az exportőr vállalja, hogy árait felülvizsgálja. Az exportőr által tett javaslat nem tartalmazott árra vonatkozó kötelezettségvállalást. Mindazonáltal a kötelezettségvállalásnak a vizsgálat megállapításai alapján meghatározott intézkedésekkel egyenértékűnek kell lennie. A Bizottság ezért elutasította a felajánlott kötelezettségvállalást.

- (388) Emellett az importőrök pedig visszaigényelhetik az e rendszereken keresztül odaítélt pontos összeget.
- (389) A kiegyenlítő vámokat ennek megfelelően a kárkülönbözetek és a támogatási hozamok összehasonlításával állapították meg. Ennek alapján a javasolt kiegyenlítő vámok a következőképpen alakulnak:

Vállalat	Támogatási különbségek	Kárkülönbözet	Kiegyenlítő vám
ECL Group	9,0 %	54,6 %	9,0 %
Jindal Saw	8,7 %	48,8 %	8,7 %
Minden más vállalat	9,0 %	54,6 %	9,0 %

- (390) Az egyes vállalatokra vonatkozó, a rendeletben megállapított kiegyenlítő vámokat a jelen vizsgálat megállapításai alapján határozták meg. Így ezek az értékek a vizsgálat során a vállalatokkal kapcsolatban megállapított helyzetet tükrözik. E vámok (ellentétben a „minden más vállalatra” alkalmazandó országos vámmal) kizárólag az Indiából származó és az említett konkrét jogalanyok által előállított termékek behozatalára alkalmazandók. Azok az importált termékek, melyeket e rendelet rendelkező részében külön nem említett egyéb vállalatok gyártanak, ideértve a külön említett vállalatokkal kapcsolatban álló jogalanyokat is, nem részesülhetnek e vámok előnyeiből, ezekre a „minden más vállalatra” alkalmazandó vámok vonatkoznak.
- (391) A vállalat-specifikus kiegyenlítő vámtételek alkalmazására irányuló kérelmeket (például a jogalany nevében bekövetkezett változást, illetve új gyártási vagy értékesítési egységek létrehozását követően) a Bizottsághoz ⁽⁷³⁾ kell benyújtani, és mellékelni kell hozzá minden vonatkozó információt, különös tekintettel a vállalatnak a gyártáshoz, a belföldi értékesítéshez és az exportértékesítésekhez kapcsolódó olyan tevékenységeiben bekövetkezett változásokra, amelyek például névváltozással vagy a gyártási és értékesítési egységekben bekövetkezett változással függenek össze. Szükség esetén e rendelet az egyedi vámtételekben részesülő vállalkozások listájának aktualizálásával megfelelően módosítható.
- (392) Annak érdekében, hogy az intézkedések kijátszásának veszélye a lehető legkisebb legyen, a kiegyenlítő intézkedések szabályszerű alkalmazásának biztosítására jelen esetben egyedi intézkedések szükségesek. Ilyen egyedi intézkedés többek között a következő: a tagállamok vámhatóságai előtt olyan érvényes kereskedelmi számla bemutatása, amely megfelel az e rendelet 1. cikke (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Az ilyen számlával nem kísért behozatalra a „minden más vállalatra” alkalmazandó vám vonatkozik.
- (393) A kiegyenlítő vám megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében a fennmaradó vámszintet nem csupán az együtt nem működő exportáló gyártókra kell alkalmazni, hanem azokra a gyártókra is, akik a vizsgálati időszak alatt egyáltalán nem exportáltak az Unióba.
- (394) Az 1225/2009/EK rendelet 15. cikke (1) bekezdésével létrehozott bizottság nem nyilvánított véleményt,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Végleges kiegyenlítő vámot kell kivetni az Indiából származó, jelenleg az ex 7303 00 10 és ex 7303 00 90 KN-kód (7303 00 10 10, illetve 7303 00 90 10 TARIC-kód) alá besorolt, alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövek behozatalára, kizárva a belső vagy külső bevonattal el nem látott, alakítható öntöttvasból készült csöveket (szigetelés nélküli csöveket).

⁽⁷³⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, CHAR, 4/35 1049 Brussels, Belgium.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott, és az alább felsorolt vállalatok által gyártott termék vámfizetés előtti, nettó, uniós határparitáson megállapított árára alkalmazandó végleges kiegyenlítő vámtételek a következők:

Vállalat	Végleges kiegyenlítő vám (%)	TARIC-kiegészítő kód
Electrosteel Castings Ltd	9,0	C055
Jindal Saw Limited	8,7	C054
Minden más vállalat	9,0	C999

(3) A (2) bekezdésben említett vállalatok esetében meghatározott egyedi kiegyenlítő vámok alkalmazásának feltétele, hogy a tagállamok vámhatóságainak olyan érvényes kereskedelmi számlát mutassanak be, amelyen szerepel a számlát kiállító szervezet névvel és beosztással azonosított tisztviselőjének dátummal és aláírással ellátott, következőképpen megfogalmazott nyilatkozata: „Alulírott igazolom, hogy az e számla tárgyát képező, az Európai Unióba történő kivitelre értékesített alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csöveket (volumen) a(z) (vállalat neve és címe) (TARIC-kiegészítő kód) állította elő Indiában. Kijelentem, hogy a számlán feltüntetett adatok hiánytalanok, és megfelelnek a valóságnak.” Amennyiben ilyen számlát nem mutatnak be, úgy a „minden más vállalatra” érvényes vámtételt kell alkalmazni.

(4) eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezések alkalmazandók.

2. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Brüsszelben, 2016. március 17-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER